

Jean Gibson

Temeljne istine kršćanstva

Pouke 0 – Osnove

Izvornik: *Survey in Basic Christianity* by Jean Gibson

© 1979 by Fairhaven Bible Chapel,

San Leandro, California, USA

© za hrvatsko izdanje:

1995 by CLV - Christliche Literatur-Verbreitung

Postfach 110135 - D-33661 Bielefeld

ISBN 3-89397-243-9

PREDGOVOR HRVATSKOM IZDANJU

Iznimno nam je drago što hrvatskome puku možemo predstaviti prvu iz niza od pet knjiga pouka o istinama Svetoga pisma. Naš narod, stoljećima silom i lažima sustavno odvrćan od Svetoga pisma, po milosti Božjoj dobio je u ruke Bibliju te slobodu i obvezu proučavati je. Slobodno možemo reći da o njegovu odnosu spram Svetoga pisma ovisi i njegova sudbina – sada i u vječnosti.

Znao je to i dvorjanin etiopske kraljice. Upitan, dok je čitao odjeljak Pisma, razumije li to što čita, odgovori Filipu: "Pa kako bih mogao razumjeti ako me tko ne *uputi*?" (Djela apostolska 8,31)

Pouke i upute sabrane u ovoj knjizi poslijednjih se deset godina uspješno koriste u *Fairhaven Bible Chapel* (San Leandro, Kalifornija). Najveća im je vrijednost što proučavatelja upućuju na izvor Božje riječi. Zdravi uvid u Božje istine potkrijepljuju brojnim navodima iz Svetoga pisma. Stoga ovaj priručnik može poslužiti iskrenom tražitelju kao ključ i jedna od stepenica u istinsku stvarnost, k najvažnijoj životnoj spoznaji, spoznaji Boga – dok još vrijedi njegov poziv dušama žednim spoznaje:

"O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu..."

Priklonite uho i k meni dođite,

poslušajte, i duša će vam živjeti" (Izaija 55,1 i 3).

Kako danas čuti Njegov glas? – Sam Bog odgovara:

"Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za *pouku*, za karanje, za popravljanje i odgajanje u pravednosti, da čovjek Božji bude savršen – opremljen za svako djelo ljubavi" (2 Timoteju 3,16-17).

Biblija nije obična knjiga, ona je Božje ljubavno Pismo, temelj naše spoznaje Boga i njegovih pravednih zahtjeva. Po njoj nam on izravno govori. Sama za se kaže da je "živa i djelotvorna riječ Božja... oštija od svakoga dvosjeklog mača i prodire do rastavljanja duše i duha, zglobova i moždine, i može suditi nakane i misli srca..." (Hebrejima 4,12).

U nju je Bog udahnuo moć koja mijenja sudbine – pojedincu i narodu. – Nije li dostojna da je proučavaš?

Dragi čitatelju, blagoslovio te Bog dok proučavaš njegove riječi, a ova knjiga nek' te vodi na tome putu.

Izdavač

KAKO DOBITI NAJVIŠE OD OVIH POUKA

1. **MOLI.** Zamoli Boga da ti pomogne razumjeti njegovu riječ. Vjeruj obećanju Psalma 119,130: "Objava riječi tvojih prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje." Nemoguće je pravilno razumjeti riječ Božju bez Njegove pomoći (2 Korinćanima 2,14).
2. **PRIPRAVI SE PRIJE PROUČAVANJA**
 - a. Pročitaj bilješke. Pouku pročitaj barem dva puta. Podcrtaj ključne misli, obilježi sve što ne razumiješ ili imaš pitanja u vezi toga.
 - b. Provjeri navedene stihove. Ako ti vrijeme dopušta sve ih pročitaj. Stihovi su uglavnom navedeni kraticom (npr. Kol 3,23), no u većini Biblija nalaze se upute kako pronaći stih označen kraticom.
 - c. Odgovori na pitanja za domaću zadaću. Ako imaš problema s nekim pitanjem, prijedi na sljedeće.
3. **BUDI REDOVNO NA PROUČAVANJIMA.** Vrijeme provedeno u zajedničkom proučavanju, dragocjeno je. Tvoja pitanja i komentari ohrabrit će ostale.
4. **SAČUVAJ SVOJE BILJEŠKE.** One ti mogu pomoći u daljnjem proučavanju i možda ćeš htjeti podijeliti ih s drugima.

SADRŽAJ

Pouka 1	Tvoja riječ je istina 7 Biblija, jedinstvena Božja poruka čovjeku.
Pouka 2	Božja osoba 13 Dokaz o Božjem postojanju njegovoj osobnosti.
Pouka 3	Slika Božja 21 Kakav je Bog? Njegove značajke.
Pouka 4	Razumijevanje čovjeka 27 Čovjekovo podrijetlo, svrha, odgovornost.
Pouka 5	Problem grijeha 35 Definicija, podrijetlo, učinci.
Pouka 6	S obzirom na vječnost 43 Dva ljudska odredišta. Život poslije smrti.
Pouka 7	Isus Mesija – Božje rješenje 51 Njegov dolazak bio je najavljen. Njegovo božanstvo i ljudskost.
Pouka 8	Značenje križa 59 Što je Krist postigao svojom smrću i uskrsnućem.
Pouka 9	Nanovorođenje 65 Potreba, način i rezultati "nanovorođenja".
Pouka 10	Spasenje po milosti 71 Kako doći u Nebo, a ne biti religiozan.
Pouka 11	Vjera u Isusa Krista 77 Značenje prave vjere. Vjera koja donosi promjene.
Pouka 12	Sigurnost spasenja 83 Kako biti siguran u život vječni.
Pouka 13	Življenje novog života 89 Načela kršćanskog života.
Dodatak A	Pojmovnik spasenja 97 Objašnjenje biblijskog nazivlja.
Dodatak B	Božji odgovori na ljudska pitanja 99 Odgovori na osnovna pitanja kršćanske vjere.
Dodatak C	Most u život 123 Kako postati kršćaninom.

Tvoja riječ je istina

"Svatko tko je prijatelj istine sluša moj glas", reče Gospodin Isus rimskom upravitelju. "Što je istina?" upita ga Pilat (Ivan 18,37-38). Nema trajne vrijednosti bilo što proučavati ako vjerujemo: 1) da ne postoji istina; 2) da se istina neprestano mijenja; 3) da je nemoguće sa sigurnošću znati istinu.

Istina se definira kao: prilagodavanje činjenici ili stvarnosti; biti u skladu s onim što jest, što bijaše ili mora biti; što je suprotno od lažnog, pogrešnog, pogreške ili laži. Istina je uska i nepromjenljiva, bez obzira na povijest i kulturu; apsolutna je i neovisna o bilo čemu drugom. Vjerovati drugačije razorno je i za učenje i za moral.

Potraga za istinom

Psalmist je vapio: "Istinom me svojom vodi i pouči me" (Ps 25,5). On je vjerovao da je ta istina do vijeka (Ps 117,2). Zbog toga što je toliko dragocjena, savjetovano nam je: "Pribavi istinu i ne prodaj je" (Izr 23,23). Prorok je govorio o "Bogu vjernom" (u izvorniku "Bogu istine" op. prev. Iz 65,16). Gospodin Isus je rekao: "Ja sam... istina" (Iv 14,6) i "tvoja je riječ istina" (Iv 17,17). Čini se da bi svi ljudi željeli doći "do potpune spoznaje istine" (1 Tim 2,4). Ipak, rečeno nam je da su ljudi "istinu zamijenili lažju te se klanjali i iskazivali štovanje stvorenju umjesto Stvoritelju" (Rim 1,25). Oni što za sebe kažu da su tražitelji istine često ne vole istinu (2 Sol 2,10). Oni radije traže na svoj način, a taj je njihov način put mnogih pogrešaka. No Isus obećaje istinskim tražiteljima: "Upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi" (Iv 8,32). Ljudi trebaju znati istinu o Bogu, o životu, o vječnosti.

Izvor istine

Gdje tražiti istinu? Neki je traže *unutar sebe*. Vjeruju kako su njihovi osjećaji, razum i želje dovoljan vodič. Neki je traže *među sobom*. Traže savjet, iskustvo i naučavanje drugih osoba. Ima ih što traže *izvan sebe*. Oni vjeruju kako je istina veća od naše ograničene, ljudske sposobnosti shvaćanja.

No to zahtijeva Božju pomoć ili nadnaravnu silu. Božje djelo u priopćavanju određenih stvari koje drugačije ne bismo mogli shvatiti zove se OTKRIVENJE. Čin vođenja ljudi u zapisivanju priopćene istine koju Bog želi objaviti naziva se NADAHNUĆE. Tvrđnju da je Bog upravo to učinio dajući nam 66 knjiga Biblije izrekli su proroci, apostoli i sam Isus Krist, pa je stoga možemo smatrati valjanom.

Naziva se i "Pismo" ili "Pisma" (Mk 12,10; 12,24), što znači da su to sveti zapisi. Te skupljene zapise nazivamo Biblija, što znači: "Knjiga". Time se ona uzdiže iznad svih ostalih knjiga. Ti zapisi se još nazivaju: "riječ Božja" (Mk 7,13; Rim 10,17; 2Kor 2,17; 1Sol 2,13; Heb 4,12). Izrazi poput: "Bog reče", "riječ je Gospodnja" i "Božja riječ dođe", pojavljuju se na 3000 mjesta samo u Starom zavjetu. U mnogo slučajeva Bog je prikazan kako se obraća izravno (Izl 24,12; Pnz 10, 1-2). Pisci Biblije tvrdili su da je Bog preko njih dao svoju riječ ljudima. U tom svjetlu razmotrite sljedeće izjave Božjih ljudi:

Mojsije: "...reče Bog"; "...Gospodin reče" (Izl 3,14-15; Pnz 1,42).

Jošua: "...reče Gospodin" (Još 1,1).

Jeremija: "...Gospodin odvrati"; "riječ je Gospodnja" (Jer 1,7-9).

Ezekijel: "...reče mi" (Ezek 3,4).

Malahija: "...govori Jahve nad vojskama" (25 puta).

Isus: "...sve će se ostvariti" (Mt 5,18 – kad govori o starozavjetnom Zakonu).

"...zapovijed Božju" (Mk 7,8 – kad govori o starozavjetnom Zakonu).

"...stoji pisano" (Iv 6,45 – kad govori o starozavjetnim prorocima).

"...imaju Mojsija i Proroke" (Lk 16,29-31).

"...pisano u Mojsijevu zakonu, u Prorocima i Psalmima" (Lk 24,44).

Apostoli: "...proreče Duh Sveti" (Dj 1,16).

"...dobro je Duh Sveti kazao" (Dj 28,25).

U Bibliji postoje tvrdnje koje potvrđuju to što smo dosad spomenuli. "Svako je Pismo od Boga nadahnuto" (2 Tim 3,16). "Nego su ljudi govorili od Boga, potaknuti od Duha Svetoga" (2 Pet 1,21). "Ne riječima kakve uči ljudska mudrost, nego riječima kakve uči Duh" (1Kor 2,13).

Znak istine

Sljedeća razmatranja dokazuju da su prije navedene izjave istinite:

1. Oni što su tvrdili za se da su nadahnuti, posjedovali su najviši moralni i duhovni karakter. Tko bi mogao optužiti Mojsija, apostola Pavla, Izaiju ili pak samog Gospodina Isusa da su ljudi sumnjiva karaktera, morala ili naravi?
2. Biblija posjeduje snažno, jedinstveno učenje usprkos činjenici da ju je tijekom 1500 godina pisalo oko 40 ljudi. Kako bismo drugačije mogli objasniti to jedinstvo?
3. Mnoštvo povijesnih tvrdnji u Bibliji pobudilo je mnoge na traženje arheoloških dokaza za istinitost njenih navoda. Postoji velika podrška biblijskim tvrdnjama koje se odnose na povijesne događaje i osobe.
4. Knjiga je izdržala u svom širenju i utjecaju na svijet kao najvažnija knjiga ikad napisana. Iako je bila napadana daleko više no bilo koja druga knjiga, preživjela je mnoge pokušaje da se uništi svaki njezin primjerak. Koja je druga knjiga pretrpjela tolike kritike i godinu za godinom ostala najprodavanijom?
5. Ona čak i danas posjeduje preobražavalačku snagu u mijenjanju života. Kriminalci, jednako kao i otmjeni ljudi, taknuti su i izmijenjeni njenom porukom. Milijunima je pružila nadu, utjehu i ohrabrenje u njihovim najtežim trenucima. Koja je druga knjiga promijenila tolike živote na bolje?
6. Ispunile su se stotine potankih proročanstava. Gdje drugdje nalazimo proročki zapis koji je sto posto točan u svakoj potankosti?

Velike teme o životu i vječnosti bile su izazov umovima velikih ljudi. Te su teme definirane i objašnjene u Svetom Pismu. Ove su pouke zamišljene kao pomoć čitatelju da razumije što točno Biblija naučava o Bogu, čovjeku, grijehu, spasenju, vječnosti i Isusu Kristu. Prije nego li odlučimo slažemo li se s time ili ne, važno je naučiti što točno kaže Biblija. Isus je rekao da su pogreške ljudi njegovoga doba, pa i onih pobožnih, posljedica nepoznavanja Pisma (Mt 22,29). Prorok Danijel nazvao ju je: "Knjiga istine" (Dan 10,21).

Poznaješ li ti istinu?

TVOJA RIJEČ JE ISTINA

Čovjek žudi za znanjem i istinom, no mnogi njemu dostupni izvori nisu pouzdani. Biblija za sebe tvrdi da je istina Božja otkrivena ljudima.

1. Koja od sljedećih tvrdnji najtočnije opisuje biblijsko shvaćanje istine? (Odaberi jednu.)
 - a) Istina ne postoji.
 - b) Istina se neprestano mijenja.
 - c) Nemoguće je sa sigurnošću znati istinu.
 - d) Istina je apsolutna i moguće ju je upoznati.
2. Kako je Bog prije Kristova rođenja priopćavao istinu ljudima? (Heb 1,1)

Koji je dokaz koristio Bog kao potvrdu da su proroci govorili istinu? (PnZ 18,22)

Što su proroci govorili o podrijetlu svojih riječi?

3. Što je najjači Božji način priopćavanja istine? (Heb 1,2; Mt 17,5)

Što je Isus rekao o istini? (Iv 14,6; 17,17)

4. Kako je Isus potvrdio autoritet pisaca Staroga zavjeta? (Lk 24,44)

Koji je stav zauzeo Isus u odnosu na sljedeće starozavjetne događaje?

Stvaranje Adama i Eve (Mk 10,6)

Jona i riba (Mt 12,39-40)

Noa i korablja (Mt 24,37-39)

5. Zašto je nedosljedno reći da prihvaćamo Isusovo naučavanje a odbacujemo naučavanje drugih dijelova Biblije kao što je npr. Knjiga Postanka? (Iv 5,46-47)

6. Novozavjetni pisci zabilježili su Isusove riječi i naučavanje. Koji su stav imali o autoritetu onoga što su sami zapisali? (1Kor 11,23; 2 Pet 1,16-21)

7. Što je bila jedna od najvećih pogrešaka religijskih vođa Isusova doba? (Mt 22,29)

8. Parafraziraj (napiši svojim riječima) 2 Tim 3,15-17.

Što je jedan od najboljih razloga za proučavanje Biblije? (Iv 5,39)

9. Što ti kažeš? Zaokruži slovo ispred izjave koja najbolje odražava tvoje osjećaje o Bibliji:
 - a) Vjerujem da je Biblija Božja riječ čovjeku; iako su je tijekom mnogo godina pisali različiti ljudi ona je bez grešaka u svom izvornom zapisu i može joj se vjerovati i pouzdati se u nju, kako u povijesnim činjenicama tako i u doktrinalnim izjavama.

- b) Vjerujem da su u Bibliji nadahnute samo Isusove riječi.
 - c) Vjerujem kako mnoge priče u Bibliji, poput one o Adamu i Evi, ili o Noi i korablji, nisu napisane da bi se shvatile doslovce, ali još uvijek su vrijedne naučavanja.
 - d) Vjerujem da je Biblija puna protuslovlja.
 - e) Vjerujem da Biblija sadrži sve što moram znati o Bogu, životu i onome što slijedi.
 - f) Vjerujem da Biblija sadrži dobre moralne pouke ali nije apsolutna istina.
 - g) Biblijska istina prikladna je za svaki naraštaj, svaku kulturu i rasu.
10. *Što kažu drugi?* Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje troje ljudi i postavi im ova pitanja. Možda ćeš htjeti učiniti to na sljedeći način: "Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći svojim mišljenjem o ova tri važna pitanja: (1) Kad biste bili Bog i željeli komunicirati s čovjekom, kako biste to učinili? (2) Kako biste uvjericili čovjeka da ste uistinu komunicirali s Bogom? (3) Biste li bili voljni podrediti svoj život nauku Biblije kad bi Vam netko dokazao da je ona zaista istinita? Hvala Vam za pomoć. Želite li da Vam pošaljem prijepis rezultata ispitivanja? Hvala."

Zapiši njihova imena i adrese na kartice koje će ti dati voditelj proučavanja. Zabilježi odgovore na poledini i označi želi li osoba rezultate ispitivanja. Popunjene kartice vrati na sljedećem sastanku. Voditelj proučavanja predočit će grupi rezultate ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Božja osoba

"JA SAM BOG, I NEMA DRUGOGA; Bog, nitko mi sličan nije!" (Iza 46,9). Biblija objavljuje glas Vrhovnog Bića: "Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni koji vječno stoľuje" (Iza 57,15). Iz tajnovitosti i beskraj svog apsolutnog bića on se objavljuje kao "živi Bog" (Ps 42,2; 84,2; Dan 6,20; 1 Tim 4,10; 6,17; Heb 9,14; 10,31). "Nedokućiva je veličina njegova" (Ps 145,3). Njegova veličina je takva da "po njemu živimo, mićemo se i jesmo" (Dj 17,28). Uvijek iznova podiže se kliktaj "Bože, tko je kao ti!" (Ps 71,19; vidi Ps 89,8; 113,5). Odgovor je uvijek "Nitko nije kao ti".

Popularne predodžbe o Bogu

Božje se ime često spominje. Ima ljudi koji negiraju njegovo postojanje, oni što njegovo ime koriste u psovkama i oni koji su izvrnuli predodžbu o njemu. Ateisti tvrde da Boga nema i da to mogu dokazati. Agnostici tvrde da je nemoguće znati za njegovo postojanje i marljivo se trude povesti milijune, kako bi im se pridružili u nepriznavanju Boga. Panteisti govore kako je Bog uglavnom priroda i da se sam stvorio, te da je ćovjek samo dio toga.

Mnogobošci govore o mnogo bogova, a ne o Jednome. Ta skupina obuhvaća mnoge skupine ljudi, od drevnih pogana do suvremenih Mormona. Bilo je i drugih predodžbi o Bogu. Rećeno je da je Bog sve, uključujući vas i mene, ili da je Bog načelo, neki neosobni zakon ili sila. Za neke je Bog samo ideja u nećijem umu, psihološke "štace" ili neuroza (iracionalni strah). Ljudi su načinili slike i kipove (idole) koji predstavljaju bogove (Dj 19,23-28), iako je takva praksa zabranjena u Bibliji. "Ne pravi sebi lika ni oblića bilo ćega što je gore na Nebu ili dolje na

zemlji ili u vodama pod zemljom. Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja, Gospodin, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran" (Izl 20,4,5).

Mnogo puta ljudi su sebe nazivali bogovima i pozivali druge da ih štuju. Oni što su odbili podrediti se vrhovnom biću, postali su sami svojim bogovima.

Božji dokaz o vlastitom postojanju

Biblija ne pokušava dokazivati postojanje Boga. Ona pretpostavlja da je to znanje već utkano u čovjekovo biće i svijest. Govori kako samo bezumnici poriču Božje postojanje (Ps 14,1; 53,1). Ukazuje da zli ljudi pokušavaju zaboraviti na Boga (Ps 10,4). U arheologiji se postojanje znakova štovanja Boga smatra dokazom postojanja čovjeka. Usprkos ogromnim naporima, nikakva diktatura nije uspjela izbrisati vjeru u Boga. Čovjek je cijelu svoju povijest u dubini vlastitog bića bio neizlječivo uvjeren u postojanje Boga i svoju odgovornost pred njime. To je znanje temelj njegovoj podređenosti. "Jer njima je očito ono što se može doznati o Bogu: Bog im to zapravo objavi. Uistinu, njegova se nevidljiva svojstva, njegova vječna moć i božanstvo, promatrana po njihovim djelima, opažaju od postanka svijeta. Tako nemaju isprike" (Rim 1,29-30).

Čvrsto uvjerenje u postojanje Boga bilo je prisutno davno prije negoli je čovjek iznašao razloge za i protiv vjerovanja. U sustavnim napadima s ciljem slabljenja vjere u Boga sudjeluju država, obrazovni sustav i popularni masmediji.

Također je dokazano da, kako rastu ponos, intelektualna arogancija, zloba i socijalna degeneracija, raste i upit: "Postoji li doista Bog?" Neki pitaju: "Zašto vjerovati u Boga? Mi sve promatramo s naravnog i evolucijskog stanovišta". Takvi što sebe smatraju mudrijima od onih koji vjeruju u Boga, trebaju shvatiti da:

- 1) NIŠTA NE NASTAJE SAMO OD SEBE. Ni jedan znanstveni rad nije demonstrirao beskrajni lanac nastajanja nečega iz ničega. U stvari, iz ničega ne može nastati nešto. Biblija govori da "svaka kuća ima graditelja, a graditelj svega jest Bog" (Heb 3,4).
- 2) SLOŽENA STRUKTURA ZAHTIJEVA STVORITELJA ILI KONSTRUKTORA. Svaki važniji dio ljudskog tijela, npr. mozak ili oko, složeniji je od sata ili računala. Ipak, nitko ne vjeruje da su sat ili računalo nastali slučajno.

Biblijski pogled na Boga

1. **POSTOJI JEDAN BOG.** Stari i Novi zavjet potvrđuju da postoji samo jedan Bog (Pnz 6,4; Iza 45,5; 1 Tim 2,5). Judaizam i islam se u tome slažu s kršćanskim vjerovanjem. Ljudi često govore o drugim bogovima (božanstvima) (1 Kor 8,5-7) a Biblija ponekad koristi riječ "bogovi" u negativnom smislu (Izl 7,1; Ps 82,6) jer postoji samo jedan istiniti Bog.
2. **BOG POSTOJI U TRI OSOBE.** Bog je jedinstvo u množini. On je u osnovi jedan, ali se u Pismima otkriva kao višeosobno Biće. Jedno od imena za Boga u Starom zavjetu jest *Elohim* (oko 2600 puta). To ime je u množini ali se ponekad koristi za jedninu. Ponovljeni Zakon 6,4 je klasična židovska potvrda da postoji samo jedan Bog: "Jahve je Bog naš, Jahve je jedan". U tom stihu za Boga je primjenjen naziv *Elohim*. Dalje primjećujemo da Bog u Starom zavjetu često o sebi govori "nas" ili "mi". (Post 1,26; 3,22). Nijedan izraelski kralj ne govori o sebi na takav način. Postoje stihovi koji razlikuju između "Bog i Bog" (Ps 45,6-7; Heb 1,8). "Riječ Gospodnja Gospodinu mojemu" (Ps 110,1 i Mat 22,42-46). Potpunija objava Boga kao Oca, Sina i Duha Svetoga dana je u Novom zavjetu. Svaki od njih naziva se Bogom, unatoč tome što Novi zavjet čvrsto potvrđuje postojanje jednog Boga.
 - a) Otac je Bog. Vidi 1 Sol 1,1-2; Pet 1,17.
 - b) Duh je Bog. Vidi Dj 5,3-4; 2 Kor 3,17
 - c) Sin je Bog. Vidi 1 Iv 5,20; Tit 2,13; Iv 1,1 i 14; 20,26-28; Dj 20,28; Rim 9,25; Kol 2,8-9; 1 Tim 3,16; Heb 1,8; Otk 1,8 i 17,18.

Svakoj božanskoj osobi pripisuju se sve božanske osobine, također i volja, razum i osjećaji. Otac, Sin i Duh Sveti zasebne su osobe, no ipak ujedinjene u božanskom savezu (1 Pet 1,2; Juda 20-21). Njihova imena izgovaraju se prigodom krštenja (Mt 28,19) i apostolskog blagoslova (2 Kor 13,14). Nadalje nailazimo na njih prigodom Isusova krštenja (Mat 3,16-17) i propovjedima u Ivanovu evanđelju (Ivan 14,16-20; 15,26; 16,7-16). Trojedinstvo nalazimo i u Ivanu 14,9 i 17,22. Oni su nazvani božanskim osobama, iako se to uvelike razlikuje od našega shvaćanja osobe. Oni nisu tri različita boga, niti "troglavi bog". U samoj osnovi oni su jedan. I riječ "Trojstvo" koristi se kako bi se opisao Bog, premda se ta riječ ne nalazi u Bibliji. Isto je i s izrazom "Trojedin Bog". Budući da ne postoji ništa s čime bismo mogli usporediti Boga, u našem jeziku ne postoji drugi izraz kojim bismo najprikladnije izrazili tu istinu.

Biblija to ne objašnjava. Jednostavno trebamo prihvatiti ove tvrdnje Pisma i ostaviti ih kakve jesu.

3. **BOG JE DUH** (vidi Ivan 4,24). On može uzeti obličje čovjeka i može mu se čuti glas. Također se objavljuje u nekim prirodnim pojavama, kao naprimjer u gromu i munji. Svejedno, on je nevidljivo duhovno biće neograničeno prostorom, vremenom ili materijom.
4. **BOG POSJEDUJE OSOBNOST**. On nije samo nekakvo načelo ili zamisao. On posjeduje osobine kao što su znanje (1 Iv 3,20), osjetljivost i osjećaji (Post 6,6), te volju i odlučnost u donošenju i izvršavanju odluka (Jak 1,18). On pokazuje ljubav i ljutnju. Sjeća se ili odlučuje zaboraviti. On donosi zakone i najavljuje budućnost. Bog nije stroj, najveća utjeha svakom vjerniku jest spoznaja da je Bog "ljubav" (Iv 4,8 i 16). Nijedno načelo ili neosobna, bezlična sila ne bi se mogla nositi s izjavom u 1 Pet 5,7: "Svu svoju brigu bacite na njega, jer on se brine za vas".

Bog je uistinu dobar. On je i Gospodin (Gospodar), Svemogući, Stvoritelj, Spasitelj, Otkupitelj... Starozavjetno ime *Jahve* uzeto je iz JHVH, četveroslovnog Božanskog Imena. Nikad se nije izgovaralo niti pisalo zajedno sa samoglasnicima, stoga je danas nepoznat njegov pravilan izgovor i pisanje. Nitko ne može na temelju Svetog pisma tvrditi da je za Boga prihvatljivo samo jedno ime. Najvažnije je poznavati Boga Biblije, koji nam zapovijeda da upoznamo njegova Sina Isusa Krista. Isus je jedini put do Boga (Iv 14,6).

BOŽJA OSOBA

Važno je znati u koga vjerujemo. Kakav je On? Imaš li neispravnu predodžbu o Njemu?

1. Bog je (izaberi jedno):

- a) zamisao
- b) sila
- c) čovjek
- d) duh

2. Koje od nabrojenog najbolje opisuje tvoje shvaćanje Boga?

- a) policajac
- b) ravnatelj
- c) tvoj zemaljski otac
- d) stroj
- e) ni jedno od navedenog

3. Kako biste opisali Boga nekome tko nikad nije čuo za njega?

4. Pokušava li Biblija dokazati postojanje Boga ili pretpostavlja da je postojanje Boga samo po sebi očito? (Post 1,1)

Kako čovjek može znati da Bog postoji iako nema Bibliju? (Ps 19,1-4; Rim 1,19-20)

Zbog čega vjeruješ da postoji Bog?

5. Biblija naučava da:

- a) postoji jedan Bog.
- b) postoje tri boga.
- c) postoji mnogo bogova.
- d) svi mi štujemo istoga Boga.

6. Kako se Biblija izjašnjava o "drugim bogovima" koje ljudi štuju? (Vidi 1 Kor 8,5-6). Parafraziraj (prepiši vlastitim riječima taj odjeljak Svetoga Pisma).

7. Kako bi nekome objasnio slijedeće: Otac je Bog, Sin je Bog i Duh je Bog – Bog je samo jedan.

8. To što je Bog duh znači da:

- a) ga je moguće upoznati.
- b) ga je moguće vidjeti.
- c) se ne može objaviti ljudima na vidljiv način.
- d) nije osoban.

9. *Što misliš ti?* Budući da je Bog osoba, moguće je stupiti u osobni odnos s njim. Opiši svoj sadašnji odnos s njim.

10. *Što kažu drugi?* Poveži se ovaj tjedan s najmanje troje ljudi i pitaj ih sljedeće. Možda ćeš htjeti učiniti to na ovaj način:

"Uključen sam u proučavanje Biblije. Biste li mi mogli pomoći svojim odgovorima na tri važna pitanja? (1) Kako biste definirali Boga? (2) Koji je najznačajniji dokaz da postoji Bog? (Ako osoba ne vjeruje da postoji Bog pitaj zbog čega ne vjeruje. (3) Kad biste Boga mogli nešto pitati, što biste ga upitali? Hvala vam za pomoć. Biste li željeli da vam pošaljem prijepis rezultata ispitivanja? Hvala vam."

Napiši njihova imena i adrese na kartice koje će osigurati voditelj proučavanja. Upiši odgovore na poledini i označi želi li osoba rezultate ispitivanja. Ispunjene kartice vrati na sljedećem sastanku. Voditelj proučavanja predočit će grupi rezultate ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Slika Božja

"S KIM ĆETE PRISPODOBITI BOGA? I s kakvim ga likom usporedit?" pitao se prorok (Iz 40, 18). Biblija jasno pokazuje da Bog nije poput nečega ili nekoga koga poznamo. No ona svejedno koristi naš rječnik kako bi nam ga opisala našim pojmovima. Kad Biblija spominje ruku, oko, šaku ili usta Božja, ne znači da on uistinu posjeduje te organe. Jednako ne znači da je Bog nalik ptici kad čitamo: "Svojim će te krilima zaštititi i pod njegova ćeš se krila skloniti" (Ps 91,4). Kad bi čovjek mogao u potpunosti shvatiti, objasniti i analizirati Boga, tada bi Bog postojao na ljudskoj razini. Valja nam biti na oprezu kako ne bismo odbacivali činjenice o Bogu jedino stoga što nemamo sličnu dodirnu točku ili iskustvo s kojim bismo ga mogli uspoređivati. Čovjek je zapitao Joba: "Možeš li dubine Božje proniknuti, dokučiti savršenstvo Svesilnoga?" (Job 11,7). Odgovor je da o Bogu možemo znati onoliko, koliko je o njemu objavljeno u Bibliji – ništa više od toga. Neke stvari nadilaze granice našeg shvaćanja.

Jedinstvene osobine koje posjeduje samo Bog

U Bibliji nalazimo stanovite izjave o Božjim osobinama koje je on odabrao kako bi nam se otkrio. Nazivamo ih "atributima". Bog je:

1. SAMOPOSTOJEĆI. On u sebi ima život (Iv 5,26). On nije nastao od ničega što je već postojalo, već je postojao prije svega stvorenog (Post 1,1; Iv 1,1).
2. VJEČAN. "Od vijeka do vijeka" on je Bog (Ps 90,2; usporedi s Hab 1,12). "Onaj koji jest" – pojašnjava ime: "Ja jesam" iz Izl 3,14, tj. Onaj koji obuhvaća prošlost, sadašnjost i budućnost (Otk 4,8).

3. **BESKONAČAN.** To znači "bez granica i ograničenja". Ništa ne može sadržavati Boga (1Kr 8,27), niti ga se može izmjeriti.
4. **SVEMOGUĆ.** Svemogući ima moć i vlast učiniti što god nakani (Job 42,2; Mt 19,26). Ovo se još naziva: "svesilnost".
5. **SVEZNAJUĆ.** Bog posjeduje neograničeno znanje, razumijevanje i svjesnost (Ps 147,4-5). Ovome se ništa na nikakav način ne može nadodati i ništa ga ne može iznenaditi ili zavarati (Heb 4,13; 1 Iv 3,20). To se nazivlje: "sveznanje". On od početka otkriva svršetak (Iz 46,10). Tu je uključeno prethodno znanje o svim stvarima (Dj 2,23).
6. **SVEPRISUTAN.** On nije ograničen mjestom ili vremenom. Svugdje je, u svako doba (Ps 139,7-12). To se nazivlje: "sveprisutnost". Neizbježan je (Jer 23,23-24; Amos 9,2).
7. **NEPROMJENLJIV.** Može izmijeniti svoje djelovanje ili postupanje, ali se Bog ne mijenja u svojoj vječnoj naravi i svrsi (Mal 3,6; Jak 1,17). Bog nije nestalan niti nevjeran. To se nazivlje: "nepromjenljivost".
8. **NEOVISAN.** Bogu ne treba ništa ni od koga, jer njemu ništa ne manjka (Dj 17,24-25).
9. **SUVEREN.** Bog vlada i upravlja svime i u tome ga nitko ne može spriječiti. On djeluje kako mu se sviđa (Ef 1,11; Iz 40,13-14). Kao Bog ima neograničeno pravo činiti što god zaželi (Rim 9,15-18). Nikome ništa ne duguje.

Božje osobine u odnosima (ono što i ljudi mogu iskusiti)

1. **LJUBAV.** Taj izraz opisuje požrtvovnost i davanje sebe za dobro drugoga. Ljubav je praktična i blagodatna. Zbog toga što nas voli, dao je Bog svog Sina da umre za nas (Iv 3,16). Njegova ljubav ne ovisi o ljupkosti osobe ili njezinu odgovoru na ponudenu Božju ljubav. Zapravo, Bog ljubi svoje neprijatelje i one koje nitko ne cijeni, ljubi i grešnike iako mrzi grijeh (1 Iv 4,10; Ef 2,4-5; Rim 5,8; Jer 31,3). Suosjećanje je usko povezano s ljubavlju. Ono uključuje nutarnje suosjećanje ili samilost za druge (Ps 86,15; Mt 9,36 i 14,14).
2. **GNJEV.** Njegova svetost se protivi svim zlima u kojima ljudi ustraju i ne žele se za njih pokajati (Kol 3,5-7; Rim 2,4-6). To nije u suprotnosti s njegovom ljubavlju, već je samo drukčiji vid njegove naravi. Rim 1,18 nam pokazuju kako je objekt njegova gnjeva "svaka bezbožnost i nepravda".

3. **MILOST.** Njegova naklonost što ju nezasluženu besplatno podjeljuje nije vraćanje duga za dobra djela ljudi (Rim 4,4-5 i 11,6). Milost nudi spasenje čovječanstvu (Ef 2,8; Titu 2,11).
4. **MILOSRĐE.** Njegova trajna samilost ili suosjećanje prema prijestupnicima ili onima u potrebi, ono što donosi olakšanje, sukladna je milosti (Ps 103,8). Bog je bogat milosrdem (Ef 2,4).
5. **SVETOST.** On se razlikuje od svih drugih bića i u njemu nema zla ili nesavršenosti (Ps 99,9; Iz 57,15). Njega nazivljemo: "Sveti." Nebesa pjevaju hvalospjeve njegovoj svetosti (Otkr 4,8; Iz 6,3). U apsolutnom smislu ništa nije sveto osim Boga jedinog (Otkr 15,4; Heb 7,26). Ta osobina zahtijeva i kažnjavanje grijeha (Iz 59,2). Mi smo pozvani da budemo sveti, jer je on svet (1 Pet 1,16).
6. **PRAVDA I PRAVEDNOST.** Nepristranost u odnosu prema drugima. Iz njega ne može proizići ništa lošeg (Neh 9,33; Ps 145,17). On je pravedni Sudac (2 Tim 4,8) i nepogrešivo će učiniti ono što je pravedno (Post 18,25). Njegova pravednost zahtijeva da kazna za grijeh bude plaćena, a njegova ljubav osigurava tu plaću, tako "da dokaže da je pravedan i da opravdava onoga koji vjeruje u Isusa" (Rim 3,26).
7. **ISTINITOST.** U Boga nema dvoličnosti, nevjernosti ili nedosljednosti (Br 23,19; 1 Iv 5,20). On je istina (Iv 14,6). On je apsolutno i potpuno vjeran (2 Tim 2,13; Otkr 19,11).
8. **STRPLJIVOST.** Njegovo suzdržavanje od djela koja bi inače mogao poduzeti osobina je onoga koji posjeduje veliku moć.
9. **MUDROST.** Bog je sveznajuć, ali njegovo primjenjivanje toga znanja ukazuje na beskrajnu mudrost – duboko razumijevanje udruženo sa zdravim rasuđivanjem (Rim 11,33; Ef 3,10). "Um je njegov neizmjerljiv" (Iz 40,28). Bog koji je jedini mudar ispituje srca svih ljudi (Rim 8,27; 16,27).
10. **DOBROTA.** Dobrota srca je ono što bi trebalo dovesti ljude k pokajanju (Rim 2,4). Bog je prepun dobrote, dobre volje ili dobrohotnosti (Ps 119,68; 145,8). Ljudske poteškoće i tuga ne bi nas nikad smjeli navesti da posumnjamo u njegovu dobrotu.
11. **VELIKODUŠNOST.** Bog je najveći od svih darovatelja, to nam pokazuje dajući nam vrhunski dar – svojega Sina (Iv 3,16). Zbog toga "Bog ljubi vesela darovatelja" (2 Kor 9,7). Bog daje obilno i bez prigovora (Jak 1,5). On je taj što otvara nebeske ustave kako bi izlio blagoslove, i čini to punom mjerom (Mal 3,10).

SLIKA BOŽJA

Božje je djelovanje upravljano njegovim karakternim osobinama. Pitanja što slijede pomoći će ti da bolje razumiješ Boga.

1. Čovjeku je teško shvatiti kakav je Bog jer (izaberi jedan odgovor):

- a. čovjek misli da je Bog poput njega.
- b. Božji su puti "viši" od ljudskih.
- c. ne postoji nitko i ništa s čime bismo mogli usporediti Boga.
- d. Boga je nemoguće spoznati.
- e. sve što je dosad navedeno
- f. odgovori a, b. i c.

2. U kakvom je odnosu Bog prema svemu postojećem? (Djela 17,24-25)

Koje Božje značajke naglašavaju njegovu potpunu neovisnost i samodostatnost, a navedene su u sljedećim stihovima? (Objasni svojim riječima.)

Ivan 5,26; Postanak 1,1

Izlazak 3,14; Psalam 90,2; Otkrivenje 4,8

1 Kraljevima 8,27

3. Pročitaj Psalam 139. Navedi tri Božje osobine navedene u tom odjeljku.

- a.
- b.
- c.

4. Parafraziraj (napiši svojim riječima) Rimljanima 8,28.

Kakvu utjehu nalazi kršćanin u tom odjeljku?

5. Koji navod glede Božje ljubavi nije istinit (odaberi jedan)?

- a. Bog ljubi cijeli svijet.
- b. Bog nas je ljubio prije nego mi njega.
- c. Božja ljubav je vječna.
- d. Božjoj ljubavi ne smeta grijeh.

6. Gnjev Božji stvaran je kao i njegova ljubav. Što je predmet Božjeg gnjeva? (izaberi tri tvrdnje)

- a. Svaka ljudska bezbožnost i nepravедnost.
- b. Svako kruto, nepokajano srce.
- c. Neposlušni.
- d. Grešnik kojemu je oprašteno.

7. Poveži svaku Božju osobinu (desno) s definicijom (lijevo).

— Nezaslužena i besplatna naklonost prema drugima.	a. Milost (Efežanima 2,8; Titu 2,11)
— Djelotvorno sažaljenje i samilost prema protivnicima i onima u potrebi.	b. Svetost (Psalam 99,9; Otkrivenje 15,4)
— Potpuna odsutnost prljavštine ili zla. Odvojenje od svih ostalih bića.	c. Milosrđe (Psalam 103,8; Efežanima 2,4)
— Nepristranost ili pravednost u postupanju s drugima.	d. Pravednost/Pravda (Nehemija 9,33; Postanak 18,25)

8. Kad Biblija kaže da je Bog svet, to znači da (izaberi jedno):

- a. je bezgrešan.
- b. mrzi grijeh i voli sve što je dobro.
- c. je odvojen od grešnika.
- d. Sve što je navedeno.

9. Što ti kažeš? Dobro promisli o Božjim osobinama koje si dosad proučio. Koje ti od njih pružaju utjehu?

Postoji li neka koja te uznemiruje? Zašto da ili zašto ne?

Ljudi često kažu: "Mislim da bi Bog učinio ovo"; ili: "Ne mislim da bi Bog to učinio". Zbog čega je tako važno razumjeti Božji karakter prije no počnemo mudrovati što bi Bog mogao ili ne bi mogao učiniti?

10. Što kažu drugi? Ovaj tjedan pronađi najmanje troje ljudi i postavi im sljedeća pitanja. Predlažem ti da to učiniš na ovaj način:

"Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći svojim odgovorima na tri važna pitanja? (1) Koje Božje osobine čovjek ne može dijeliti s njime? (2) Što znači: Bog je svet? (3) Kakvo je vaše shvaćanje biblijskog opisa Boga kao Boga ljubavi i Boga srdžbe? Hvala vam za pomoć. Želite li da vam pošaljem prijepis rezultata ispitivanja? Hvala vam."

Napiši njihova imena i adrese na kartice koje će osigurati voditelj proučavanja. Upiši odgovore na poledini i označi želi li osoba rezultate ispitivanja. Ispunjene kartice vrati na sljedećem sastanku.

Voditelj proučavanja predočit će grupi rezultate ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Razumijevanje čovjeka

"PA ŠTO JE ČOVJEK DA GA SE SPOMINJEŠ?" pita psalmista (Psalam 8,4). Naša tijela dolaze iz praha i u prah se vraćaju (Post 3,19). Što smo mi? Zbog čega smo značajni? Što nam je svrha u životu? Odgovori na takva pitanja duboko će utjecati na naše shvaćanje i način života.

Čovjekovo podrijetlo

Mnogi su tvrdili da je čovjek, kao jedan od mnogobrojnih oblika života u svemiru, nastao slučajno. Oni govore da je čovjek samo "viša životinja", "vrhunac evolucije"; posjeduje prolazni život bez nekog posebnog smisla. Ljudi su na tu teoriju odgovorili živeći poput životinja, sebično grabeći svako dostupno zadovoljstvo, živeći u očaju i iščekivanju stapanja s ništavilom. Drugi imaju mistični nazor da je život neka vrst kozmičkog kotača koji se vrti u beskonačnosti. Takvi govore da je život oduvijek postojao u nekom obliku. Čovjek se rađa, umire i stapa s nekom vrstom "ništavnosti" i potom se "reinkarnira" u neki drugi oblik. Nema objašnjenja o podrijetlu čovjeka, nema upravljačke inteligencije niti osobnog Boga.

Usporedite sljedeća dva sustava vjerovanja. Koji vam izgleda pametniji i prihvatljiviji?

Vjera u slučajno podrijetlo

1. U početku nije postojalo ništa. Materija i energija nastale su same od sebe te formirale cijele planetarne sustave, i to pukim slučajem.

- Život je započeo spontano u raznim planetarnim sustavima. Razvijao se od jednostavnih do složenijih oblika i to bez razumskog upravljanja. Iza toga ne stoji nikakav stvoritelj ili inteligencija.
- Čovjek se razvio od drevnog pretka sličnog majmunu. On je životinja bez ikakve duhovne prirode, biološka slučajnost u svemiru – bez svrhe, bez budućnosti.

Vjera u Vrhovnog Stvoritelja

- Bog je stvorio svemir uljučujući Zemlju, čovjeka, životinje, život u moru, ptice i druga stvorenja (Post 1,1-2,25; Iv 1,3; Kol 1,16; Heb 11,3).
- Bog, vrhovna inteligencija, izvor je stvaranja, poretka i zakona. On je izvor svega života. Čovjek je njegovo posebno stvorenje, stvoren na Božju sliku i priliku.
- Čovječanstvo potječe od prvotnih ljudskih bića što ih je stvorio Bog (Post 1-2). Čovjek se razlikuje od životinja po sposobnosti da duhovno spoznaje i štuje Boga, po artikuliranu govoru i pisanoj komunikaciji, i posjedovanju duše i duha koji nikad neće prestati postojati.

Biblija govori: "U početku stvori Bog nebo i zemlju... stvori Bog čovjeka" (Post 1,1; 1,27). "...On nas stvori i mi smo njegovi" (Psalam 100,3). Bog nas je znao prije no što smo se rodili (Psalam 139,13-16). Zašto nas je načinio? Poradi svog zadovoljstva (Kol 1,16; Otkr 4,11). On je bio lončar, a mi glina (Rim 9,20-21). Koja je naša svrha na Zemlji? Stvoreni smo da proslavimo Boga (Rim 1,21; Psalam 86,9-12; Mat 5,16). Svejedno, čovjek je odbio proslaviti i služiti svog Stvoritelja (Rim 1,25). Umjesto toga odabrao je da živi za sebe.

Čovjekova narav

Čovjek je stvoren na sliku Božju (Post 1,26; 5,1; 9,6). To znači "sjena" ili "sličnost". Budući da je Bog Duh, ta sličnost nije fizička nego duhovna (Ef 4,24; Kol 3,10). To je glavni vid čovjekove jedinstvenosti.

Čovjek posjeduje materijalni oblik koji nazivamo tijelo. Ono je u mnogim vidovima svog djelovanja poput tijela drugih stvorenja. No tijelo je samo "šator" ili "zemaljska kuća" u kojoj čovjek živi (Kor 5,1-4; 2 Pet 1,13-14). Mnogo su značajniji duša i duh koji zajedno tvore trojstveno biće (1 Sol 5,23). Teško je razlikovati što je duh a što duša (Heb 4,12). Tijelo je pomoću osjetila povezano sa svime što nas okružuje. Stoga se i nazivlje sjedištem svjesnosti svijeta. Duša je središte osjećaja, razuma i odluka (Psalam 13,2; 42,5), sjedište osobne svijesti.

Duh posjeduje sposobnost spoznaje Boga i stvari iz duhovnog područja. On je sjedište svjesnosti Boga (Rim 8,16). Duha posjeduje čak i onaj tko ne poznaje Boga (Jakovljeva 2,26).

Čovjekovo nutarnje biće ponekad se nazivlje "srcem" (Pnz 29,24; Psalam 40,9, 11 i 13; Izreke 14,10; Izaija 44,18). Izgleda da želje, shvaćanje i nutarnji stavovi dolaze iz tog izvora. Savjest, kakvu poznajemo, osjetljivost je na ono što je ispravno a što krivo, što je dobro a što zlo (Rim 2,15; Heb 5,14). Ona govori našem osjećaju za dužnost i odgovornost, kao i našem osjećaju za moral. Često govorimo: "Neka ti savjest bude vodič". Naravno, mudro je nikad se ne suprostavljati savjesti, čak i ako je slaba ili preosjetljiva (1 Kor 8,10). Ipak, ona može biti dobra (Djela 23,1; 1 Tim 1,5-19; Heb 13,18) ili zla (1 Tim 4,2; Heb 10,22). Može biti čista (1 Tim 3,9; 2 Tim 1,3) ili onečišćena (Tit 1,15). Treba ju održavati čistom (Djela 24,16).

Čovjekov izbor

Potreba za donošenjem odluka, osobito na području morala i duhovnosti, najozbiljnija je dužnost ljudske savjesti. To može i hoće utjecati na našu vječnu sudbinu. Bog je čovjeku dao mogućnost izbora i to učinio temeljem pravedne osude (Pnz 30,15-19; Još 24,15; Otkr 20,12-13).

Čovjek voli birati, ali ne voli posljedice lošeg izbora. On krivi Boga, roditelje, društvo, razne institucije i okolnosti, samo da bi sa sebe zbacio odgovornost i nastavio s lošim izborom. Neki religijski sustavi naučavaju da je čovjek moralni robot kojega je svorio Bog, koji sve određuje i ne daje čovjeku stvarnu mogućnost izbora. No takvo naučavanje nije osnovano. Bog potiče čovjeka na izbor i govori mu da nema više izgovora okrene li se od Boga (Rim 1,20).

Čovjekov pad

Mudri ljudi tijekom tisuća godina shvatiše da nešto nije u redu s čovjekom. Čak i neke vrste životinja pokazuju sposobnost skladnog življenja i suradnje unutar svoje vrste. Zbog čega čovjek ubija, mrzi, nasilno se ponaša, pušta da drugi gladuju i umiru? Zašto se sebičnost i loše ponašanje opažaju već u djece, a da ih nitko tome nije poučio? Zbog čega se djecu mora učiti dobru, a nije ih potrebno učiti zlu? Postoje mnoge teorije o okolini, navikama roditelja, psihološkim silama, političkim i društvenim sustavima. Ipak, ni jedna nije u stanju dokazati svoje postavke, niti svojim teorijama uspješno izmijeniti iskvarenu ljudsku narav.

Sveto Pismo nam govori što je pošlo krivim putem. Prva su ljudska bića imala idealne uvjete, ali učinila nepravilan izbor – neposlušnost Bogu (Post 3). U tom je trenutku u svijet ušao grijeh (Rim 5,12-19), a s njime čitav niz pogubnih posljedica. Osuda je bila trenutna, jer je čovjek očigledno bi kriv (Post 3,16-24). Ishod je bio gubitak idealnih uvjeta i sigurna fizička smrt; bol i muka, koji prati ljudske potomke sve do danas. To se nazivlje čovjekovim Padom.

Posljedice Pada potanko su nam opisane u Postanku 6,5; 8,21; Psalmu 12-13; Rimljanima 3,10-23) i drugim mjestima. Rezultati su danas vidljivi u čovjekovoj naravi. Grijeh je zamračio čovjekovo duhovno razumijevanje (Ef 4,18; 1 Kor 2,14), dao mu iskvareno srce (Jer 17,9), te onečistio i tijelo i dušu (Ef 2,3). Biblija sve ljudske sukobe, tuge i zla pripisuje jednom izvoru – grijehu – i govori da on kalja samu ljudsku narav. Također tvrdi da je grijeh zahvatio cjelokupno stvorenje u fizičkom obliku: od trnja u biljnom svijetu do nasilja u životnjskom.

Čovjekova odgovornost

Čovjek je odgovoran dobrom i brižnom Bogu. Bog silno cijeni čovjeka (Mat 10,31) i smatra ga vrijednim najveće žrtve (Ivan 3,16). Ta briga puna ljubavi očituje se u Isusovu stavu dok plače zbog grada koji ga je odbacio (Luka 19,41). Želio ih je spasiti, no građani to odbiše (Luka 13,34).

Čovjek nije neovisan i samosvojan (autonoman), premda ponekad misli i ponaša se na taj način. Proizišao je iz ruke Stvoritelja, Svedržitelja koji mu održava život i o kome ovisi svaki njegov dah (Izaija 42,5). Jednog će se dana čovjek suočiti sa svojim Stvoriteljem i položiti mu račun za svoj život (Rim 14,12; Heb 9,27). U Ivanu 3,36 i u 1 Ivanovoj 5,12 ponuđene su dvije mogućnosti.

Čovjek mora odabrati jednu.

RAZUMIJEVANJE ČOVJEKA

Važno je poznavati narav naše ljudskosti: odakle dolazimo, zašto postojimo i što je razlog našim problemima?

1. Čovjekovo podrijetlo je (odaberi jedan odgovor):

- a) rezultat razvoja (evolucije) od nižih prema višim oblicima.
- b) tajna koju ne možemo razumjeti.
- c) iz stvaralačke ruke Božje.
- d) dio kruga postojanja, bez početka.

2. Mi postojimo da (odaberi jedan odgovor):

- a) bismo ispunili svoju osobnu sudbinu.
- b) bismo razvili svoj vlastiti potencijal.
- c) bismo uživali život najbolje što možemo.
- d) bismo proslavili Boga.

3. Koja je funkcija ili djelatnost čovjekovog

a) tijela:

b) duše:

c) duha:

4. Što za tebe znači "sličnost" spomenuta u Postanku 1,26 i 5,1? Na koji smo način slični Bogu?
5. Koji dokaz što podupire učenje Biblije da je čovjek grešnik po naravi i vlastitom izboru nalaziš u svijetu?
6. Čovjekova slobodna volja i mogućnost izbora:
- a) su iluzija, jer Božja volja uvijek prevladava.
 - b) su toliko ograničeni, da čovjek u stvari nije odgovoran.
 - c) daju čovjeku pravo odabrati da voli Boga i bude mu poslušan.
 - d) su nemogući zbog teških okolnosti u kojima živi.
7. Parafraziraj (napiši svojim riječima) Psalam 139,14-16.
8. Na koji način sljedeći stihovi pokazuju da je Bog dao ljudima pravo izbora i to učinio osnovom pravedne osude? (Pnz 30,15-19; Još 24,15; Otkr 20,12-13).
9. Što kažeš ti? Sažeto, svojim riječima, iznesi što smatraš svojom osobnom odgovornošću pred Bogom? Kako Bog može biti zadovoljan i proslavljen tvojim životom?

10. Što kažu drugi? Kontaktiraj ovaj tjedan s najmanje troje ljudi i pitaj ih sljedeće. Možda ćeš to htjeti učiniti na ovaj način:

"Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći svojim mišljenjem o ova tri važna pitanja? (1) Odakle potječe čovjek? (2) Koja je svrha čovjekova postojanja? (3) Što mislite, koji je vaš najveći cilj u životu? Biste li željeli prijepis rezultata ispitivanja? Hvala."

Zabilježi njihova imena i adrese na karticama koje će ti osigurati voditelj proučavanja. Napiši odgovore na poleđini i označi želi li osoba primiti rezultate. Ispunjene kartice vrati na sljedećem sastanku.

Voditelj proučavanja predočit će grupi rezultate ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Problem grijeha

Zbog čega na svijetu postoje zlo, tuga, patnja, ratovi i mržnja? Zašto postoje pohlepa, zavist, oholost i okrutnost? Zbog čega se čak i djeca ponašaju sebično, lažu, neposlušni su i žaloste svoje najbliže, a nitko ih izravno ne uči tome? Je li uzrok iskvarena okolina? Biblija nam govori kako korijen tog čovjekova stanja počinje rođenjem i prisutan je prije negoli bilo koji vanjski utjecaji počnu djelovati na njega (Ps 51,5; 58,3). Ljudski se problemi ne mogu u potpunosti razumjeti bez suočavanja s problemom grijeha.

Uobičajno shvaćanje grijeha

Što je grijeh? U svakom rječniku nalazimo kako je grijeh prijestup moralnog zakona ili Božjeg zakona. To je dovoljno jasno. No ipak su ljudi odbacili tu jednostavnu definiciju i uveli razne druge. Evo nekoliko primjera:

1. GRIJEH NE POSTOJI. Dobro i zlo su stvar društvenih gibanja.
2. GRIJEH JE ONO ŠTO POVREĐUJE DRUGOGA, ali ono što osobno učiniš, to je tvoja stvar.
3. GRIJEH JE POVEZAN S LOŠIM NAVIKAMA. Razne skupine pristupaju tome na različite načine.
4. GRIJEH JE KRIVO RAZMIŠLJANJE ILI LOŠA PROCJENA.
5. GRIJEH JE PROTIVAN BOŽJOJ VOLJI – ALI NIJE NIŠTA OZBILJNO. "Svi to čine – ta svi smo mi samo ljudi."

Biblijsko shvaćanje grijeha

Navedena mišljenja mogu se usporediti s onim što o grijehu naučava Božja riječ – Biblija:

1. Okretanje vlastitom putu (Iz 53,6).
2. Kršenje Božjeg Zakona (1 Iv 3,4).
3. Pobuna protiv Boga, tj. bezakonje (1 Iv 3,4).
4. Znati činiti dobro, a ne činiti ga (Jak 4,17).
5. Ponašati se protivno svom uvjerenju (Rim 14,23).
6. Ne vjerovati u Isusa (Iv 16,9).
7. Svaka nepravednost ili ono što činimo krivo (1 Iv 5,17).
8. Sve što nije u skladu s Božjom naravi (Rim 3,23).

Razna zla što izviru iz dubine ljudskog srca navedena su u Marku 7,21-23 (nabrojiti ih). Nijedan grijeh ne može se od Boga skriti (Ps 90,8). Grijesi potječu od grešne naravi (Rim 7,18). Naši su grijesi uvreda Boga, jer je on potpuno svet (Ps 145,17; Iza 6,3-5; Hab 1,13). Kad ne bi bilo Boga, ne bi bilo ni grijeha, jer bez savršenog Bića ne postoji mjerilo za dobro.

Podrijetlo i učinci grijeha

Prvi zabilježeni grijeh dogodio se u Nebu. Anđeo Lucifer poželio je biti jednak Bogu (Iz 14, 12-14). Njegov grijeh bio je ponos (Ez 28,15-17). Zbog tog grijeha protjeran je iz Neba i postao đavlom. Iskušavanjem prve ljudske obitelji uveo je grijeh u svijet. Taj grijeh bila je neposlušnost Bogu (Post 2,16-17; 3,1-6). Čovjek je bio smatran odgovornim za grijeh i prema tome je osuđen (Post 3,16-24).

U Knjizi Postanka 3 opisano je kako su prvi ljudi izgubili zajedništvo s Bogom. Njihova osuda bila je odvojenje od Božje prisutnosti. Po prvi put postali su podložni tjelesnoj smrti, odvajanju duše od tijela. Trenutno su iskusili duhovnu smrt, a to je odvojenje duše iz zajedništva s Bogom. Otkrili su punu istinu biblijske tvrdnje: "Plaća za grijeh je smrt" (Rim 6,23). Plaća je ono što zaradimo i zaslužujemo (Ezek 18,4).

Grijehu je plaća – smrt. Ta smrt uključuje i drugu smrt (Otkr 20,14), što znači trajno odvojenje od Boga u vječnosti. Ljudski grijesi zabilježeni su na Nebu i bit će korišteni kao temelj za osudu (Otkr 20,12). Novac, molitva, odlazjenje u crkvu i dobra djela neće namiriti dug za naše grijeha.

Bog ljubi i prihvaća grešnike

Začudujuće je kako sveti Bog u svoj svojoj mržnji prema grijehu još uvijek ljubi grešnika. "Ali Bog pokaza svoju ljubav prema nama time što je Krist, dok smo još bili grešnici, umro za nas" (Rim 5,8; 1). "Nismo mi ljubili Boga, nego je on ljubio nas..." (1 Iv 4,10). Bog je pokazao svoju ljubav prema nama poslavši svog jedinorođenog Sina (Iv 3,16). Upravo po smrti svog Sina može nam Bog ponuditi oprostjenje (Dj 13,38).

Spoznaja i priznavanje grijeha moraju prethoditi istinskoj želji za oprostjenjem. Psalmista je plakao: "Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom smilovanju izbriši moje bezakonje" (Ps 51,3). Vapio je za očišćenjem i nije nijekao nijednu od svojih uvreda na Boga. Izgubljeni sin reče: "Oče, sagriješih Bogu i tebi" (Lk 15,18). Naš je Spasitelj ispričao o dvojici što su molila. Jedan od njih nije se usudio podići svoj pogled prema nebu, nego se udario u prsa i plakao: "Bože, smiluj se meni grešniku" (Lk 18,13-14). Božji Sveti Duh osuđuje grijeh u nutrini (Iv 16,8-11).

Bog poziva grešnika na pokajanje

Isus u Luki 5,32 reče: "Ja nisam došao da pozovem na obraćenje pravednike, nego grešnike." Djelovanje Duha dovodi ljude k pokajanju (Iv 16,8). Jednostavno značenje ove riječi je "promjena mišljenja". Uporaba tog izraza u Svetom Pismu, označava promjenu uma s namjerom odvratanja od grijeha i okretanja Bogu. Starozavjetni poziv bio je: "Vratite se" (Zah 1,3). Jedino Božja dobrota dovodi ljude k pokajanju (Rim 2,4). Nema radosti u grijehu, samo tuga (2 Kor 7,9-10). Pokajanje djeluje tako da dovodi do potpune promjene, i ne ostaje samo prazna riječ (Mt 3,8; Lk 13,5; Dj 26,20). Ranokršćansko propovijedanje nalagalo je ljudima da se pokaju (Dj 2,38; 3,18; 17,30). Takav čin nije nešto čime bismo zaslužili pristup k Bogu, nego priznavanje svog jadnog stanja. Pokajanje Bogu i vjera u Gospodina Isusa Krista slijede čin pravog odaziva Bogu (Dj 20,21). Pokajanje nije djelo kojim se zaslužuje spasenje. Odaziv Bogu je to što se priznaje ozbiljnost prijestupa i želja za promjenom (Iza 55,7).

Potreba za samoispitivanjem

Ako ikada mislimo sresti Spasitelja, važno je znati da smo izgubljeni. Ta je izgubljenost posljedica grijeha zbog kojeg se moramo pokajati i obratiti Bogu.

Provjeri sam sebe:

1. Jesi li uvijek bio nesebičan?
2. Jesi li uvijek bio slobodan od zavisti i pohlepe?
3. Jesi li uvijek, bez pogreške, učinio svako dobro koje si mogao?
4. Jesi li uvijek bio pažljiv i ljubazan prema svakome?
5. Jesi li uvijek ljubio Boga svim srcem, dušom, umom i snagom?
6. Jesi li uvijek volio druge kao samoga sebe?
7. Jesi li uvijek bio savršen kao Gospodin Isus Krist?

Ako je tvoj odgovor na samo jedno od ovih pitanja "NE", Biblija kaže da si grešnik. Održati sav Zakon a pogriješiti u jednom, znači biti kriv za sve (Jak 2,10). Jedan prijestup savršene Božje svetosti čini osobu grešnikom. Gospodin Isus je došao "spasiti svoj narod od grijeha njegovih..." (Mt 1,21). Snaga grijeha i kazna za grijeh su užasne. Mogućnost druge smrti je zastrašujuća. Psalmista piše: "Blago onome kome je grijeh otpušten, kome je zločin pokriven! Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju..." (Ps 32,1-2).

Dobro je da se osoba što se smatra kršćaninom, ali živi u grijehu, zapita: "Ako netko nije spašen od svojih grijeha, od čega je onda spašen? Zbog čega je onda Isus umro, ako ne zbog grijeha?"

PROBLEM GRIJEHA

Sljedeća pitanja mogu ti rasvijetliti najveći ljudski problem.

1. Napiši svojim riječima definiciju grijeha nakon što pročitaš Mt 5,28; Rim 3,23; Jak 4,17 i 1 Iv 3,4.

Parafraziraj (napiši svojim riječima) Iz 53,6.

2. Prema Iz 14,12-14 i Ezek 28,15-17, grijeh začet u Nebu ima svoje korijene u (odaberi jedno):
 - a) ponosu.
 - b) krivoj procjeni.
 - c) nerazumijevanju.
3. Prema Postanku 2,17 i 3,1-6 prvi zapis o grijehu ima svoje korijene u (odaberi jedno):
 - a) nevjeri i neposlušnosti.
 - b) požudi i nemoralu.
 - c) srdžbi i nezadovoljstvu.
 - d) nerazumijevanju.
4. Kakav je Božji stav prema grijehu? (Hab 1,13)

Koju naplatu za grijeh je zahtijevao Bog u starozavjetno doba? (Ezek 18,20) A u novozavjetno? (Rim 6,23)

5. U Pismu su spomenute tri vrste smrti: (a) tjelesna (odvojenje duše od tijela), (b) duhovna smrt (odvojenje ljudskog duha od Duha Božjega) (c) "druga smrt" (vječno odvojenje čovjekova duha od Duha Božjega, nastaje kad čovjek umire tjelesno a još je uvijek u stanju duhovne smrti).

Poveži stihove s vrstama smrti

___ tjelesna smrt	a) Ef 2,1-3
___ duhovna smrt	b) Heb 9,27
___ "druga smrt"	c) Otkr 20,11-15

6. Za koga je Krist umro (prema Rim 5,8)? Prema Luki 18,10-14 postoje dvije vrste grešnika: oni koji priznaju da su grešnici i oni koji to ne priznaju. Zašto je važno shvatiti da si grešnik?

7. Pokajanje je (odaberi jedno):

- a) religiozni obred koji treba vršiti u određenim danima.
- b) promjena mišljenja čiji je ishod promjena djelovanja.
- c) reći Bogu da ti je žao.
- d) biti nezadovoljan načinom života.

8. Da bismo primili Božji oprost, moramo (odaberi jedno):

- a) priznati svoje grijeh.
- b) priznati svoju odgovornost za grijeh.
- c) zavapiti Bogu za očišćenjem.
- d) biti voljni napustiti grijeh.
- e) učiniti sve navedeno.

9. *Što ti kažeš?* Kako i kada si prvi put shvatio da si grešan i da trebaš Spasitelja?

10. *Što kažu drugi?* Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje troje ljudi i pitaj ih slijedeće:

(1) Što je, po vašem mišljenju, grijeh? (2) Vidite li na TV ili čitate u novinama nešto što pokazuje da su ljudi grešni? (3) Što mislite da bi pravedni Bog trebao učiniti glede grijeha? Želite li rezultate ispitivanja? Hvala."

Zabilježi njihova imena i adrese na karticama koje će ti osigurati voditelj proučavanja. Napiši odgovore na poledini i označi želi li osoba primiti rezultate. Ispunjene kartice vrati na sljedećem sastanku. Voditelj proučavanja predočit će grupi rezultate ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Sobzirom na vječnost

"AL KAD ČOVJEK UMRE, OSTAJE POKOŠEN, kad smrtnik izdahne, gdje li je on tada?" (Job 14,10). Razumni ljudi što su svjesni svakodnevnih pogreba i osmrtnica u novinama shvaćaju da je njihovo vrijeme na zemlji ograničeno. Takvi na tren zastanu kako bi razmislili postoji li za njih nada za život s onu stranu ovog kratkog života. Drugi se pokušavaju ne obazirati na smrt te žive kao da nikada neće doći. Naravno, ignoriranje smrti nikada neće izmijeniti stvarnost, samo će ublažiti bol razmišljanja o njoj. Svejedno, većina se prije ili kasnije zapita: "Što se događa nakon smrti?" Postoji nekoliko tumačenja što su se razvila kao odgovor na to pitanje:

1. **NEPOSTOJANJE.** Prestajemo postojati. To se ponekad naziva anihilacija (poništenje). "Kad si mrtav, onda si mrtav."
2. **REINKARNACIJA.** Vraćamo se natrag na Zemlju u drugom životnom obliku, ili u tijelu druge osobe. Ovo zahtijeva djelovanje neke nadnaravne sile.
3. **KOMUNICIRANJE S DUHOVIMA.** Mrtvi žive u tajanstvenom svijetu duhova i pokušavaju doći u dodir s onima koji još žive na Zemlji.
4. **NEMOGUĆE JE ZNATI.** Naše stanje poslije smrti je izvan domašaja ljudskoga razuma. Pitanje je ima li uopće života nakon smrti? Moramo pričekati pa ćemo vidjeti postoji li život nakon smrti, uzdajući se pritom u sudbinu ili dobar život.

Nijednu od navedenih teorija ne može se uobličiti tako da se slaže s učenjem Biblije. Biblija prikazuje umrle kao svjesne osobe u jednom od

dva mjesta: u Božjoj prisutnosti (2 Kor 5,8) u stanju blaženstva (Otk 14,13) ili odvojene od Boga u mjestu velike patnje (Otk 20,10 i 15).

Uskrsnuće od mrtvih

Izraz "uskrsnuće" znači "ustajanje" ili "podizanje". Gospodin Isus je onima koji nisu vjerovali u uskrsnuće odgovorio da je Božje ime uz one velike ljude koji su davno pomrli. "A Bog nije Bog mrtvih, nego živih" (Lk 20,38).

Objavljivanje uskrsnuća bilo je temelj apostolskog propovijedanja (Dj 1,22; 4,2; 17,18; 23,6). Apostol Pavao spominje da je bilo oko 500 svjedoka Kristova uskrsnuća (1 Kor 15,4-8); da ono nije bilo stvarno, njihova bi vjera bila uzaludna (15,12-17). Istina Svetog Pisma jest da postoje dvije vrste uskrsnuća, pažljivo odvojena jedno od drugog:

"Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni za *vječni život*, drugi za sramotu, za *vječnu gadost*" (Dan 12,2).

"Ne čudite se tomu! Dolazi, naime, čas kada će svi koji počivaju u grobovima čuti njegov glas, te izići iz njih: koji su činili dobro, na *uskrsnuće – na život*; koji su činili zlo, na *uskrsnuće – na propast*" (Iv 5,28,29).

"Ja se uzdam u Boga, kao što se uzdaju i oni sami, da će uskrsnuti pravedni i nepravedni" (Dj 24,15).

Kad je riječ o Božjem sudu, ljudi se suočavaju s dvije mogućnosti. *Vječna osuda* je jedna od mogućnosti (Heb 6,2; 9,27). Druga je *vječni život* (Iv 3,16), i po njemu oslobođenje od suda i prokletstva (Iv 5,24; Rim 8,1).

Trajanje vječnosti

Čudno je o biblijskim izrazima kao što su "vječnost", "vječni" i "zauvijek" naučavati kao da imaju vremensko trajanje. Ipak, neki što su proučavali izvorne jezike Biblije trudili su se dokazati da ti izrazi označuju samo produženo ili neodređeno razdoblje. Uporaba tih izraza na drugim mjestima u Pismu jasno pokazuje da nema granice trajanju vječnosti.

Sljedeći stihovi jasno govore kako riječi "vječan" i "zauvijek" imaju isto značenje.

1. Primijenjeno na Boga: "vječni Bog" (Rim 16,26); "vječni Duh" (Heb 9,14); "njegova vječna slava" (1 Pet 5,10); "besmrtn" (1 Tim 6,16); "vječno kraljevstvo" (2 Pet 1,11).

2. Primijenjeno na budućnost vjernika: "zauvijek" (Heb 9,12); "vječno spasenje" (Heb 5,9); "vječni život" (Iv 3,16,36); "život vječni" (Lk 18,30); "vječni život" (Iv 3,15).
3. Primijenjeno na budućnost nevjernika: "oganj vječni" (Mt 18,8); "muka vječna" (Mt 25,46); "vječna propast" (2 Sol 19); "vječni oganj" (Juda 7,9).

Ista usporedba vrijedi i za izraz "u vijeke vjekova": kad govori o Bogu i njegovu prijestolju (Otk 4,9-10; 10,6; 15,7); o budućnosti vjernika i njihovoj vladavini s Bogom (Otk 22,5); ili pak o vječnoj mucii (Otk 14,11; 20,10).

Za neke se izraze pretpostavljalo da predstavljaju anihilaciju (poništenje), poput izraza "uništenje", "propast" i "istrebjenje".

Đavao je bio uništen (Heb 2,14), a ne anihiliran (Otk 20,10). Vjernici mogu biti "istriježbljeni" ogovaranjem drugih, ali ne i anihilirani (Gal 5,15). Izgubljeni sin osjećao je da propada, ali nije prestajao postojati kao osoba (Lk 15,7). Sudbina nespasjenih jest vječno uništenje (2 Sol 1,9). Uništenje ne znači prestanak postojanja. Postoji gubitak dobrostanja, ali ne i gubitak postojanja.

Stanje izgubljenih

1. KAKO GA OPISUJE ISUS. Gospodin Isus ispričao je priču o škrtom bogatašu i siromašnom Lazaru, koju neki smatraju usporedbom (Lk 16,19-31). No ona se u Bibliji ne naziva usporedbom. Svejedno, kad bi to i bila, uporaba opisnog jezika ne bi obezvrijedila istinu koja se naučava u tom odjeljku. Spasitelj nas je tom pričom htio nešto poučiti, i bilo bi dobro zamisliti se nad tim primjerom:

- a) Postojanje nije uminulo nakon smrti
- b) Nije bilo nesvjesnosti ili spavanja njihovih duša
- c) Nije bilo spasenja za sve ljude
- d) Nije postojala druga prilika
- e) Nije bilo reinkarnacije, vraćanja na Zemlju
- f) Za nespasjenog čovjeka nije bilo kraja patnjama ni nade u promjenu
- g) Nije bilo prilike za očišćenje (čistilište) – samo vječna kazna.

2. KAKO ISUS DALJE OPISUJE. Ove zastrašujuće opise dao je Onaj koji ljubi najvećom ljubavi, i koji je dao sebe za spasenje ljudi. On je jednostavno opisao istinu o onima koji napuštaju ovaj svijet negirajući ili odbacujući Njega.

- a) Neugasivi oganj (Mt 3,12; 18,8; Mk 9,44,48)
- b) Vječna muka (Otk 14,11)

- c) Krajnja tama (Mt 22,13; 25,30)
- d) Plač i škrgut zuba (Mt 13,42, 50; 24,51; Lk 13,28)
- e) Ognjeno jezero (Otk 20,15)

Primjedbe naučavanju o vječnoj kazni

Postoji nekoliko primjedbi glede tog neomiljenog nauka.

1. **NEZDRUŽIV JE S BOŽJOM LJUBAVLJU.** "Života mi moga – riječ je Jahve Gospoda – nije meni do smrti bezbožnikove nego da se obrati od zloga puta svojega i da živi! Obratite se, dakle, obratite se od zloga puta svojega. Zašto da umrete, dome Izraelov!" (Ez 33,11). Gospodin Isus pogleda na grad koji ga je odbacio i zaplače nad njim (Lk 19,41). On je Bog koji ljubi, ali ne može očistiti i opravdati krivce koji odbijaju njegovo spasenje (Br 14,18).
2. **POZIVANJE NA STRAH NIJE DOBAR MOTIV.** Može biti da su Božja ljubav i želja za najboljim najbolji motivi; ipak strah od ozbiljnih posljedica uobičajena je preventiva protiv pogrešnog ponašanja ili povređivanja drugih, čak i u svakodnevnom životu. Gospodin Isus jasno poziva na strah od Boga i njegova dolazećeg suda (Mt 10,28). Pisano je da je strah od Boga početak mudrosti (Izr 9,10). Kroz cijelo se Pismo ljude podsjeća na Božji strah (1 Pet 2,17; Otk 14,7; 15,4).
3. **NEPRAVEDNO JE OD BOGA ŠTO JE TAKO OKRUTAN.** Ljudi kojima je Bog ponudio mogućnost izbavljenja, a oni to odbili izbjegavanjem i odgađanjem, ne trebaju se začuditi kad prime kaznu zbog povrede Božje svetosti. "Ne varajte se: Bog se ne da ismijavati! što tko sije, to će i žeti" (Gal 6,7). Odbaciti bezgraničnu ljubav i izigrati strpljenje beskrajnog Boga, donosi vječnu kaznu.

Stanje otkupljenih

Konačno stanje pravednih u očitaj je suprotnosti s prije opisanim stanjem. "Pokazat će mi stazu u život, puninu radosti pred licem svojim, sebi s desna blaženstvo vječno" (Ps 16,11).

"Blago onima koji umiru u Gospodinu" (Otk 14,13). Vjernici traže "grad s temeljima kojemu je Bog graditelj i tvorac" (Heb 11,10). To mjesto je bolje od bilo čega što svijet poznaje. Vječno stanje i boravište vjernika opisuje se kao:

1. **ONISU SKRISTOM.** "Idem da vam pripravim mjesto... da i vi budete gdje sam ja" (Iv 14,3; 17,24); ne biti u tijelu znači biti s Gospodinom (2 Kor 5,8).

2. **ONO JE U IZMIJENJENOM TIJELU.** Biti će poput njegova tijela (Fil 3,21), dakle nepropadljivo (1 Kor 15,35-44); bit ćemo prepoznatljivi kao što je bio i Gospodin (Mt 28,9; Lk 24,31 i 39-40) Uskrsnuće tijela onih što su u Kristu zbit će se o Njegovu drugom dolasku (1 Sol 4,15-17).
3. **TO JE MJESTO "...NEĆE VIŠE BITI".** Tamo više neće biti smrti, žalosti, plača, boli i svega što čini život teškim i nesretnim (Otk 21,4).
4. **TO JE MJESTO BESKRAJNE LJEPOTE.** Grad je od čistoga zlata nalik na prozirno staklo (Otk 21,18-21). Urešen je svim vrstama dragog kamenja.
5. **TO JE MJESTO U KOJE NE MOŽE UĆI NIŠTA NESVETO I NEČISTO.** (Otk 21,27).

Mjesto otkupljenih ponekad se nazivlje "Novi Jeruzalem". Mi ga nazivamo Nebo. Prije Isusova pojavka židovski vjernik nazivao ga je Raj ili "Abrahamovo krilo". Bez obzira kako ga nazvali, trebao bi biti predmetom čežnje svakog vjernika. Kao što Pavao reče: "smrt je dobitak" (Fil 1,21). Divno je bilo kad je Gospodin Isus rekao razbojniku, na križu do njegovog, koji se pokajao za svoje grijeha i povjerovao u njega: "Danas ćeš sa mnom biti u raju" (Lk 23,43).

Hoćeš li i ti biti tamo s Njime?

S OBZIROM NA VJEČNOST

"Ako čovjek umre, hoće li opet živjeti?" Ovo pitanje, koje od davnine muči ljude, i danas je od velike važnosti. Što se događa nakon smrti?

1. Biblija prikazuje one što su umrli svjesni postojanja dvaju mjesta. Koja su to mjesta? (2 Kor 5,8; Otk 20,10 i 15)
2. Biblija nadalje ukazuje kako će svi koji umru uskrsnuti (ustati) od mrtvih. Opiši dvije različite sudbine što očekuju čovječanstvo. (Dan 12,2; Iv 5,28-29; Dj 24,15)
3. Parafraziraj sljedeće stihove (napiši svojim riječima) Iv 3,16; 2 Sol 1,8-9.
4. Koliko traje vječnost? Možeš li zamisliti sliku kojom bi je opisao.
5. Isus je pričao o čovjeku koji je završio u Paklu (Lk 16,19-31). Prema tom odjeljku, koje su od sljedećih izjava točne? (Odaberi jednu):
 - a) Osoba prestaje postojati kad umre.
 - b) Mrtva osoba je u stanju nesvjesnosti ili "spavanja duše".
 - c) Pakao je mjesto u kojem smo svjesni, mjesto vječne muke.
 - d) Svi će ljudi biti spašeni.
 - e) Ode li netko u Pakao, dobit će drugu priliku.

6. Koje od sljedećih izjava Isus nije koristio za opis Pakla? (odaberi jednu):

- a) Neugasiva vatra
- b) Vječna muka
- c) Krajnja tama
- d) Plač i škrgut zuba
- e) Mjesto privremenog čišćenja (čistilište)
- f) Ognjeno jezero

7. Kako bi odgovorio na sljedeće primjedbe?

- a) Nauk o Paklu nije spojiv s Božjom ljubavlju.
- b) Taj se nauk poziva na strah.
- c) Nepravедno je od Boga što je tako okrutan.

8. Biblija opisuje budućnost vjernika u Nebu kao (odaberi jedno):

- a) Biti zauvijek s Kristom.
- b) Postojanje u izmijenjenu tijelu.
- c) Biti oslobođen tuge i boli.
- d) Biti u mjestu u koje ne može ući ništa nesveto.
- e) Sve prethodno navedeno.
- f) (a) i (c)

9. Što kažeš ti? Jesi li ikada u svom duhovnom iskustvu došao do točke kada si sa sigurnošću mogao reći: "Umrem li noćas, idem ravno u Nebo?" Objasni.

10. Što kažu drugi? Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje tri osobe i postavi im sljedeća pitanja:

(1) Što se, po vašem mišljenju, događa s čovjekom kad umre? (2) Što za vas znače izrazi "Nebo" i "Pakao"? (3) Ako možete nekoga pitati o životu poslije života i dobiti posve pouzdan odgovor, što biste ga pitali? Biste li željeli prijepis rezultata ispitivanja? Hvala."

Upiši njihova imena i adrese na karticama koje će ti osigurati voditelj proučavanja. Napiši odgovore na poledini i označi želi li osoba primiti rezultate. Ispunjene kartice vrati na sljedećem sastanku.

Voditelj proučavanja predočit će grupi rezultate ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Isus Mesija – Božje rješenje

"ZNAM DA IMA DOĆI MESIJA koji se zove Pomazanik (Krist)", reče Samarijanka. "To sam ja koji govorim s tobom", reče joj Isus (Iv 4,25-26). Nedugo prije toga, jedan galilejski ribar reče svom bratu: "Našli smo Mesiju, to jest Pomazanika", (Iv 1,41). On je taj koji će "donijeti vječnu pravednost" uspostavljajući svoje vječno kraljevstvo. Isus iz Nazareta rodio se prije skoro 2000 godina, a njegovo rođenje razdijelilo je povijest na dva dijela. Prepoznali su ga kao Pomazanika koji je prorečen u Svetom Pismu. Došao je kao:

1. Obećani Kralj i osloboditelj židovskog puka (2 Sam 7,11-13).
2. Onaj koga je Bog poslao kao Spasitelja svijeta (Luka 2,11; Iv 4,42).
3. "Bog s nama" (Emanuel), božanski Izbavitelj (Mt 1,23; Iza 7,14).

Proročanstva koja se odnose na Isusa

Važnost Isusa Krista (Mesije) ne može se zanijekati s obzirom na njegov život i utjecaj na svjetsku povijest. Njemu nema ravna. Na to ukazuje mnoštvo dokaza iz Starog zavjeta, koji je napisan davno prije njegova rođenja. U to ćemo se uvjeriti usporedimo li svako proročanstvo o njemu s detaljima njegova života. Postoji više od 200 proročanstava; uzmimo samo neke primjere:

1. Ženino sjeme (rod, potomstvo) (Post 3,15; Gal 4,4).
2. Rođen u Betlehemu (Mih 5,2; Mat 2,1, 4-6).
3. Rođen od djevice (Iza 7,14; Mat 1,18, 23-25).
4. Njegov prethodnik, Ivan (Iza 40,3; Mat 3,1-3).
5. Ulazak u Jeruzalem (Zah 9,9; Lk 19,35-38).

6. Odbacivanje (Iza 53,3; Ps 69,8; Iv 7,5; 19,15).
7. Izdaja (Zah 11,12; Mat 10,4; 26,14-15).
8. Udaran, popljuvan (Iza 50,6; Mat 26,67).
9. Trpljenje zbog tuđih grijeha (Iza 53,5; 1 Pet 2,24; 3,18).
10. Proboden na križu (Ps 22,16; Zah 12,10; Iv 19,34,37).
11. Moli za svoje neprijatelje (Iza 53,12; Lk 23,34)
12. Razapet s razbojnicima (Iza 53,9,12; Mat 27,38).
13. Položen u bogatašev grob (Iza 53,9; Mat 27,57-60).
14. Uskrsnuo od mrtvih (Ps 16,8-10; Lk 24,46; Dj 13,33-35).

Sveto pismo također govori o njegovu ponovnom dolasku (Ps 50,3-6; Dan 7,13; Zah 12,10; 14,4, (i novozavjetna proročanstva). Prorečena je njegova sveopća vladavina (1 Ljet 17,11-14; Iza 9,7; Dan 7,14; Ps 2,6-8; 45,6-7; 72,8; 110,1-3).

Službe Isusa Krista

Gospodin Isus Krist jedinstveno povezuje u sebi tri velike službe koje dolaze od Boga.

1. **ON JE PROROK.** On je najveći od svih proroka (Marko 6,4; Dj 3,22). On je **ONAJ** o komu je govorio Mojsije (Pnz 18,15-19).
2. **ON JE VELIKI SVEĆENIK.** On zastupa svoje ljude pred Ocem i moli za njih (Heb 4,14 i 16; 7,25). O njemu je prorečeno u 1 Samuelovoj 2,35.
3. **ON JE KRALJ, KRALJ KRALJEVA** (Otk 19,16). Najprije je došao kao kralj Židova (Iv 19,19). Danas je on Kralj u srcima svog puka. Svi će ga priznati u Dan koji dolazi (Fil 2,9-10).

Božanstvo Isusa Krista

Biblija objavljuje da je Isus Krist bio Bog očitovan u tijelu (1 Tim 3,16). On je savršena slika nevidljivoga Boga (Kol 1,15). Kako je zapravo što je živi Bog došao u tijelu (Iv 1,1,14). No kako je tužno da "bijaše u svijetu i svijet postade po njemu, a svijet ga ne upozna" (Iv 1,10)!

Bilo je nužno da nas spasi sam Bog. On jedini ima tu moć. "Ja, ja sam Jahve, osim mene nema Spasitelja". (Iza 43,11). Došao je kao Isus iz Nazareta da bude naš "veliki Bog i Spasitelj" (Tit 2,13). Marija reče: "Slavi duša moja Gospodina" (Lk 1,47). Djetešće što se rodilo iz njezine utrobe njen je Spasitelj i Bog. U Bibliji postoje mnoga mjesta gdje se o Isusu govori kao o Bogu.

1. IZRAVNO GA SE NAZIVA BOGOM. (Iv 1,1 i 14; 20,28; Rim 9,5; 2 Pet 1,1; 1 Iv 5,20). Otac se prema Sinu odnosi kao prema Bogu (Heb 1:8).
2. NAZVAN JE SINOM BOŽJIM. Njegovi slušatelji jasno su ga razumjeli kad se nazvao Sinom Božjim (Iv 10,33-36). Izraz "Sin Božji" ne koristi se baš često u Bibliji, ali On je jedinstveni (jedinorođeni) Sin Božji (Iv 1,14,18).
3. U NJEMU PREBIVA SVA PUNINA BOŽANSTVA. (Kol 1,19; 2,9). On nije nimalo manji od Boga.
4. NOSI BOŽANSKA IMENA. Nazvan je Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak i Svršetak (Otk 22,13; 1,8; 17; Iza 44,6). On je također JA JESAM, (Iv 8,24, 58; Izl 3,14). Rekavši za sebe "JA JESAM" potvrđuje da je Božanstvo.
5. ŠTUJU GA KAO BOGA. (Mat 14,33; Iv 20,28; Fil 2,10; Heb 1,6; Iz 45,23). Ovo pripada isključivo Bogu (Mat 4,10; Otk 22,8-9).
6. ŠTUJE GA SE JEDNAKO KAO IOCA. (Iv 5,23). Bog ne daje svoje slave drugome (Iza 42,8).
7. IMA BOŽANSKE SLUŽBE. On je Stvoritelj (Kol 1,16-17; Heb 1,2,10). On je Sudac svima (Iv 5,22), oprašta grijeha (Mt 9,2-6) – samo Bog može to činiti (Iz 43,25).
8. U SEBI IMA ŽIVOT. (Iv 5,26) Drugima daje život, ali postoji sam po sebi.
9. POSJEDUJE SVE BOŽANSKE OSOBINE. On je nepromjenljiv (Heb 13,8). Ima svu moć (Otk 1,8), sveprisutan je (Mat 28,20), sveznajuć (Iv 21,17), vječan (Mih 5,2; 1 Tim 1,16-17), te posjeduje sve druge božanske osobine.
10. ČINIO JE DJELA BOŽJA. Zapovijedao je prirodnim silama (Mat 8,26-27, Marko 4,39-41). Stvarao je jelo za gladno mnoštvo (Mat 14,19-21; 15,36-38). Uskrisivao je mrtve (Iv 11,32-44, Lk 7,12-16).

Čovještvo Isusa Krista

Iako u potpunosti vječni Bog, također je bio "čovjek Isus Krist" (1 Tim 2,5). Isus je sebe često nazivao Sinom čovječjim. Uzeo je na se čovještvo da bi nam postao sličan u svemu osim u grijehu. Iskusio je naše osjećaje. Gladovao je, bio žedan, trpio, plakao i bivao umoran. Iskusio je đavolsku kušnju (Mt 4,1-11). Patio je, krvario, umro, bio pokopan i ustao od mrtvih. Iako drugačiji od običnog čovjeka, ipak je bio potpun čovjek.

1. IMAO JE LJUDSKE RODITELJE, čije rodoslovlje možemo pratiti kroz Davida sve do Adama (Lk 3,23-38); ipak, bio je rođen od djevice, a začet po Duhu Svetomu (Mt 1,18-23).
2. IMAO JE NORMALNO TIJELO, posve isto kao i svi drugi (Rim 8,3; Iv 4,9). Rastao je i dosegao zrelo doba na uobičajen način (Lk 2,40, 52); ipak, njegov je život bio bez grijeha (Heb 4,15).
3. BIO JE TROJSTVENO BIĆE, kao i svi drugi. Imao je tijelo (Heb 10,5), dušu (Mat 26,38) i duh (Lk 23,46); ali iskazao je jedinstvenu svjesnost Božje prisutnosti, prebivajući u prisnom zajedništvu s nebeskim Ocem kao ni jedan drugi čovjek.

Mnogi njegovi izrazi mogu se shvatiti jedino sa stajališta njegove ljudskosti – njegov krik na križu (Mat 27,46), kao i sama smrt.

Najvažnije pitanje koje je Isus postavio ljudima bilo je: "A vi – reče im – za koga me vi držite?" (Mat 16,15). Rekao im je da će, ne budu li ispravno vjerovali u Njega, umrijeti u svojim grijesima (Iv 8,24).

Što ti kažeš, tko je Isus?

ISUS MESIJA – BOŽJE RJEŠENJE

Isus upita "A vi – za koga me vi držite?" Od najveće je važnosti bilo da ga ljudi prepoznaju i potvrde njegov pravi identitet. Ispitaj samoga sebe.

1. Od koga je Samarijanka tražila da joj otkrije istinu o Bogu? (Iv 4,25)

Kako joj je odgovorio Isus? (Iv 4,26)

2. Dolazak Mesije ("Krist" na grčkom) bio je proglašen u spisima Starog zavjeta mnogo stotina godina prije njegova dolaska. Poveži sljedeće stihove s proročanstvima na lijevoj strani.

— Rođen u Betlehemu	a) Iza 7,14, Mt 1,18 i 23-25
— Rođen od djevice	b) Iza 40,3; Mt 3,1-3
— Njegov prethodnik	c) Iza 53,5; 1 Pet 2,24;3,18
— Njegov ulazak u Jeruzalem	d) Iza 53,9,12;Mt 27,38
— Izdaja	e) Iza 53,9; Mt 27,57-60
— Trpljenje zbog grijeha drugih	f) Mih 5,2; Mt 2,1, 4-6
— Proboden na križu	g) Ps 16,8-10; Lk 24,46
— Razapet između razbojnika	h) Ps 22,16; Zah 12,10
— Položen u bogatašev grob	i) Zah 9,9; Lk 19,35-38
— Ustao od mrtvih	j) Zah 11,12; Mt 10,4; 26.14

3. Navedi Mesijine (Kristove) tri velike službe:

a) Pnz 18,15-19, Mk 6,4

b) 1 Sam 2,35; Heb 4,14-19; 7,25

c) Otk 19,16; Iv 19,19; Fil 2,9-10

4. Na koje načine je Isus, dok je bio na Zemlji, bio poput svih ostalih ljudi?

Koliko ti pomaže spoznaja da je Isus iskusio normalne ljudske osjećaje?

Po čemu se Isus, dok je boravio na Zemlji, potpuno razlikovao od svih ostalih ljudi? (opisano u sljedećim stihovima)

Matej 1,23

Ivan 8,46

Ivan 7,46

Marko 4,37-41

Luka 7,22

5. Koje se osobine božanstva (Boga) pripisuju Isusu u sljedećim stihovima?

Matej 28,20

Marko 2,5-7

1 Tim 1,17

Hebrejima 13,8

Otkrivenje 1,8

6. Odgovori tako da zaokružiš istinito ili neistinito.
- a) Bog Otac se prema Sinu odnosi kao prema Bogu (Heb 1,8).
(istinito ili neistinito)
 - b) Isus nije dopuštao ljudima da ga štiju (Mt 14,33; Iv 20,28-29).
(istinito ili neistinito)
 - c) Isus Krist nikada nije tvrdio da je Bog (Iv 8,58; 10,30). (istinito ili neistinito)
7. Kad se Isus rodio na Zemlji (odaberi jedno):
- a) postavši čovjekom prestao je biti Bogom.
 - b) u njemu je bilo udruženo božanstvo s ljudskošću.
 - c) nije bio pravi čovjek, jer bio je Bog.
 - d) njegov pravi otac bio je Josip, a majka Marija.
8. Parafraziraj (napiši vlastitim riječima) Ivan 1,1-3,14.

9. Što ti kažeš? U Filipljanima 2,9-11 navodi se da će u budućnosti svako stvorenje "sagnuti svoje koljeno" pred Kristom. Kako i kada ćeš ti to učiniti?
10. Što kažu drugi? Kontaktiraj s najmanje tri osobe ovoga tjedna i pitaj ih slijedeće. Možda na ovakav način:
"Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći svojim mišljenjem o tri važna pitanja. (1) Tko je Isus Krist? (2) Biblija naučava da je Bog postao čovjekom, što mislite kako je izgledao? (3)

Znače li izrazi 'Sin Božji' i 'Bog Sin' jedno te isto? Hvala vam za pomoć. Biste li željeli prijepis rezultata ispitivanja? Hvala."

Upiši njihova imena i adrese na kartice koje će ti osigurati voditelj proučavanja. Napiši odgovore na poledini i označi želi li osoba primiti rezultate. Ispunjene kartice vrati na sljedećem sastanku.

Voditelj proučavnja predočit će grupi ishod ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Značenje križa

Križ je značajni simbol kršćanske vjere. Na križu je umro naš Spasitelj. Bog je naredio "propovijedanje križa" (1 Kor 1,17-18). Milijuni ljudi čuli su da je Krist umro na križu. Ali što to znači? Zbog čega je to bilo neophodno? Što se time postiglo? Ta pitanja često zbunjuju one koji se smatraju kršćanima.

Nužnost križa

Zbog čega je Kristova smrt na križu bila nužna? Razmotrite ovo:

1. **BOG JE PRAVEDAN I SVET** (1 Pet 1,16; Iza 6,2-3). Ništa nečisto ne može doći u Njegovu prisutnost (Otk 21,27).
2. **GRIJEH SE MORA OSUDITI** (Rim 2,3 i 12) On nikako ne može prijeći preko grijeha (Izl 34,7; Job 10,14). Sav je svijet kriv pred Bogom (Rim 3,19). Grijeh zaslužuje najstrožu kaznu, a to je smrt (Rim 6,23).

Kazna se mora platiti. Bog je trebao ostati savršeno pravedan i kazniti grijeh, a istodobno opravdati grešnika (Rim 3,26). Kako se Božja pravednost i istina mogu pomiriti s Božjom milosti?

Načelo zamjene

Kada neka osoba ili stvar zauzme mjesto druge to se zove zamjena. Životinje su u Starom zavjetu bile zamjena za čovjeka koji se kroz njihovo žrtvovanje mogao približiti Bogu. Pashalno janje žrtvovano je kao zaštita od suda Božjega (Izl 12,3-17). Milijuni takvih životinja žrtvovane su prema Božjoj zapovijedi. To su bile žrtve "okajnice" (Lev 5,10), što znači da je smrću nevine životinje bio "pokriven" grijeh.

Važno je zapaziti da Ivan Krstitelj javno pozdravlja Isusa kao "Jaganjca Božjeg, koji oduzima grijeha svijeta" (Iv 1,29). U Kristu je prepoznao Onoga koji će biti pravo žrtveno janje na koje su ukazivale sve prijašnje žrtve. On je trebao postati jedina istinska i konačna Zamjena. Proroci

Starog zavjeta jasno su predskazali da će Mesiju koji ima doći Boga kazniti za grijehе drugih, te će na sebi ponijeti njihovu osudu (Iza 53,4-6). Stoga je srž kršćanske objave: "Krist je umro za naše grijehе suglasno pismima" (1 Kor 15,3).

Treba pažljivo proučiti one dijelove Pisma koji govore o toj zastupničkoj smrti (Rim 5,6-8; 1 Pet 2,24; 3,18). Spasitelj je zauzeo mjesto grešnika, pravednik mjesto nepravednika. Nevin je umro umjesto krivca. Smrt Isusa Krista nije bila samo moralni primjer, zahtijevali su je naši prijestupi (Rim 4,25). Bilo je to prema odluci Božjoj (Dj 2,23). On se sam ponudio na žrtvu i nitko ga nije mogao prinuditi da dade život (Iv 10,18-18). Sebe je predao za nas (Gal 1,4) i učinjen je grijehom – za nas (2 Kor 5,21). Bio je proklet umjesto nas (Gal 3,13). Na taj način nas je kupio, ili otkupio (1 Pet 1,18-19; Mat 20,28). Pomirio nas je "krvlju njegova križa" (Kol 1,20). Grešnik je sada opravdan i proglašen pravednim, te pomiren s Bogom po krvi Isusa Krista (Rim 5,9-10).

Savršena Žrtva

Riječ "žrtva" neprestano se spominje u Bibliji i sama je srž kršćanske poruke. Žrtvena smrt Gospodina Isusa Krista može se promatrati na više načina.

1. **KRVNA ŽRTVA** (Heb 9,22). Bez prolijevanja krvi nema oprostjenja grijehа.
2. **LJUDSKA ŽRTVA** (9,12-14; 10,4). Samo čovjek može umrijeti umjesto čovjeka kako bi zadovoljio Božju pravednost.
3. **BEZGREŠNA ŽRTVA** (Heb 4,15, 1 Pet 1,19; Iv 8,29 i 46). Samo Onaj koji je bez grijehа može umrijeti za grijehе drugih.
4. **BOŽANSKA ŽRTVA** (Heb 1,1-3; Kol 2,8-9; 2 Kor 5,19). Očistio nas je od grijehа. To ne može učiniti nitko osim Boga (Iza 43,25).
5. **ŽRTVA LJUBAVI** (Ef 5,25, Otk 1,5). Križ je najveći izraz Božje ljubavi spram grešnog čovjeka.
6. **DOVOLJNA ŽRTVA** (1 Iv 2,2; Heb 10,14). On u potpunosti i konačno zadovoljava svaki zahtjev savršene pravde.

Dovršeno djelo

Gospodin Isus reče Ocu: "Ja sam tebe proslavio na Zemlji, izvršivši djelo koje si mi dao učiniti" (Iv 17,4).

Njegov posljedni krik na križu bio je: "Svršeno je!" (Iv 19,30). Što je

to došao dovršiti? "...Sin čovječji došao je tražiti i spasiti što je izgubljeno" (Luka 19,10). "...Otac posla Sina kao Spasitelja svijeta" (1 Iv 4,14). Njegovo poslanje bilo je: spasiti "svoj narod od grijeha njegovih" (Mat 1,21). Razmotri u kojoj punini je izvršio to djelo.

1. Ispunio je svaki zahtjev Zakona. (Rim 8,3-4)
2. Opravdao nas je od svega od čega nije mogao Mojsijev Zakon. (Dj 13,39)
3. Oslobodio nas je svake osude. (Rim 8,1)
4. Zadovoljene su njegova pravednost i svetost. (Ps 85,10)
5. Njegovo djelo je dovoljno za spas svih grešnika (1 Iv 2,2; Iv 1,29; 12,32). Ipak ono ne vrijedi ništa ako mu grešnik sam ne pristupi. (Mat 23,37)
6. On se žrtvovao za grijeha jednom zauvijek. (Heb 10,12)

Nitko nema pravo bilo što dodati njegovu dovršenom djelu na križu. Ono je jedini i dostatan temelj za otklanjanje naših grijeha.

Dokaz Božjeg prihvatanja

Uporna tvrdnja rane crkve bila je: Bog je podigao Isusa od mrtvih. Na temelju toga pozivani su ljudi da vjeruju u njega (Dj 2,24 i 32; 3,15 i 26; 10,40).

1. Ustao je od mrtvih prema Pismima (1 Kor 14,4). Time je ispunio tisuću godina staro proročanstvo (Ps 16,10; Dj 13,35-37).
2. Uskrsnuo je prema vlastitim riječima (Mt 12,39-40; 16,21; Lk 18,31-33). Točno je predvidio dan svog uskrsnuća (Mt 27,63).
3. Ustao je usprkos rimskoj straži što je čuvala grob. Bilo je učinjeno sve da bi se spriječilo njegovo uskrsnuće (Mt 27,63-66). Pokazao se mnogim svjedocima (1 Kor 15,5-8).
4. Ustao je Božjom snagom i uvjerljivo dokazao kako su svaka njegova riječ i djelo u potpunosti prihvaćeni od Boga (Rim 1,3-4; Ef 1,19-20).
5. Ustao je od mrtvih jer je njegovo uskrsnuće bilo izvanredno važno za naše opravdanje (Rim 4,25).

Veličina tog djela ne mijenja nužnost čovjekova odgovora. Nisu na taj način svi ljudi automatski spašeni. Oni moraju odgovoriti Isusu i njegovim zahtjevima (Iv 3,18; Dj 3,19).

ZNACENJE KRIŽA

Milijuni ljudi tvrde da vjeruju kako je Isus umro na križu za grijeh ljudi, ali to ne razumiju. U molitvenom duhu razmotri svoje razumijevanje ove velike istine odgovarajući na slijedeće:

1. Isus je umro na križu jer (odaberi jedno):
 - a) je bio žrtva nesretnih okolnosti.
 - b) je žrtva tragične pogreške.
 - c) se grijeh morao osuditi želimo li pristupiti Bogu.
 - d) nije mogao pobjeći rimskim ili židovskim poglavarima.
2. Bog oslobađa grešnike od smrtne kazne (odaberi jedno):
 - a) dopuštajući im da vrše pokoru.
 - b) zanemarujući njihov grijeh zbog svoje ljubavi.
 - c) pribavljajući savršenu žrtvu za grijeh.
 - d) Bog radi što god hoće, ta on je Bog.
3. Da Isus nije umro na križu mi bismo bili (odaberi jedno):
 - a) bez nade i zauvijek izgubljeni.
 - b) poučeni drugom prihvatljivom putu do Boga.
 - c) prinuđeni raditi više da zadovoljimo Boga.
 - d) prihvaćeni na temelju Njegove ljubavi.

4. Parafraziraj (napiši vlastitim riječima) 1 Pet 3,18 ili Iza 53,4-5.

5. Ako je Bog ljubio svog Sina, zašto je dopustio da pati i umre na križu?
(Rim 4,25; 5,6-8)

6. Za koga je umro Isus? (Iv 3,16; 1 Iv 2,2)

7. Na što je Isus mislio kad je rekao: "Svršeno je!" (Iv 19,30)?

8. Navedi jedan uvjerljiv dokaz Isusova uskrsnuća.

9. Što kažeš ti? Vlastitim riječima objasni zbog čega je Isus umro na križu.

10. *Što kažu drugi?* Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje tri osobe i zapitaj ih slijedeće. Možda na ovakav način:

"Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći svojim odgovorima na tri važna pitanja? (1) Što je, po vašem mišljenju, bila svrha Kristove smrti na križu? (2) Vjerujete li da je Isus uskrsnuo iz mrtvih i da danas živi? (3) Kako to vjerovanje u Kristovo uskrsnuće utječe na vaš osobni život? Hvala vam za pomoć. Biste li željeli prijepis rezultata ispitivanja? Hvala."

Zabilježi njihova imena i adrese na karticama koje će ti osigurati voditelj proučavanja. Napiši odgovore na poledini i označi želi li osoba rezultate. Ispunjene kartice vrati na sljedećem sastanku.

Voditelj proučavanja predočit će grupi ishod ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Nanovorodenje

"TKO SE ODOZGO NE RODI, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjega", odgovori Isus (Iv 3,3). Te važne riječi uputio je Isus Krist Nikodemu, čovjeku koji je vjerovao u Boga, predanom religioznom pripadniku sinagoge, kreposnom čovjeku koji mu je došao iskazati poštovanje. Sve što je Nikodem imao bilo je nedostatno da ga pripravi za konačni susret s Bogom u vječnosti. Jesi li ti pripravljen za susret s Bogom?

Što znači nanovo se roditi?

Nanovo se roditi znači preporoditi se (dobiti novi život). Kad je Isus Nikodemu spomenuo potrebu za novim rođenjem nije govorio o tjelesnom, nego duhovnom rođenju (Iv 3,4-6). Isus ga upita kako to ne razumije on koji je učitelj svom narodu (Iv 3,10). Novo rođenje, ili preporod izraelskog naroda, naučavano je već u Starom zavjetu (Ezek 36,26 i 37,1-10). Buduće nanovorodenje sveg stvorenja iz stanja prouzročenog prokletstvom grijeha također je dobro znano naučavanje (Mt 19,28). Nikodem nije razumio da se riječ nanovorodenje odnosi na one koji postaju članovima Božje obitelji.

Nanovorodenje je osobni događaj. To je novi život, novi obiteljski odnos i nova nutarnja snaga. Biblija kaže da ulazimo u kraljevstvo Božje kao da prelazimo iz smrti u život (Iv 5,24). Prelazimo iz života tame u život svjetla (Iv 8,12), iz Sotonina kraljevstva u kraljevstvo Božjeg ljubljenog Sina (Kol 1,13). Postajemo novo stvorenje (2 Kor 5,17). To novo stvorenje odjeveno je u pravednost, svetost i istinu (Ef 4,24).

Zašto se naravni čovjek mora nanovoroditi?

"Naravni čovjek" je svaki živući čovjek koji još nema novi život od Boga.

1. ON JE ISKVAREN (Post 8,21). Ima prijeverno srce (Jer 17,9). U njegovu tijelu ne stanuje nikakvo dobro (Rim 7,18).
2. ON JE MRTAV U GRIJESIMA (Ef 2,1). Prema Božjim mjerilima u njemu nema duhovnog života.
3. NJIME UPRAVLJA SOTONA (Ef 2,2).
4. ON JE BOŽJI NEPRIJATELJ (Rim 5,10). On je bez nade i bez Boga u ovome svijetu (Ef 2,12).

Svako je Božje dijete jednom bilo u takvu stanju.

Kako se možemo nanovoroditi?

1. DVIJE ILUSTRACIJE NOVOG ROĐENJA. Pažljivo proučavanje trećeg poglavlja Ivanova evanđelja ne podržava predodžbu većine ljudi o ulasku u kraljevstvo Božje. Isus nije spominjao dobra djela, pridruživanje religijskim organizacijama ili prolaženje religioznih rituala. Umjesto toga daje dva prikaza novog rođenja:

a) Vjetar (Iv 3,8). Nevidljiv, nepredvidljiv u svom djelovanju, a ipak vidljiv po svojim učincima. Izvor je Bog, a ne čovjek. Novo rođenje izvire iz Boga (Iv 1,13), on ga šalje kako bi nevidljivo i moćno djelovalo u mijenjanju života.

b) Mjedena zmiya (Iv 3,14-15; Br 21,6-9). Kad su Izraelci sagriješili, zapovijedio je Bog Mojsiju da načini mjedenu zmiyu i postavi je na vrh štapa. Svi što su vjerovali Mojsijevim riječima i pogledali u objekt Božje providnosti, bili su izbavljeni. Isus reče da će on, Sin Božji, biti podignut poput zmiye na štapu, kako bi postao predmetom spasonosne vjere. To "podizanje" očito se odnosilo na križ (Iv 12,32-33). Novo rođenje nastupa po gledanju na Isusa, kao onoga koji je razapet zbog naših grijeha.

2. DVA NAJVAŽNIJA ČIMBENIKA U NOVOM ROĐENJU.

a) Riječ Božja (1 Pet 1,23; Jak 1,18). Čujemo riječ istine i vjerujemo da će nas ona spasiti (Ef 1,13; Rim 10,17). Ona je sjeme spasenja (Mt 13,3-9 i 13,18-23). Novo rođenje nastupa kad povjerujemo Božjoj riječi i poslušamo je.

b) Sveti Duh (Titu 3,5; Iv 3,5, 6 i 8). On osuđuje ljude zbog grijeha (Iv 16,8-11) i dovodi ih Kristu. Novo rođenje je djelo Duha Svetoga;

započinje osudom grijeha i vodi k pročišćenom životu – "kupelji ponovnog rođenja".

Napominjemo da prethodno navedeno nema veze s vodenim krštenjem. U stvari, krštenje se tu uopće ne spominje. Voda u Bibliji simbolizira Duha (Iv 7,38-39) i riječ Božju (Ef 5,26). Krštenje nema ničeg zajedničkog s Isusovim prikazom vjetra i mjedene zmije. Krštenje je slika spasenja. Krštenje je važno, ono slijedi novo rođenje, ali mu nije uzrokom (Dj 8,12-13, 37-38).

Koji su učinci nanovorodenja?

1. Primamo novo srce i nov duh (Ezek 11,19).
2. Postajemo dionicima božanske naravi (2 Pet 1,4).
3. U nama prebiva Duh Božji (Rim 8,9).
4. Postajemo djeca u Božjoj obitelji (1 Iv 3,1).
5. Imamo vječni život (1 Iv 5,11-12).
6. Ljubimo Gospodina Isusa Krista (1 Iv 5,1).
7. Ljubimo druge, osobito kršćane (1 Iv 3,14; 4,7).
8. Želimo biti poslušni Gospodinu Isusu (1 Iv 2,3).
9. Ne običavamo griješiti (1 Iv 3,9).
10. Živimo pravednost (1 Iv 2,29).

Jesi li prepoznao grijeh u svom životu i obratio se Isusu Kristu za izbavljenje? Jesi li povjerovao Radosnoj vijesti spasenja i pouzdao se u Isusa?

NOVO ROĐENJE

Isus reče da nitko ne može ući u kraljevstvo Božje ako se ne rodi nanovo. Shvatiti tu istinu od najveće je važnosti. Promišljeno odgovori na sljedeća pitanja:

1. Odgovori tako da zaokružiš "istinito" ili "neistinito":

- a) Čovjek se ponovno rađa ako se krsti u vodi. (istinito – neistinito)
- b) Dvije Isusove ilustracije novog rođenja su more i mjedena zmijsa. (istinito – neistinito)
- c) "Nanovorodenje" je izraz koji se uglavnom primjenjuje za promjenu naše religioznosti. (istinito – neistinito)

2. Nikodem je došao k Isusu kao (odaberi jedno):

- a) čovjek koji vjeruje u Boga.
- b) moralna osoba.
- c) pripadnik sinagoge.
- d) osoba zainteresirana za Isusa.
- e) sve navedeno.

3. "Nanovorodenje" je (odaberi jedno):

- a) pridruživanje crkvi.
- b) promjena religioznosti.
- c) novi život od Boga.
- d) postupna duhovna preobrazba.
- e) vjerovati u Boga.

4. Naravno se čovjek mora ponovno roditi jer je: (Izaberi jedno.)

- a) iskvaren.
- b) mrtav u grijehu.
- c) upravljani od Sotone.
- d) Božji neprijatelj.
- e) sve navedeno.

5. Parafraziraj (napiši svojim riječima) Iv 1,12-13.

6. Kakva je uloga Božje riječi u novom rođenju? (Mt 13,3-9, 18-23; Rim 10,17; Ef 1,13; 1.Pet 1,23)

7. Kakva je uloga Svetoga Duha u novom rođenju? (Iv 3,6-8; 16,7-11; Tit 3,5; Dj 2,37)

8. Što su neki učinci novog rođenja?

9. Što ti kažeš? Objasni "nanovorođenje" vlastitim riječima.

10. Što kažu drugi? Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje tri osobe i upitaj ih slijedeće. Možda bi to mogao učiniti ovako:

"Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći svojim mišljenjem o tri važna pitanja? (1) Mnogi ljudi koriste izraz "nanovorođenje." Što vama znači taj izraz? (2) Što mislite, kako netko može postati članom Božje obitelji? (3) Zbog čega je Isus koristio upravo taj izraz kako bi opisao što to znači postati kršćaninom? Hvala za pomoć. Želite li prijepis rezultata ispitivanja? Hvala vam."

Zapiši njihova imena na kartice koje ćeš dobiti od voditelja proučavanja. Zabilježi odgovore na poledini i označi želi li osoba rezultate ispitivanja? Vрати kartice na sljedećem sastanku. Voditelj proučavanja će obraditi rezultate ispitivanja i poslati ih zainteresiranim osobama.

Spasenje po milosti

"DA, MILOŠĆU STE SPAŠENI – po vjeri. To ne dolazi od vas; to je dar Božji! To ne dolazi od djela, da se tko ne bi hvalisao" (Ef 2,8-9). Spasenje je milost, dakle nezaslužena Božja naklonost. Ono je dar, što znači da se ne može ni kupiti ni zaraditi. To je nauk koji ljudi religiozna uma teško prihvaćaju. Često ga prihvaćaju djelomično, ili na način koji poriče njegovu istinu.

Starozavjetni izraz za milost značio je: "ljubazno se prignuti nižemu od sebe". To je savršen opis Božjeg djela prema nama. Novozavjetni izraz je "naklonost, besplatna darežljivost, ljubaznost prema nekome, ili dar". To ukazuje da se spasenje ne može zaraditi, zaslužiti ili kupiti, ni kao cjelina niti djelomično. Spasenje u Isusu Kristu je "dar Božji" i ne uključuje nikakvo plaćanje Darovatelju.

Lažne predodžbe o milosti

Ljudski nas razum uvjerava da neka djela pripomažu sticanju zasluge za spasenje.

- 1) RAD ILI DJELA KAO PUT DO BOGA. "Ako je po milosti, nije više po djelima" (Rim 11:6). "Tada nas – ne zbog pravednih djela koja smo mi učinili, već po svom milosrđu – spasi kupelju ponovnoga rađanja" (Tit 3,5). Pravednost Božja milosrdno se daruje "onomu koji ne radi, a vjeruje u onoga koji opravdava bezbožnika" (Rim 4,5). Onaj što svojim djelima pokušava zaslužiti spasenje čini Boga svojim dužnikom (Rim 4,4).
- 2) OBDRŽAVANJE DESET ZAPOVIJEDI. "Jer nikoga neće opravdati pred njim vršenje Zakona. Zakon, uistinu, služi samo točnoj

spoznaji grijeha" (Rim 3,20). "Jer niste pod Zakonom, već pod milošću." (Rim 6,14). "Prekinuli ste s Kristom svi koji se hoćete opravdati u Zakonu; ispali ste iz milosti" (Gal 5,4). Suprotnost je očita u Evanđelju po Ivanu 1,17 "Jer, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a po Isusu Kristu dođe milost i istina."

Nema mjesta hvastanju zbog povlastice prebivanja s Bogom (Rim 3,27). Ne postoje "stepenice do Boga" sagrađene na ljudskoj pravednosti i pobožnim djelima. Ljudi se ne spašavaju odricanjem od nečega ili cjenkanjem s Bogom, ili pak dodavanjem svojih djela onome što je Bog učinio. Spasenje ne dolazi od djela, održavanja Zakona ili religioznih obreda, čime pokušavamo učiniti Boga našim dužnikom. Ono dolazi po milosti – isključivo po milosti.

Zašto je milost potrebna?

1. MORALNO STANJE ČOVJEKA. Čovjek nema snage moralno se približiti Bogu (Rim 5,6). On je grešnik (Rim 3,9), neprijatelj Božji (Kol 1,21) i mrtav u svojim grijesima (Ef 2,1). Kako bi onda mogao sam ostvariti svoj put do Boga?
2. APSOLUTNA BOŽJA SVETOST. Vlastitim naporima čovjek ne bi nikada mogao dosegnuti Boga. Božja svetost je visoko izvan dosega najboljih ljudi (Iza 6,3-5). U svojoj milosti Bog se "prigiba" čovjeku.

Koji su učinci milosti?

1. MILOŠĆU SMO SPAŠENI (Rim 3,24; 4,16). Tome čovjek ne može dodati ništa.
2. MILOST NAS ODRŽAVA (Iv 10,28-29; 1 Pet 1,5; 5,10). Drži nas u svojoj ruci, održava svojom snagom. Ne održava nas Zakon (Gal 3,2-3) ili neka druga djela. Pod milošću smo, ne pod zakonom (Rim 6,14).
3. STOJIMO U MILOSTI (Rim 5,2, 1 Pet 5,12). Bog s nama postupa po tom načelu.
4. ŽIVIMO PO MILOSTI (Heb 13,21; Fil 2,13). Bog je taj koji djeluje u nama i osnažuje naš kršćanski život.

Upozorenja o milosti

Ništa od svega toga ne dopušta nam da grijeshimo, niti umanjuje naš poziv na pobožni život.

1. NE GRIJEŠIMO DA SE POVEĆA MILOST (Rim 6,1).
2. NE RABIMO BOŽJU MILOST KAO IZGOVOR ZA SVOJU NEČISTOĆU (Juda 4.) Sloboda nije prilika za zloću već radije za žrtvu ljubavi (Gal 5,13).
3. SPAŠENI SMO ZA DOBRA DJELA (Ef 2,10; Tit 3,8) Ne provodimo grijeh (1 Iv 3,9). Držimo Božju Riječ (1 Iv 2,3-5). No to su samo plodovi spasenja, a ne način zadobivanja Božje blagonaklonosti. Živimo za Boga, jer ljubimo Gospodina Isusa (Iv 14,15,21).

Jedinstvena kršćanska poruka je Radosna vijest milosti (Dj 14,3; 20,24, 32). To evanđelje dolazi od Boga svekolike milosti (1 Pet 5,10) koji nas prima pred prijestoljem milosti (Heb 4,16). To je stalno načelo Božjeg karaktera i način njegova postupanja s nama. Nikad mu ne smijemo pristupati kao da bi on imao neku obvezu prema nama.

SPASENJE PO MILOSTI

Kršćanska je vjera jedinstvena zbog naglašavanja istine spasenja po milosti. Drugi sustavi pristupa Bogu u potpunosti ili djelomice poriču tu istinu. Provjeri razumiješ li tu doktrinu odgovaranjem na sljedeća pitanja:

1. Obdržavanje deset zapovijedi (odaberi jedno)
 - a) je presudno za kršćansko spasenje.
 - b) je dodatak Kristovu djelu na križu.
 - c) se može potpuno odbaciti.
 - d) je savršeno mjerilo, zahtjev za postizanje Božje pravednosti.
 - e) nijedno od navedenog.

2. Odaberi najtočniju definiciju. Milosti Božja je:
 - a) prihvaćanje onih što ne zaslužuju Božju blagonaklonost.
 - b) prihvaćanje onih što zaslužuju Božju blagonaklonost.
 - c) prihvaćanje onih što zaslužuju Božju osudu.

3. Prema Svetom Pismu, svi ljudi (odaberi jedno):
 - a) su u biti dobri.
 - b) u biti traže Boga.
 - c) su u biti pokvareni.
 - d) su u biti dobronamjeni – ali slabi.

4. Bog može spasiti grešnike a ipak ostati svet jer (odaberi jedno):
- a) je Krist zauzeo naše mjesto i trpio za nas.
 - b) Bog može činiti što hoće, čak i ako nije dosljedan sebi samome.
 - c) grijeh uopće nije tako ozbiljan.
 - d) je to njegova dužnost prema vlastitim stvorenjima.

5. Parafraziraj (prepiši vlastitim riječima) Ef 2,8-9.

6. Poveži suprotne stihove:

1 Pet 5:5

Juda 4

Galaćanima 5:4

Rimljanima 11,6

Rimljanima 4,4

7. Koje od sljedećih Biblijskih izjava odražavaju milost?

- a) "Čini to pa ćeš živjeti"
- b) "Ljubi Gospodina Boga svojega"
- c) "Mi ljubimo jer je on nas ljubio prije"
- d) "Duša koja griješi, umrijet će"

8. Koja je pogrešna predodžba o milosti ispravljena u Judi 4 i 1 Petrovoj 2,16?

9. Što kažeš ti? Vlastitim riječima izreci što za tebe znači milost Božja.

10. Što kažu drugi? Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje tri osobe i pitaj ih slijedeće. Možda na ovaj način:

"Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći odgovorima na tri važna pitanja? (1) Što je svrha deset zapovijedi? (2) Jeste li ikad u razgovoru upotrijebili izraz "milost", npr. "vrijeme milosti"? (3) Što mislite, na što se misli kad Biblija govori da smo "spaseni milošću"? Hvala za pomoć. Želite li da vam pošaljem prijepis rezultata ispitivanja? Hvala vam."

Upiši njihova imena na kartice koje ćeš dobiti od voditelja proučavanja. Zabilježi odgovore na poledini i označi želi li osoba rezultate ispitivanja? Vrati kartice na sljedećem sastanku. Rezultate ispitivanja obradit će i zainteresiranim osobama poslati voditelj proučavanja.

Vjerovati u Isusa Krista

Tamničar u Filipima upita: "Što mi treba činiti da se spasim?" Apostol Pavao odgovori: "Vjeruj u Gospodina Isusa – pa ćeš se spasiti..." (Djela 16,30-31). Ali, što znači vjerovati u Gospodina Isusa Krista?

Mnogi imaju čudne predodžbe o tom presudnom pitanju. Spomenimo neke uobičajene, nebiblijske primjere. Ljudi govore "vjerujem":

1. jer priznaju da je Isus živio i umro ovdje na Zemlji;
2. jer se dive Isusovu moralu;
3. jer su se priključili nekoj vjerskoj skupini;
4. jer se mole Bogu;
5. jer su izrekli molitvu, doktrinalnu izjavu ili formulu.

No je li to vjerovanje u Krista na način Biblije? Mijenja li ta vrst vjerovanja ljudske živote? Daje li čvrsto jamstvo za odlazak u Nebo?

Što je vjera?

Što znači vjerovati u Krista? Biblijska vjera definira se kao skup ideja, vjerovanja, osobnog povjerenja, uvjerenja i oslanjanja. Govorimo: "Vjerujem u tu osobu". Vjera je suprostavljena sumnji. Ona nije lakovjernost ili naivnost. Vjera se sastoji od slijedećeg:

1. VJERA IMA OBJEKT. Vjeruje se u nekoga ili u nešto. Za kršćane, taj netko je živa Osoba, Gospodin Isus Krist (Djela 20,21). "Ovo djelo Bog hoće – da vjerujete u onoga koga je poslao" (Ivan 6,29). Gospodin Isus upita slijepca: "Vjeruješ li u Sina Čovječjega?" (Ivan 9,35). Lopov koji je bio razapet s Isusom, da bi došao u raj trebao je samo povjerovati u Isusa (Luka 23,42-43). Takva vjera je srž poruke Evanđelja (Djela 8,35-37; 1 Iv 5,13). Nije važno koliko, već u koga vjerujete. Vjerom primamo Njega (Ivan 1,12).

2. **VJERA TRAŽI ZADOVOLJENJE.** Trebamo čuti riječ Evandjelja i povjerovati joj (Djela 15,7). Korinćani su bili spašeni kad im je Pavao propovijedao Evandjelje. To Evandjelje, koje je "potpuno Evandjelje," potanko je opisano u 1 Korinćanima 15,1-4. Krist je umro za naše grijehe, bio pokopan i uskrsnuo, kao što je prorečeno u Pismu. Vjera u Krista dolazi nakon slušanja Evandjelja, koje se naziva: Riječ Istine (Efežanima 1,13). Evandjelje je toliko dragocjeno i značajno da čovjek ili anđeo koji ga promijeni dolazi pod prokletstvo (Galaćanima 1,6-9).
3. **VJERA IMA TEMELJ.** Taj je temelj riječ Božja (1 Solunjanima 2,13; Rimljanima 10,17). Kršćanska vjera ima svoj objekt koji se u Pismima naziva "svjedočanstvo Božje" (1 Ivanova 5,9). Vjera prihvaća Božju istinu (1 Solunjanima,13) i vjeruje da je Bog istinit, a svaki čovjek lažac (Rimljanima 3,3-4). Mi ne "tapkamo u mraku", imajući slijepu vjeru ili vjeru u vlastite osjećaje. Mi vjerujemo riječi Božjoj i na nju se oslanjamo.
4. **VJERA VODI DJELOVANJU.** Možda mislimo da je vjera samo slaganje našeg uma s određenom izjavom, ali to nije tako. Zapazite koje su ključne riječi u sljedećim rečenicama: Ljudi dođoše k Isusu, padoše pred njim i bijahu poslušni njegovoj riječi – On reče čovjeku nek' ispruži ruku (Matej 12,13) – drugomu reče nek' uzme svoj krevet i hoda (Matej 9,6) – trećemu naredi nek se ode okupati u bazen Siloam (Ivan 9,7) – On neprestance poziva na djelovanje. Abraham je primjer čovjeka koji je vjerovao Bogu. Kad usporedite Postanak 12,1-4, Djela 7,2-3 i Hebrejima 12,8, bit će vam jasno da je on, čuvši Božju riječ, napustio rodni grad ne znajući kamo će ga Bog odvesti. Takav djelotvorni odgovor savršeno prikazuje njegovu vjeru. Vjera koja spašava jest djelotvorna vjera. Spasonosna vjera nikad nije bila samo pasivno slaganje uma s povijesnim činjenicama. "Vjera" koja nema djela jest "mrtva vjera". Kad čovjek istinski vjeruje u Krista, njegov život bit će ispunjen dobrim djelima. (Pogledajte Jakovljevu poslanicu 2,14-26, gdje se spasonosna vjera uspoređuje s mrtvom vjerom.) Spasonosna vjera je više od pukog "vjerovanja" da su činjenice o Kristu i njegovoj smrti istinite. Mi vjerujemo u Sina Božjega, osobno mu se predajući.

Primjeri vjere

Sveto Pismo je puno primjera vjere. Jedanaesto poglavlje poslanice Hebrejima naziva se "počasna lista vjere", jer nabroja neke izvanredne žene i muškarce koji su imali vjeru. Pročitajte taj odjeljak i označite djela koja su činili u svojoj vjeri. Navedimo još dva primjera. Prvi je vjera

rimskog stotnika u Mateju 8,5-10. Stotnik je vjerovao da Krist može iscijeliti njegova slugu rekne li samo riječ. Drugi je primjer vjera Kana-nejke (Matej 15,22-28). Ona moli Gospodina da joj oslobodi kćer od demona. Njezina vjera bila je ponizna i ustrajna.

Kako doći Kristu?

Kada dođemo Kristu moramo znati nekoliko stvari:

1. DUH NAS PRESVJEDOČUJE O GRIJEHU (Ivan 16,8-11). Priznajemo svoju grešnost Bogu (Luka 15,18; 18,13-14).
2. OBRAĆAMO SE OD SVOJIH GRIJEHA (Luka 13,3; Djela 3,19; 17,30; 20,21). Želimo se promijeniti obraćajući se od svojih grijeha Kristu.
3. POSTOJI ZNANJE O EVANĐELJU. Trebamo vjerovati Evandjelju da bismo bili spašeni (Djela 15,7-9; 1 Korinćanima 15,1-4). Središte Evandjelja je Gospodin Isus Krist.
4. VJERUJEMO BOŽJOJ RIJEČI (Marko 4,20; Ivan 5,24).
5. VJEROM PRIMAMO BOŽJEG SINA (Ivan 1,12; 1 Ivanova 5,12-13) i time postajemo njegovi sljedbenici (Ivan 10,4-5, 27).
6. KAO REZULTAT TOGA PRIZNAJEMO GA PRED DRUGIMA (Matej 10,32; Luka 12,8; Rimljanima 10,9).

Spasonosna vjera stavlja čitav teret na Gospodina Isusa Krista i njegovo dovršeno djelo. Vjera je sredstvo, kanal kroz koji nam struji milost Božja. Ona nije izvor spasenja, ni zaslužno djelo, niti je moralna odličnost koja nekoga čini dostojnim. Vjera je prazna ruka koja prima ono što Bog besplatno nudi. Božja osveta ostaje na onima koji se ne pokoravaju Evandjelju (2 Solunjanima 1,8).

Vjera svu slavu daje Bogu. Mogu je posjedovati svi ljudi bez obzira na dob, položaj, naobrazbu i inteligenciju. Svima je na raspolaganju. Lažna se vjera može kititi Kristovim imenom i činiti silna djela, ali će Gospodin izdvojiti i odbaciti zlotvore (Matej 7,21-23; Luka 13,28), jer su oni kukolj među žitom (Matej 13,24-30). Istinska će se vjera očitovati promijenjenim životom (Hebrejima 6,9-10). Istinski vjernici slušaju riječ Božju (1 Ivanova 2,4-5), ljube druge vjernike (1 Ivanova 3,14), čine dobra djela (Efežanima 2,10), sprovode pravednost (1 Ivanova 3,7,10; Efežanima 4,22-24) i ne sprovode grijeh (1 Ivanova 3,9-10; Galaćanima 5,19-21).

Jesi li ti povjerovao u Gospodina Isusa Krista?

VJEROVATI U ISUSA KRISTA

Najvažnija stvar za svako ljudsko biće, sada ili u vječnosti, jest: hoće li zauvijek biti s Bogom ili odvojen od njega?

Pažljivo promisli o slijedećem:

1. Siguran sam da sam spašen jer (odaberi jedno):

- a) sam molio Isusa da uđe u moje srce.
- b) mi je Bog odgovorio na mnoge molitve.
- c) sam se odrekao svog prijašnjeg načina života.
- d) čitam Bibliju i odlazim u crkvu.
- e) Ni jedno od prethodnog.

2. Spasonosna vjera je (odaberi jedno):

- a) slaganje s onim što govori Biblija.
- b) vjera u Boga svim srcem.
- c) vjerovanje da su duhovne ili religijske stvari najbitnije.
- d) vjerovati da je Isus živio i umro, i da je bio najveća povijesna osoba.
- e) Ni jedno od prethodnog.

3. Obrazloži spasonosnu vjeru svojim riječima.

4. Što je vjerovao razbojnik (Luka 23,39-43)?
5. Navedi tri osnovne točke Evanđelja što se nalaze u 1 Korinćanima 15,1-4 i označi onu u koju ti je bilo, ili još uvijek jest, najteže povjerovati.
- a.
 - b.
 - c.
6. Parafraziraj (napiši svojim riječima) 1 Ivanovu 5,9.

Prihvaćaš li u potpunosti ovo svjedočanstvo? Objasni.

7. Što je bilo dokaz istinske vjere žene Kananejke u Mateju 15,22-28? Bi li ti zauzeo isti stav pred Gospodinom Isusom?
8. Na koji si način osobno spoznao ili djelovao? (prema sljedećim stihovima)

Luka 13,3

Luka 18,13-14

Ivan 16,7-9

Rimljanima 10,9-10

Efežanima 1,13

Otkrivenje 3,20

9. Što kažeš ti? Na kojim područjima još uvijek imaš pitanja o tome što znači vjerovati u Isusa?

Kad bi danas umro i stao pred Boga, a on bi te upitao: "Zašto da te primim u moje Nebo?" – što bi mu odgovorio?

10. Što kažu drugi? Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje tri osobe i pitaj ih slijedeće. Možda na ovaj način:

"Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći odgovorima na tri važna pitanja? (1) Često čujemo izraz: "Vjerovati u Isusa Krista". Mislite li da "vjerovati" u Krista znači nešto više od pukog intelektualnog slaganja s nekim činjenicama o njemu i njegovu životu? (2) Što mislite, što je prava vjera? (3) Mislite li da je moguće da se ljudi uzdaju Bogu u svakodnevnim stvarima a da se ne pouzdaju u njega glede svoje vječne budućnosti?"

Upiši njihova imena na kartice koje ćeš dobiti od voditelja proučavanja. Napiši odgovore na poledini i naznači želi li osoba rezultate. Vrati kartice na sljedećem sastanku. Voditelj proučavanja predočit će grupi rezultate ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

Sigurnost spasenja

Ljudi često kažu: "Nitko ne može biti siguran da će ići u Nebo." Tu tvrdnju potkrepljuju s nekoliko obrazloženja. Kažu da zbog onog što radimo u životu možemo izgubiti spasenje. Na temelju čega možemo pouzdano znati da posjedujemo vječni život? Na ta pitanja valja nam odgovoriti tvrdnjama Svetoga pisma.

Mogućnost sigurnosti

"Ovo pišem vama koji vjerujete u ime Sina Božjega, da znate da imate vječni život" (1 Ivanova 5,13). Primjećujete li da se ne govori "da osjećate" ili "nadate se", "da mislite" ili "zamišljate", već "da znate da imate vječni život". U svojoj prvoj poslanici, Ivan tridesetak puta na različite načine rabi riječ "znati". Proučite ove izreke: "Po tome znamo da ga poznajemo" (1 Ivanova 2,3); "Mi znamo da smo prešli iz smrti u život" (3,14); "Spoznajemo da on ostaje u nama" (3,24); "Po tome ćemo poznati da smo od istine" (3,19); "Po tome upoznajemo da ostajemu u njemu i on u nama" (4,13).

Svakako je istina da "neće svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!' ući u kraljevstvo nebesko" (Matej 7,21). Štoviše, neke koji tvrde da su vjernici i druže se s kršćanima, Gospodin će odbaciti (Luka 13,25-27). "Prepoznat ćete ih po njihovim rodovima", reče Spasitelj (Matej 7,20). No ako je netko doista duhovno nanovorođen, zapečaćen Duhom Svetim (Efežanima 1,13), i to dokazuje svojim životom (1 Ivanova 2,6), može biti siguran da već sada posjeduje život vječni (2 Timotejeva 1,12; Rimljanima 8,38-39).

Sigurnost je opisana kao "povjerenje" ili "stanje sigurnosti". Sigurnost

spasenja je povjerenje ili stanje izvjesnosti koju kršćanin ima o vlastitom spasenju (vječnom životu). Pisma jasno ukazuju kako Bog želi da kršćanin zna da je određen za Nebo. Sigurnost spasenja nije samo ljudski optimizam ili pretpostavka. Ono je činjenica koja se temelji na odgovarajućem (božanskom) svjedočanstvu da smo u ispravnom odnosu s Bogom.

Tri svjedočanstva za vjernikovu sigurnost

Bog je kršćaninu dao tri svjedočanstva što svjedoče o njegovu odnosu s Bogom i na kojima može temeljiti svoju sigurnost:

1. **RIJEČ BOŽJA.** To je naše najveće svjedočanstvo. Baš kao što se naše spasenje zasniva na vjeri u Božju riječ (Postanak 15,6; Rimljanima 10,9-10) i naša se sigurnost temelji na njegovoj riječi. Tko vjeruje u Sina ima život vječni (Ivan 3,16 i 36; 5,24). Naše se spasenje zasniva na činjenici da imamo Sina Božjega, a ne na nekom posebnom osjećaju (1 Ivanova 5,12). Pisma nigdje ne govore o "osjećaju" spasenja. Dodemo li k Isusu, imamo njegovo obećanje da nas neće odbaciti (Ivan 6,37).
2. **OBJEKTIVNO PROPITIVANJE STVARNOSTI.** Drugo važno svjedočanstvo jest stvarnost izmijenjena života. Razbojnik na križu imao je ograničenu priliku javno priznati Krista. Ipak je javno ispovijedio svoju vjeru i pokarao drugog razbojnika (Luka 23,40-43). Premda ima vjernika što žive na tjelesan način (1 Korinćanima 3,1-4), (Lot je tipičan primjer, 2 Petrova 2,7-8), ne može se reći da njihovi životi ne pokazuju postojanje duhovnog života. Ljudski promašaj predviđen je u Pismu (1 Ivanova 1,9; 2,1-2), no to nije dopuštenje za grijeh.

Slijedi biblijsko preispitivanje božanskog života u pojedincu:

- a) Priznavanje Krista (Rimljanima 10,9-10)
- b) Dobra djela (Jakovljeva 2,14-26; Efežanima 2,10)
- c) Poslušnost Riječi (1 Ivanova 2,4-5; 5,2-3)
- d) Bez ljubavi prema svijetu (1 Ivanova 2,15)
- e) Život u pravednosti (1 Ivanova 3,7,10)
- f) Nečinjenje grijeha (1 Ivanova 3,9-10; Galaćanima 5,21)
- g) Ljubav prema braći u vjeri (1 Ivanova 3,14)
- h) Potvrđivanje Kristova božanstva (1 Ivanova 9)
- i) Spremnost priznavanja i ispovijedanja grijeha (1 Ivanova 1,8-9).

3. **NUTARNJE SVJEDOČANSTVO.** Treće svjedočanstvo su naši osjećaji. To svjedočanstvo ima najmanji značaj jer je subjektivno i osoba se lako može prevariti. Ipak s ostala dva dobiva na važnosti. Slijedi subjektivno preispitivanje stvarnosti božanskog života:
- a. Svjedočanstvo Duha s našim duhom (Rimljanima 8,16)
 - b. Nema svijesti o grijehu kao nenamirenom dugu (Hebrejima 10,2)
 - c. Žalost kad se sagriješi (Psalam 32,3-5)
 - d. Naš se način života promijenio (vidi objektivno preispitivanje); osjećamo stvarnost u molitvi; brinemo za izgubljene; u nama postoji žed za rječju Božjom, itd.

Nesigurni kršćani i nespaseni "vjernici"

Iako su sumnje koje se tiču našeg spasenja ozbiljne (pa i grešne), većina se kršćana prije ili kasnije s njima susreće.

Sljedeće upute možda mogu pomoći onima što sumnjaju u svoje spasenje:

Nesigurni kršćani:

1. Zabrinuti su zbog svog odnosa s Bogom (postavljaju pitanja).

2. Često iskazuju opetovanu zabrinutost glede svog spasenja.

3. Poistovjećuju se s kršćanima, iako se često osjećaju nedostojni pripadati im.

4. Često sumnjaju u svoje spasenje tijekom umne, tjelesne i duhovne potištenosti, i problematičnih razdoblja svog života.

Nespaseni "vjernici":

1. Bezbrizni su i samosvjесni.

2. Odlučno tvrde da su spašeni unatoč suprotnim dokazima u njihovim životima. Opiru se i odbacuju svako pitanje u vezi toga.

3. Često kritiziraju vjernike i crkvu, okrivljuju ih za različite stvari, često puta neugodnim rječjima.

4. Slabo ili nikako ne prepoznaju potrebu u tim razdobljima.

Postupanje sa sumnjama

1. **PREPOZNAVANJE SUMNJI.** Možda si postavljao slična pitanja: "Kad sam prihvatio Krista, ništa se nije dogodilo – nisam se osjećao drugačije." "Ne znam jesam li povjerovao na ispravan način". "Nemam svjedočanstvo Duha." "Mislim da sam učinio neoprostivi grijeh." "Moj život ne pokazuje da sam kršćanin. Tako sam bijedno pao."
2. **PREISPITAJ SAM SEBE.** Sljedeća pitanja mogu ti pomoći da točno odrediš pravo duhovno stanje neke osobe: "Jesi li ikad u životu bio presvjedočen o grijehu?" "Na čemu temeljiš svoju nadu u Nebo?" "Kada i pod kojim uvjetima si primio Krista?" Pravi vjernik upoznao je svjesnost grijeha i pokajanje, te svoju nadu u spasenje temelji jedino na Kristu i njegovu djelu. On je kadar sjetiti se razdoblja kad se bezuvjetno predao Isusu Kristu kao svom Gospodinu i Spasitelju. Ako i ne zna vrijeme, dobro znade da se uistinu predao.
3. **POTVRDA U MOLITVI.** Ako sumnjaš, osloni se na molitvu kojom si se predao Kristu kao Gospodinu i Spasitelju. Takva uzastopna molitva nije zamjena za dolazak do vjerovanja Božjoj Riječi i oslanjanje na nju, nego oslanjanje na osjećaje.

Vrijednost samoprosuđivanja

Isus nas je upozorio da se ne zavaravamo glede spasenja. Mnogi će tvrditi da su ga poznavali i mnogo učinili u službi za njega – no ipak će biti bačeni u krajnju tamu jer nisu bili istinski vjernici (Matej 7,21-23; Luka 13,23-28).

Stoga, imamo li bilo kakve sumnje trebamo se preispitati stojimo li u vjeri (2 Korinćanima 13,5) koristeći objektivno preispitivanje stvarnosti. Predati se Kristu kao Gospodinu i Spasitelju možemo čak i ako sumnjamo.

SIGURNOST SPASENJA

Uz poznavanje Boga, najveća stvar jest sigurnost da mu zauvijek pripadamo. Kako zasigurno znati da imamo život vječni? Pažljivo razmotri sljedeća pitanja:

1. Koje od ovih izjava najbolje odražavaju biblijski koncept sigurnosti spasenja?
 - a) Mislim da imam vječni život.
 - b) Nadam se da imam vječni život.
 - c) Znam da imam vječni život.
 - d) Kad umrem saznat ću imam li život vječni.
2. Odgovori zaokruživši istinito ili neistinito.
 - a. Čovjek ne može sa sigurnošću znati posjeduje li život vječni.
(istinito – neistinito.)
 - b. Moguće je imati sigurnost utemeljenu na krivim razlozima.
(istinito – neistinito)
 - c. Neki što tvrde da vjeruju biti će izgubljeni.
(istinito – neistinito)
 - d. Sigurnost spasenja je samo ljudski optimizam i pretpostavka.
(istinito – neistinito)
3. Parafraziraj (napiši svojim riječima) 1 Iv 5, 10-13.
4. Što sljedeći stihovi govore o mogućnosti da osoba zna da ima život vječni?
 - 1 Iv 2,3
 - 1 Iv 3,19
 - 1 Iv 3, 24
 - 1 Iv 4, 13

5. Koje od sljedećih je najbolje svjedočanstvo stvarnosti našeg odnosa s Bogom? Poredaj ih od najvažnijih prema manje važnima.
- a) Svjedočanstvo prijatelja
 - b) Božja riječ
 - c) Objektivno ispitivanje stvarnosti
 - d) Nutarnje svjedočanstvo
6. Zbog čega je, prema Mateju 7, 21-23, važno da se naša sigurnost spasenja zasniva na čvrstim temeljima?
7. Koji su od objektivnih testova stvarnosti, što se nalaze u BILJEŠKAMA, istiniti ili neistiniti u tvom životu?
8. Jesi li, nakon što si primio Krista kao Gospodina i Spasitelja, ikada posumnjao u svoju vječnu sudbinu? Kako si se riješio sumnji?
9. Što kažeš ti? Kad bi te netko upitao: "Kako zasigurno znaš da imaš život vječni?" što bi mu odgovorio?
10. Što kažu drugi? Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje tri osobe i pitaj ih slijedeće. Možda na ovakav način:
 "Uključen sam u proučavanje Biblije. Možete li mi pomoći svojim odgovorima na tri važna pitanja? (1) Što mislite, je li moguće da čovjek sa sigurnošću zna da ima vječni život? Što je apostol Ivan mislio kad je napisao: "To napisah vama koji vjerujete u ime Sina Božjega, da znate da imate život vječni" (1 Iv 5,13)? (3) Jeste li ikada u svom duhovnom iskustvu došli do točke kad ste zasigurno znali da imate vječni život? Hvala za pomoć. Želite li prijepis rezultata istraživanja? Hvala Vam."

Živjeti novim životom

"JA SAM DOŠAO DA ONI IMAJU ŽIVOT i da ga imaju u izobilju" (Ivan 10,10). "Onaj koji vjeruje u mene, kao što Pismo veli, 'Iz njegove će nutrine poteći potoci žive vode'" (Ivan 7,38). "Jer sve što je od Boga rođeno pobjeđuje svijet" (1 Ivanova 5,4). Ove veličanstvene tvrdnje o životu vjernika izrekao je Gospodin Isus u Novom zavjetu kao mjerilo kršćanskog življenja. Mir, smirenost i duhovna snaga ne smiju biti iznimka među Kristovim sljedbenicima, već svakodnevno iskustvo. Gospodin ne samo da nudi oprostjenje krivnje i sigurnost vječnoga života, nego i novi život u kojemu nas Duh Kristov djelatno preobražava i obnavlja nam um, sve dok hodimo s Bogom. Takav život možemo imati živimo li onako kako naučava Sveto Pismo. Duhovni blagoslovi i snaga ne dobivaju se automatski, za njih je potrebno ipuniti visoke zahtjeve.

Upute novom vjeriku

Vidjeli smo da je neophodno biti siguran u pojedovanje vječnog života po našem Gospodinu Isusu Kristu. Svoje nade trebamo usredotočiti na jasna obećanja Božje riječi, koja se odnose na Njega. Također je važno prikazati promijenjeni život kao dokaz stvarnosti naše tvrdnje da poznajemo Gospodina Isusa. Evo i nekoliko ohrabrenja:

1. PRIZNAJ KRISTA SVOJIM GOSPODINOM PRED DRUGIMA (Rimljanima 10,9-10; Luka 12,8). Nemoj biti tihi, pritajeni vjernik.
2. PREKINI ŠTETNE NAVIKE I DRUŽENJA (Psalam 1; 2 Korinćanima 6,14-18). Ne dopusti da ti drugi sruše vjeru dok im pokušavaš pomoći.

3. POTRAŽI ZRELOG KRŠĆANINA ZA POMOĆ I MOLITVU (Prop 4,9-10). Uz takvu pomoć veći je napredak i ohrabrenje.

Načela duhovnog života

Pobjedonosni kršćanski život nije samo za misionare i odabrane vjernike. Kristova je želja da ga posjeduju svi njegovi vjernici (2 Korinćanima 2,14; Efežanima 4,13). Sljedeći uvjeti osiguravaju svakodnevne pobjede:

1. **SVAKOG SE DANA PODREDI ISUSU KRISTU KAO SVOM GOSPODINU** (Kološanima 2,6; 2 Korinćanima 8,5). On ne može blagosloviti onoga koji odbija pokloniti se pred njegovom vrhovnom vlasti i ljubavi. Mi pripadamo njemu, a ne sebi (1 Korinćanima 6,19-20).
2. **PRIHVATI SVAKI POTICAJ SVETOGA DUHA** (Rim 6,13-19; 8,14). Nipošto ne smijemo žalostiti, gasiti ili sprečavati Duha koji je naše pomazanje (Rim 8,9; 1 Ivanova 2,27). Trebamo se neprestance puniti Duhom Svetim i dati mu da nas vodi (Efežanima 5,18). Duhom ispunjen vjernik živi dostojno Boga (Kološanima 1,10).
3. **ZAOKUPLJAJ SE KRISTOM, NE SOBOM** (Hebrejima 12,2-3). Svoje misli trebamo upraviti na njega (Kološanima 3,2). Sav naš život mora biti usredotočen na Krista, a ne na nas same. Obraćanje od samoga sebe neophodni je dio naše preobrazbe.
4. **BUDI POSLUŠAN BOŽJOJ RIJEČI** (Ivan 14,15-21; 15,10; 1 Iv 3,24). Poslušnost Bogu je bolja od svake žrtve (1 Sam 15,22). Kako možemo Isusa zvati Gospodinom (Gospodarom), a ne činiti što nam naređuje? (Luka 6,46) Sloboda Duha nije da činimo što nam je drago, već ono što je drago njemu. Poslušnost riječi daje dodatno svjetlo (Heb 5,14). Trebamo željeti vršiti volju Božju (Iv 7,17). Možemo očekivati iskušenja na polju naše voljnosti (Post 22,1-18). Poslušnost Božjoj riječi nikada ne smijemo nazvati "legalizmom". Legalizam je dodavanje Božjim zahtjevima – bilo u vezi spasenja, bilo kršćanskog življenja.
5. **VJERUJ BOGU I UZDAJ SE U NJEGA U SVAKOJ POTREBI** (Heb 11,8; Iv 14,1). Naš hod mora biti po vjeri (2 Kor 5,7). Vjera je dar Božji, ali i čovjekova moralna odgovornost. Isus je prekorio neke svoje učenike radi njihove nevjere (Mt 8, 26; Luk 24, 25).
6. **SLUŽI DRUGIMA PORADI ISUSA** (Gal 5,13; 2 Kor 4,5; Kol 3,23-24). Tko napaja druge sam će se napojiti (Izr 11,25). Ni jedan vjernik ne može rasti pukim primanjem blagoslova, a da ništa ne

predaje dalje. Poznata usporedba govori: "Mrtvo je more mrtvo zato što uvijek samo prima a ništa ne predaje".

7. DISCIPLINIRAJ SVOJ ŽIVOT (1 Kor 9,27). Samokontrola ili uzdržljivost je jedan od plodova Duha (Gal 5, 23; 2 Pet 1,6). Vjernik treba "umrtviti" djela tijela (Rim 8, 13; Kol 3,5). Bog u nama proizvodi disciplinu (Heb 12,6-7).

Nužno je svakodnevno prinošenje našega tijela Bogu (Rim 12,1-2). Trebamo se oduprijeti đavlu (Jak 4,7), izdržati i pobijediti iskušenje (Jak 1,12), biti revni u dobrim djelima (Tit 2,14) i voljeti druge (Iv 13,34). Kad sagriješimo trebamo priznati grijeh i ostaviti ga (Izr 28,13).

Proviđanje za posrnule učenike

Posrnu li vjernici ikada ili pogriješe? Naravno, sjetite se Davida, Petra i drugih velikih Božjih ljudi. Stoga je važno iskati obnovu od Boga, da nas ne bi morao on disciplinirati i popravljati (Heb 12, 5-9). Spomenimo neka božanska sredstva.

1. ISPUNJAVAJ SVOJE ODGOVORNOSTI.

a) Priznaj i napusti sve misli ili djela za koja znaš da su protivne Božjoj volji (Izr 28,13; 1 Iv 1,9)

b) Budi u dobrim odnosima s drugima, kad god to možeš (Mat 5, 23-24; Rim 12,18)

c) Opraštaj (Mt 6,14-15; 18,35). Podnosi druge (Kol 3,13). Imaj ljubavi koliko je god to moguće (1 Pet 4,8; 1 Kor 13,4-7)

d. Vrati se u potpuno zajedništvo s Bogom u Riječi i molitvi s drugim kršćanima u mjesnoj zajednici.

2. OSLONI SE NA KRISTOVU POBJEDU. Prekini i ispovijedi promašaje koje učestalo ponavljaš. Sjeti se da je Gospodin Isus postavio temelj za sadašnje izbavljenje od moći grijeha u našim životima.

a) On je slomio snagu grešne naravi (Rim 6,6) te osudio grijeh u tijelu (Rim 8,3). Mi koji jednom bijasmo robovi grijeha (Rim 6,20) sada samo slobodni. To ne znači da je grešna narav odstranjena ili izbrisana (Gal 5,16-17; Rim 7, 21-23; Mat 26,41), nego je poništena njezina nadmoćna snaga.

b) Vjernici se više ne trebaju bojati Sotone. On je poražen na križu (Iv 12,31; 16,11), slomljena je njegova vlast nad vjernicima (Kol 2,15; Heb 2,14). Ipak, rečeno nam je da mu se odupiremo (1 Pet 5, 8-9; Jak 4,7) i ne smijemo mu dati priliku (Ef 4,27).

c) U svijetu prevladava sotonski sustav vrijednosti, ćudoređa i bezbožnog utjecaja koji je neprijatelj kršćanima (1 Iv 2,15-16). To se ne odnosi na stanovnike svijeta koje Bog ljubi. Naš je Gospodin osudio taj sustav (Iv 12,31; 1 Kor 11,32). On moli da budemo očuvani od svijeta (Iv 17,15). Mi smo pobijedili svijet (1 Iv 4,4; 5,4).

Načela svakodnevnog štovanja

Svaki vjernik treba svakodnevno provesti određeno vrijeme s Bogom. Naš je život prisno zajedništvo s osobom našeg Gospodina. Neki postupci karakteriziraju vjernika čiji život Bog koristi i blagoslivlja.

1. **TIHO VRIJEME.** Glas Božji budi svakog učenika (Iz 50,4), svaki bi dan trebao početi s njime (Mk 1,35). Večer ili drugi dijelovi dana mogu se odvojiti za proučavanje Pisma i molitvu, ali iskustva mnogih Svetih u Pismima, kao i primjer samog Gospodina Isusa, potvrđuju nužnost započinjanja dana s Bogom. To je redovito vrijeme za razmišljanje i izravni doticaj s Bogom.
2. **MOLITVA.** Naš Spasitelj reče: "Valja svagda moliti i nikada ne sustati" (Luka 18,1). Nije to samo mišljenje koje je on imao za svog zemaljskog života pa za nas više ne vrijedi. Molitva bi trebala biti naša "pupčana vrpca" u komunikaciji s Bogom. Ako ne primamo, razlog je vjerojatno taj što ne molimo (Mat 7,7). Važno je započeti dan predanjem svog tijela Gospodinu, za njegove ciljeve, i usrdno ga moliti za vodstvo tijekom dana.
3. **PROUČAVAJ RIJEČ.** Bog je dao Pisma da budu hrana našoj duši (Heb 5,12-14; Ps 19,10). Valja nam se hraniti Božjom riječi (Jer 15,16). Kako će mladi vjernik održati svoj put čistim? – "Čuvajući riječ tvoju" (Ps 119,9). Jutro je najbolje vrijeme za smireno proučavanje kratkog odjeljka Pisma, ili sustavno proučavanje i čitanje cijele Biblije. Važno je čitati Bibliju i osobno primijeniti pročitane istine. Također je dobro pamtiti stihove (Ps 119,11).
4. **OBILNO SVJEDOČENJE.** Bog nam je dao snagu da ovom svijetu svjedočimo za Isusa Krista (Dj 1,8). Najnormalniji način svjedočenja jest svjedočiti načinom života onima koji nas okružuju. Svladavši strah od ljudi, biti ćemo kadri govoriti o Kristu pred svima koje susrećemo, onima što su izgubljeni i bez Krista hrle u vječnost.

Načela crkve

Gospodin Isus ljubi svoju crkvu usprkos njenim zemaljskim nedostacima (Ef 5,25). Njegova je crkva sazdana od otkupljenih ljudi. On ih želi

skupiti na različitim mjestima da jedni druge ohrabruju, da štiju Gospodina, propovijedaju njegovu riječ i budu poslušni njegovim zapovijedima. Biblija ne smatra vjernikom onoga koji se odvojio od mjesne crkve i ima zajedništvo s Bogom na svoj način. O tome govori odjeljak u Djelima 2,41-42. Proučavajući ga učit ćete uobičajene crkvene djelatnosti i odgovornosti:

1. KRŠTENJE. Time novi vjernik javno priznaje Gospodina Isusa Krista (Dj 8,36-37).
2. APOSTOLSKI NAUK. Učenje apostola zapisano je za nas u Bibliji, zajedno sa spisima starozavjetnih proroka koji su, također, riječ Božja. Propovijedanje i poučavanje Božje riječi u zajednicama vjernika, od Boga je dano kao sredstvo rasta. Ono provida sustavnu poduku te ohrabruje i upućuje na osobno proučavanje Biblije.
3. ZAJEDNIŠTVO. Vjernicima je naloženo da ne ostavljaju vlastitih sastanaka s drugim vjernicima (Heb 10,25). Za one koji ostavljaju te sastanke kaže se da "nisu od nas" (1 Iv 2,19). Izolaciji i individualizmu nema mjesta u zdravom kršćanskom iskustvu. Pročitajte kako su se prvi kršćanski vjernici držali zajedno (Dj 2,44-47). Zapazite kako započinje većina poslanica u Novom Zavjetu.
4. LOMLJENJE KRUHA. To je spomen na obred blagovanja kruha i vina koji je Gospodin uveo one noći kad bijaše izdan (Lk 22,19-20). Obdržavali su je prvi vjernici (Djela 20,7; 1 Kor 11,23-34).
5. MOLITVE. Jednako postoji vrijeme za zajedničke molitve s drugim vjernicima, kao i za samostalne molitve (Dj 1,14). Zajednička molitva ima veću vrijednost (Mt 18,19). Silni su se događaji zbivali kada su vjernici molili zajedno.

Možda si se predao Kristu kao svom Gospodinu i Spasitelju. Ako je tako, to je pravilan početak. Sada mu se trebaš predati tako da on svakodnevno živi svoj život u tebi (Gal 2,20). Na taj će način on biti pobjedonosan u tebi i kroz tebe.

ŽIVJETI NOVIM ŽIVOTOM

Nanovorođenje je tek početak novog života vjernika. Tu su uključene mnoge povlastice i odgovornosti.

Važno je razumjeti slijedeće.

1. Isus Krist je došao vjerniku dati (odaberi jedno):

- a) Vječni život.
- b) Život obilja ovdje na Zemlji.
- c) Pobjedu nad svijetom i njegovim napastima.
- d) Sve navedeno.

2. Kad čovjek postane vjernikom u Kristu, važno je da (odaberi tri odgovora):

- a) promijeni svoju osobnost.
- b) javno, pred drugima, prizna Krista.
- c) prekine štetne veze i navike.
- d) potraži pomoć zrelog kršćanina.

3. Parafraziraj (opiši vlastitim riječima) 1 Korinćanima 6,19-20.

Kako ovaj odjeljak utječe na tebe?

4. Pronađi ključne elemente kršćanskog življenja u dolje navedenim stihovima:
- a) Ivan 14,21
 - b) Rim 12,1-2; 2 Kor 4,5
 - d) Ef 5,18
 - e) Kol 3,2; Heb 11,6
5. Odgovori zaokruživši istinito ili neistinito.
- a. Moguće je sagriješiti i nakon što se postane kršćaninom.
(istinito – neistinito)
 - b. Griješiti moramo.
(istinito – neistinito)
 - c. Nije važno griješimo li ili ne, jer "jednom spašeni, zauvijek smo spašeni".
(istinito – neistinito)
 - d. Ne trebamo priznavati svoje grijehe nakon što primimo spasenje, jer je Bog već oprostio sve naše grijehe – prošle, sadašnje i buduće.
(istinito – neistinito).
6. Koji je Božji, a koji čovjekov udio u opraštanju i obnovi kršćanina?
(1 Iv 1,9)
7. Što će, na temelju sljedećih stihova, produbiti naše predanje i blisko zajedništvo s Gospodinom?
(Marko 1,35; Djela 1,8; Psalam 119,9-11)
8. U kojih pet stvari su bili djelatno uključeni vjernici rane crkve?
(Dj 2,41-42)

Koje su od njih postale stvarnost u tvome životu?

9. *Što kažeš ti?* Koji su te događaji naveli na odluku da postaneš kršćaninom? Koje su najvažnije promjene u tvom životu otkad si nanovo rođen?

10. *Što kažu drugi?* Ovaj tjedan kontaktiraj s najmanje tri osobe i pitaj ih slijedeće. Možda na ovakav način:

"Uključen sam u proučavanje Biblije. Biste mi htjeli pomoći svojim odgovorima na tri važna pitanja? (1) Što je po vašem mišljenju kršćaninu najvažnije: odlazak na Nebo ili punina života ovdje na Zemlji? (2) Kako biste opisali način na koji bi trebao živjeti pravi kršćanin? (3) Mislite li da je za kršćanina važno da bude djelatno uključen u rad mjesne crkve? Zašto da ili zašto ne? Hvala za pomoć. Želite li prijepis rezultata istraživanja? Hvala vam."

Upiši njihova imena na kartice koje ćeš dobiti od voditelja proučavanja. Napiši odgovore na poledini i naznači želi li osoba rezultate. Vrati kartice na sljedećem sastanku. Voditelj proučavanja predočit će grupi rezultate ispitivanja i poslati ih svakoj zainteresiranoj osobi.

POJMOVNIK SPASENJA

1. **OBNOVA:** novorođenje, početak duhovnog života svakog vjernika (Iv 3,3-8). Kad Bog daje vječni život vjerniku Sveti Duh ulazi u njegovo tijelo. To čudo nastaje slušanjem i vjerovanjem u Božje riječi (Rim 10,17; Ef 1,13; 1Pet 1,23), djelovanjem Duha Svetoga (Iv 3,5-6; Tit 3,5) i našim odgovorom Bogu – vjerom u istinu (2 Sol 2,13).
2. **POMIRENJE:** pridruživanje onih koji su bili odvojeni (2 Kor 5, 18-20). Ovdje je pojam pomirenja prikazan primjerom uvrijeđenog kralja koji oprašta.
3. **OTKUPLJENJE:** iskupljenje plaćanjem cijene (Rim 3, 24; Heb 9,12). Vjernici su nekoć robovali grijehu i nečistoći (Rim 6, 17-20), prokletstvu srašnog suda Zakona (Gal 3, 13; 4,5), strahu od predstojeće smrti (Heb 2,15) i sotonskoj moći (Kol 1,13; 2, 15; Heb 2, 14-15). Sada smo slobodni u Kristu (Ivan 8,36), jer je on platio cijenu svojom dragocjenom krvi (1 Pet 1,18-19).
4. **OKAJANJE:** odnosi se na sve što je Gospodin Isus postigao na križu kao temelj spasenja. Okajanje za sve koji će doći k Bogu (2 Kor 5,14-15; 1 Tim 2,5-6; Heb 2,9). Starozavjetni izraz prije svega je značio "pokrivanje", ali je također ukazivao na žrtvu kojom Bog posve zadovoljava svoju pravdu glede naših grijeha. Veliki židovski Dan pomirenja (Lev 16,33-34), danas se naziva Yom Kippur, primjer je starozavjetne uporabe te riječi.
5. **OPRAVDANJE:** božansko djelo kojim sveti Bog proglašava pravednim grešnika koji vjeruje u Krista brišući sve optužbe protiv njega, bez ikakve zasluge samog grešnika. To je učinjeno "besplatno" – njegovom milošću (Rim 3,24). Treba naglasiti da je to Božji proglas, a ne stvar osjećaja (Rim 4,4-5; 5,1; Gal 2,16; 3,11). Opravdanje djelima, što se navodi u Jakovljevoj poslanici (2, 14-24), prikaz je stvarnosti vjere koju posjedujemo. To opravdanje nije za spasenje već vanjski prikaz vjere djelima koja su rezultat spasenja.

- 6. IMPUTACIJA:** Znači "uračunavanje" ili "stavljanje na nečiji račun" Božjom odlukom. To je prikazano u poslanici Filemonu 18. Bog je na križu stavio naše grijeha na Krista, a Kristovu pravednost na nas vjernike (2 Kor 5,19-21).
- 7. POSREDNIK:** osoba koja je potrebna za ujedinjenje svetog Boga i grešnog čovjeka. To je "onaj" za kojim je žudio Job (9,33). Pokazalo se da je to Krist (1 Tim 2,5; Heb 8,9,15; 12,24).
- 8. BLAGONAKLONOST:** Ta se riječ odnosi na "smilovanje" ili "Pomirilište", mjesto koje se u starozavjetnom svetištu prskalo krvlju žrtve (Rim 3,24-25; Heb 9,5-7; 1 Iv 4,10). Kroz Kristovo djelo – ne čovjekovo – Bog nam je postao blagonaklon a njegova pravednost zadovoljena. Čovjek koji je molio pokajničku molitvu vapio je: "Bože, smiluj se meni grešniku" (Luka 18,3).
- 9. POSVEĆENJE:** odnos u koji ljudi ulaze po vjeri u Krista (Djela 26, 18). "Posvećenje" znači "odvojenje." (1) od onečišćujućih i grešnih elemenata ovog života (2) za Božje svete ciljeve. Našavši se u Kristu zauvijek smo posvećeni u njemu (Dj 20,32; 1 Kor 6,11; Heb 10, 10; Juda 1). To je vrijedilo čak i za grešne Korinćane (1 Kor 1,2; 5,1-2). Svi vjernici posvećeni su time što su u Kristu, te se stoga nazivaju "Sveti". Naravno, postoji i napredniji oblik korištenja te riječi. Duh Sveti nastavlja djelo posvećenja u životima vjernika. Mi trebamo odgovoriti na te napore Duha i suobličavati se slici njegova ljubljelog Sina (Rim 8,29). Pozvani smo da i djelom budemo ono što smo položajem (u Bogu).

BOŽJI ODGOVORI NA LJUDSKA PITANJA

Ako nisi kršćanin i ne znaš kako to postati, ali ako te zanima ta tematika i htio bi joj posvetiti malo vremena, tada će ti slijedeće stranice biti zanimljive.

Kršćanska poruka predstavljena je ovdje kao niz pitanja i odgovora, pitanja koja si možda već postavljaš. Odgovori na njih utemeljeni su isključivo na Bibliji.

Stoga, gdje nam je početi? Započnimo s problemom koji je prouzročio potrebu za kršćanskim Evanđeljem, problemom koji se zove:

GRIJEH

Što je grijeh?

Grijeh je bezakonje, tj. kad netko provodi vlastitu volju bez obzira na Boga ili čovjeka. To je promašaj cilja ili nedostizanje Božjega mjerila savršenstva misli, riječi i djela. To je nečinjenje onoga što znamo da je dobro (Rim 3,23; Jak 4,17; 1 Iv 3,4).

Gdje se dogodio prvi grijeh?

Prvi grijeh zbio se u Nebu kad je Lucifer, glavni anđeo, poželio zauzeti Božje mjesto. Potom je bio zbačen s Neba i postao poznat kao Sotona (Iz 14,12-15).

Kako je grijeh ušao u svijet?

Grijeh je ušao u svijet kad je Adam bio neposlušan Bogu i kušao zabranjeno voće u Edenskom vrtu (Post 3,1-13).

Zašto je Bog dopustio ulazak grijeha?

Bog je stvorio čovjeka kao slobodno, moralno stvorenje i dao mu mogućnost odabira između dobra i zla. Božja nakana bila je da njegova stvorenja dobrovoljno odaberu ljubiti ga i služiti mu, i da radije odaberu dobro a ne zlo. Ali kako stvorenje ima u svojoj vlasti odabrati dobro, isto tako ima ovlast odabrati zlo (Post 2,15-17).

Što bi bilo s Adamom da nije sagriješio?

Uživao bi dug život u Edenskom vrtu (Post 2,17).

Što se dogodilo Adamu kad je sagriješio?

1. Postao je duhovno mrtav u odnosu na Boga.
2. Postao je podložan tjelesnim patnjama, bolestima i smrti.
3. Izgubio je svoju nedužnost, postao nepravedan i nesvet, kriv i izgubljen, neprijatelj i stranac (Post 3,7; Ef 2,1-3).
4. Ako je umro u svom grijehu, iskusio je vječnu propast

Kako je Adamov grijeh utjecao na njegovu djecu?

Njegova grešna narav prenijela se na sve njegove potomke. "Kao što po jednom čovjeku uđe grijeh u svijet a po grijehu smrt, tako smrt prijeđe na sve ljude jer svi sagriješite" (Rim 5,12, razmotrite i stihove 13-19).

Hoćete reći da se svi rađamo na ovaj svijet kao grešnici zbog Adamova grijeha?

Da, Adam je mogao postati ocem jedino djeci koja bi bila njegove naravi, a ta narav bila je grešna. Svu djecu treba učiti kako činiti dobro, ali ona sama znaju kako činiti zlo, bez da ih se uči (Ps 51,7).

Kao ilustracija ovoga načela može poslužiti metalni kalup za pečenje keksa. Ako taj kalup padne i izobličiti se tada će se na svim keksima vidjeti učinak tog pada.

Je li pošteno da se Adamova grešna narav prenosi na sve nas?

Adam je predstavljao čitavo čovječanstvo. Budući da smo stvoreni kao slobodna, moralna bića, svi bismo jednom učinili isto što i Adam.

Nema li u čovjeku barem nešto dobrog?

Ovisi gledate li na to s Božjeg ili ljudskog stajališta. Bog u čovjeku ne nalazi ništa dobro što bi mu omogućilo dolazak u Nebo. Što se tiče pravednosti i prikladnosti za Nebo, Bog kaže da ni jedan čovjek nije toga dostojan. Čovjek je posve iskvaren (Izaija 1,6).

Što se misli pod izrazom "potpuno pokvaren?"

Grijeh je utjecao na svaki dio čovjekova bića i iako nije počinio sve grijeha, on je za to sposoban (Jeremija 17,9; Rimljanima 3,10-18; 7,18). Valja dodati da je čovjek potpuno nesposoban ugoditi Bogu i zaslužiti spasenje (Rimljanima 8,8).

Što će biti s poganima koji nikad nisu čuli za Evanđelje?

Bog se objavio čovječanstvu kroz sve stvoreno i u savjesti. Kad bi

pogani živjeli prema tom saznanju, Bog bi im poslao više svjetla pa bi bili spašeni. No pogani su odbacili spoznaju Božje istine i klanjali se drvenim i kamenim kipovima. Stoga nemaju isprike (Rimljanima 1,20). Bez Krista pogani su izgubljeni i zbog toga kršćanski misionari odlaze naviještati im Evanđelje.

Hoće li Bog osuditi nekoga tko nije počinio veće grijeha kao što su ubojstvo, preljub i tome slično?

Bog vidi ne samo ono što netko čini, već i kakav je on iznutra. Što čovjek jest mnogo je gore od svega što je učinio. Život ispunjen prljavim mislima, mržnja prema drugima, pogled pun požude, to su strašni grijesi u Božjim očima (Matej 5,27-28; Marko 7,21-23; Rimljanima 8,7-8). Ti grijesi odvajaju čovjeka od Boga (Izaija 59,1-2).

Nisu li neki grešnici gori od drugih?

Bez sumnje jesu, no mi se ne smijemo uspoređivati s drugima. Ljudi koji to čine nerazumni su. Neće nam se suditi uspoređujući nas s drugima, već u svjetlu Božje svetosti i savršenosti (Rimljanima 2,1-3; 2 Korinćanima 10,12).

Hoće li svi grešnici trpjeti istu kaznu?

Ne, svi koji umru u svojim grijesima provest će vječnost u paklu. No bit će različitih stupnjeva kazni, ovisno o tome koliko je netko imao prilike za spasenje i koliko je grijeha počinio (Matej 11,20-24).

Kako mi možete dokazati da sam grešnik?

Ako na svako sljedeće pitanje moraš odgovoriti s "NE", tada si grešnik. Ako nikada nisi priznao Krista za svog Gospodara i Spasitelja izgubljen si i trebaš spasenje.

1. Ljubiš li Boga svim svojim srcem, dušom, snagom i pameću?
2. Ljubiš li svog bližnjeg kao samoga sebe?
3. Bi li želio da tvoji prijatelji saznaju najprljaviju misao tvoga uma?
4. Je li tvoj život svet u tami kao što je pri svjetlu?
5. Je li čist dok si sam kao kad si s drugima?
6. Je li jednako čist kad si daleko od kuće kao što je kod kuće?
7. Jesi li uvijek činio sve dobro za koje si znao da ga moraš činiti?
8. Možeš li iskreno reći: "Nikad nisam spomenuo Božje ime uzalud"?
9. Imaš li nepobitan dokaz da nikad nisi slagao?
10. Jesi li savršen poput Isusa Krista?

NUŽNOST SPASENJA

Kakav je Božji stav prema grijehu?

Zbog svoje svetosti Bog ne dopušta niti ispričava grijeh. Zbog svoje pravednosti mora on kazniti grijeh gdje god ga nađe. Njegova je odluka: "plaća za grijeh je smrt" (Rimljanima 6,23).

Koji je Božji stav prema grešniku?

Bog voli stvorenja koja je stvorio. I premda ne voli grijeh, on ipak voli grešnika (Rimljanima 5,8).

Što je Božja želja za sve grešnike?

Bog želi da se svi grešnici spase. Ne želi da ijedan od njih propadne (2 Petrova 3,9).

Koji je problem nastao ulaskom grijeha u svijet?

Problem kako da Bog spasi bezbožne grešnike i dalje ostane svet (Rimljanima 3,26).

Zbog čega je to problem?

Božja ljubav zahtijevala je spasenje grešnika (Ezekiel 33,11). Bog zbog svoje svetosti nije mogao dopustiti ulazak grijeha u Nebo (1 Korinćanima 6,9-10). U stvari, njegova pravednost zahtijevala je smrt svih grešnika kao rezultat njihovih grijeha (Hebrejima 9,27). Problem bijaše ovaj: Kako udovoljiti svim tim zahtjevima a ne povrijediti Božju svetost i pravednost?

Što bi bilo da Bog nije poduzeo ništa?

Svi bi grešnici izginuli u paklu (Psalam 9,18).

Nije li Bog predober da bi čovjeka poslao u pakao?

Bog je dobar, ali istodobno pravedan i svet. Nijedna od njegovih osobina ne može patiti na račun drugih osobina. Njegova se ljubav može ispoljavati jedino na svet i pravedan način.

Bi li Bog bio u pravu da nije ništa poduzeo?

Da, tada bismo primili upravo ono što zaslužujemo. No njegova ga je ljubav potaknula na ono što je učinio.

Kako je Bog mogao riješiti taj problem?

Mogao ga je riješiti jedino tako da pronade nekoga tko će umrijeti umjesto grešnika.

Kojim bi zahtjevima trebao udovoljiti takav zamjenik?

Prije svega mora biti čovjek, inače to ne bi bila prava zamjena. Potom

mora biti bezgrešan. Ako nije bezgrešan, mora umrijeti za svoje grijeh. Kao treće, on mora biti Bog jer ta zamjena treba odstraniti beskonačni broj grijeha beskonačnog broja ljudi. I konačno, treba biti voljan umrijeti za grešnike, inače bi Sotona optužio Boga da nedužnu žrtvu prisiljava na smrt poradi krivnje buntovnika.

Može li se pronaći takva zamjena?

Da, u osobi svog jedinorođenog Sina, Gospodina Isusa Krista, pronašao je Bog zamjenu koja udovoljava ovim zahtjevima (Izaija 53,4-5).

KRISTOVO DJELO

Je li uistinu Isus bio čovjek?

Da, rodio se u staji u Betlehemu. Odrastao je u Nazaretu i završio svoje poslanje u Jeruzalemu.

Je li bio bezgrešan?

Da, rodio se od djevice Marije te nije naslijedio Adamove grijeh. Nije poznavao grijeh; nije sagriješio; nije bilo grijeha u njemu (2 Korinćanima 5,21; 1 Petrova 2,22; 1 Ivanova 3,5).

Je li Isus Bog?

Da, Isus je pravi Bog, isto kao što je pravi čovjek (Ivan 1,1; 10,30; Kološanima 2,9; Hebrejima 1,8).

Je li Isus bio voljan umrijeti umjesto grešnika?

Da, on je izrazio potpunu voljnost za izvršavanje Očeve volje iako je to značilo – smrt (Psalam 40,9; Ivan 10,17-18).

Ne bismo li mogli biti spašeni samo Isusovim bezgrešnim životom?

Ne, jer naši grijesi ne bi nikako mogli biti odstranjeni samo njegovim bezgrešnim životom (Ivan 12,24).

Zašto je Isus morao umrijeti?

Naši grijesi zaslužuju vječnu smrt. Stoga je on morao podnijeti kaznu na križu (1 Petrova 2,24).

Je li postojao kakav poseban zahtjev glede njegove zamjenske smrti?

Trebala je biti prolivena njegova krv (1 Petrova 1,19).

Zašto je to bilo nužno?

Bog je donio odluku da bez prolijevanja krvi nema oprostjenja grijeha (Hebrejima 9,22).

Kakva je važnost krvi?

Krv daje život tijelu. Isusova prolivena krv značila je davanje njegova života u zamjenu za živote grešnika (Levitski zakonik 17,11).

Što se zapravo dogodilo na križu?

U ona tri mračna sata Bog je položio sve naše grijehе na Gospodina Isusa. Isus je umro smrću koja je kazna za takve grijehе (Luka 23,44).

Što je Isus zavapio nakon tri sata agonije?

Zavapio je: "Svršeno je!" (Ivan 19,30).

Što je time mislio?

Time je mislio da je dovršeno djelo otkupljenja, tj. da je osigurano sve što je potrebno za spasenje grešnika (Hebrejima 10,14).

Što se dogodilo s Isusom po njegovoj smrti?

Bio je položen u grob, ali ga je Bog trećeg dana uskrisio od mrtvih (Luka 24,1-7; Ivan 19,42).

Zbog čega je to bilo nužno?

Bog je pokazao zadovoljstvo djelom svog Sina time što ga je podigao od mrtvih (Rimljanima 4,25).

Je li Isus uskrsnuo u svom pravom tijelu?

Da, njegovo je tijelo bilo pravo tijelo od mesa i kostiju (Luka 24,39).

Bi li ljudi mogli biti spašeni da nije bilo uskrsnuća?

Ne, uskrsnuće je neophodno za spasenje (1 Korinćanima 15,14-19).

Što se dogodilo nakon uskrsnuća?

Nakon četrdeset dana Spasitelj se vratio na Nebo gdje je primio čast i slavu od Boga Oca. Djela 1,9. Potom je na zemlju poslao Duha Svetoga s radosnom viješću da je ostvaren način spasenja grešnika (Djela 2,1-4).

PUT SPASENJA

Budući da je Isus dovršio djelo otkupljenja, nisu li time spašeni svi ljudi?

Ne, njegovo je djelo u svojoj sveobuhvatnosti i snazi dostatno za sve ljude, ali je djelotvorno samo za one koji su ga voljni prihvatiti. To bismo htjeli prikazati jednim događajem iz američke povijesti.

Godine 1830. pred filadelfijskim Državnim sudom na smrt vješanjem osuđen je neki George Wilson zbog pljačke i ubojstva. Andrew Jackson, predsjednik Sjedinjenih Država, pomilovao je osuđenika, ali je Wilson to odbio tvrdeći da pomilovanje nije pomilovanje ako ga on ne prihvati.

Problem se našao pred Vrhovnim sudom, a vrhovni sudac John Marshall donio je sljedeću odluku: "Pomilovanje je samo papir čija vrijednost ovisi o prihvaćanju osobe na koju se odnosi. Teško je pretpostaviti da će osuđenik na smrt odbiti pomilovanje, no ako odbije tada to više nije pomilovanje. George Wilson mora visjeti." – I visio je. (Lee, Rogert G., *The Sinner's Savior* /Nashville: Broadman Press, 1950/ str. 35-36)

Zašto Bog nije spasio sve ljude?

To je bila njegova želja (1 Timoteju 2,4). No on je ljudima dao odriješene ruke glede njihova spasenja, inače bi u Nebo ušli ljudi koji ne žele biti ondje, a takvima to ne bi bilo Nebo.

Što se mora dogoditi čovjeku prije nego može otići u Nebo?

Njegovi grijesi moraju biti odstranjeni i mora dobiti novu narav koja mu omogućuje uživanje u Nebu (Ivan 3,3-5).

Kako se netko spašava?

"Milošću ste spašeni po vjeri" (Efežanima 2,8-9).

Što se podrazumijeva pod milošću?

Milost je bezgranična Božja naklonost iskazana ljudima koji zaslужuju suprotno. Time Bog nudi ljudima spasenje kao besplatni dar (Rimljanima 5,8; Efežanima 2,7).

Što je vjera?

Vjera je vjerovanje ili pouzdanje. To je kad čovjek prihvaća spasenje kao besplatni poklon od Boga.

Što netko mora vjerovati da bi bio spašen?

Mora vjerovati u Gospodina Isusa Krista (Ivan 3,16; 20,30-31).

Nije li dostatno vjerovati da postoji Bog?

Ne, čak i đavli vjeruju u to i drhću, ali nisu spašeni (Jakov 2,19).

Što znači vjerovati u Isusa?

Priznati da si grešnik koji treba spasenje i primiti Isusa kao jedinu nadu spasenja, priznajući ga Gospodarem svog života (Rimljanima 10,9).

Nije li dostatno vjerovati u povijesne činjenice o Isusu?

Ne, možete vjerovati u sve što Biblija govori o Isusu i još uvijek biti izgubljeni.

Što je još potrebno?

Pravo vjerovanje uključuje potpuno predanje Isusu kao jedinom Gospodaru i Spasitelju.

Može li čovjek posjedovati vjeru i ne biti spašen?

Naravno! Vjera u neki bezvrijedan predmet donijet će samo razočaranje. Želimo li biti spašeni, naša vjera mora biti vjera u Krista.

Može li čovjek udovoljiti tome?

Spasenje je ponuđeno svima, ali će biti spašeni samo oni koji priznaju da su izgubljeni (Luka 19,10).

Tko otkriva grijeh u životu neke osobe?

Božji Sveti Duh otkriva grijeh (Ivan 16,8-11).

Što treba činiti onaj tko ne shvaća da je grešnik?

Treba čitati Bibliju i biti iskren (Rimljanima 10,17).

Što će se tada dogoditi?

Uvidjet će da je grešnik i da će, umre li u tom stanju, ići u pakao (Ivan 8,21-24).

Hoće li osoba biti spašena kad to uvidi?

Ne, već se mora pokajati za svoje grijehе i primiti Gospodina Isusa kao svoga Spasitelja (Izreke 28,13; Djela 16,31).

Biti spašen po vjeri čini se jednostavnim, zar ne?

Možda vam se to čini previše jednostavnim, no Bog je predvidio samo taj način spasenja. Dok se to nama čini jednostavnim, Boga je sve to mnogo stajalo – smrt njegova jedinorođenog Sina. To jest jednostavno spasenje, ali nipošto i jeftino (Izaija 1,18).

Zbog čega je Bog odlučio podariti spasenje na temelju vjere?

Razlog je vjerojatno u tomu što je vjerovati u njega jedino što svaki normalan čovjek može učiniti. Čak i dijete može vjerovati.

Ne postoji li neko djelo koje netko može UČINITI da bi bio spašen?

Ne postoji nikakvo djelo koje netko može UČINITI. Isus je dovršio djelo spasenja na golgotskom križu. Sve što grešniku valja učiniti jest vjerovati (Titu 3,5).

Nije li to protuslovlje? Vi kažete da se ne može UČINITI ništa. Sve što treba UČINITI jest vjerovati.

Nema ničег što biste mogli UČINITI da zaslužite Božje priznanje. Ne postoji nešto što možete UČINITI kako biste kupili put u nebo (Rimljanima 4,4-5). Vjera nije naša zasluga. Ne možemo se ponositi time što vjerujemo u Gospodina; postoji li što razumnije od vjerovanja svome Stvoritelju? Stoga vjera isključuje svako ljudsko hvalisanje i čin vjere je jedina stvar koju možemo učiniti, bez ikakvih "dobrih djela" za koja

bismo mogli misliti da nam otvaraju put u Nebo (Rimljanima 3,27).

Hoćete reći da nas dobra djela ne spašavaju?

Biblija kaže: "Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao" (Efežanima 2,9).

Zašto se čovjek ne bi mogao spasiti čineći dobra djela?

Čovjek je grešnik i sve što čini obilježeno je grijehom. I ono najbolje što može učiniti u Božjim je očima poput nečiste haljine (Izaija 64,5).

Ali pretpostavimo da od danas nadalje mogu živjeti savršenim životom, ne bih li onda bio spašen?

Ne, jer Bog zahtijeva i ono što je prošlo. Prije dolaska u Božju prisutnost moraju ti biti izbrisani i prijašnji grijesi (Propovjednik 3,15).

Hoćete li time reći da pristojni, dobro odgojeni ljudi ne idu u Nebo?

U Nebo idu jedino oni koji priznaju da su grešnici a Isus Krist njihov Gospodar i Spasitelj (Matej 21,31).

Nisu li neki previše dobri za Nebo a neki previše loši za pakao?

Ne, samo su dvije vrste ljudi, spašeni i nespašeni (1 Korinćanima 1,18).

Nema li onda takvih što su previše iskvareni da bi bili spašeni?

Ne, poziv Evanđelja upućen je čitavom čovječanstvu i tko god želi može doći k Bogu (Izaija 55,7; 1 Timoteju 1,15; Hebrejima 7,25).

Ne treba li osoba očistiti svoj život prije negoli bude spašena?

Tako dugo dok misli da može sama očistiti svoj život ne treba Spasi-telja. Isusu trebaš doći kakav jesi, sa svim grijesima, i primiti oprost i mir (Izaija 1,19; Matej 9,13; Luka 19,10).

Ne bih li ja mogao biti spašen slijedeći Isusov primjer?

Isusov je život bio bez grijeha. Nijedan čovjek nije sposoban ponoviti taj primjer. Štoviše, jedini razlog zbog kojeg je umro Isus je to što se ljudi nisu mogli nikako drugačije spasiti (1 Petrova 2,24).

Ako je vjera u Isusa jedini pravi put, zašto ga većina ne prihvaća?

Sotona je zaslijepio umove onih što ne vjeruju kako im ne bi zasvijetlila svjetlost Evanđelja Isusa Krista (2 Korinćanima 4,4). Ima put koji se nekima čini ispravan, ali na kraju vodi u smrt (Izreke 14,12).

Ne bi li čovjek mogao biti spašen držeći se "zlatnog pravila"?

Ne, kad je Isus rekao: "Sve, dakle, što želite da vama ljudi čine, činite i vi njima", govorio je onima koji su već bili spašeni. To nikada nije bilo zamišljeno kao pravilo koje vodi u Nebo.

Ne bi li čovjek mogao biti spašen poštujući uvjete za blaženstva ili živeći prema "propovijedi na gori"?

I ta su učenja namijenjena onima koji su Isusa već prihvatili za Gospodara. Biti poslušan tim uputama zahtijeva sveti život, a osoba prima takav život tek kad je spašena.

Nećete valjda reći da se ne može spasiti vršenjem Deset zapovijedi?

Nitko ne može ispuniti ono što se zahtijeva u Deset zapovijedi (Rimljanima 3,20).

Što se točno zahtijeva u Deset zapovijedi?

Deset zapovijedi su kako slijedi:

1. Nemoj imati drugih bogova osim mene.
2. Ne pravi sebi kipa ili lika rezanoga, itd.
3. Ne uzimaj uzalud ime Jahve, Boga svojega.
4. Sjeti se da svetkuješ dan Subotnji.
5. Poštuj oca svoga i majku svoju.
6. Ne ubij.
7. Ne učini preljuba.
8. Ne ukradi.
9. Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga.
10. Ne poželi išta što je bližnjega tvoga. (Izlazak 20,1-7)

Nije li Bog predao Deset zapovijedi svom narodu?

Da, ali ih nije namijenio za sredstvo spasenja (Galaćanima 2,16; 3,11).

Zbog čega je Bog dao zapovijedi?

One su dane da pokažu ljudima kakvi su grešnici. Samo ravna crta može pokazati da je druga crta zakrivljena. Tako Zakon pokazuje čovjeku koliko je udaljen od Božjih mjerila savršenosti (Rimljanima 5, 21; Galaćanima 3,19).

Je li tko ikada u potpunosti održao te zakone?

Gospodin Isus je jedini kojemu je to uspjelo.

Nismo li spašeni time što je Isus održao Zakon?

Ne, spašeni smo jedino kroz Njegovu smrt, pokop i uskrsnuće. Zakonom smo osuđeni (Galaćanima 2,21).

Ako bi se čovjek cijelog života držao zapovijedi Zakona, ne bi li tada bio spašen?

Takvom čovjeku spasenje ne bi trebalo, on bi bio savršen.

Pretpostavimo da čovjek obdrži devet od deset zapovijedi. Bi li tada bio spašen?

Ne, Zakon zahtijeva neprestanu i potpunu poslušnost. Ako netko prekrši jednu zapovijed, kao da je prekršio sve (Jakov 2,10).

Kakva je kazna za neuspješno obdržavanje Zakona?

Smrt, sada i zauvijek (Galaćanima 3,10).

Nije li Deset zapovijedi smišljeno za dobre ljude?

Ne! "...svjestan toga da je Zakon tu ne za pravednika nego za bezakonike i nepokornike, nepobožnike i grešnike, bezbožnike i svetogrdnike, ocubojice i materubojice, koljače, bludnike, muškoložnike, trgovce ljudima, varalice, krivokletnike, i ima li još što protivno zdravom nauku..." (1 Timoteju 1,9-10).

Kakav bi učinak Deset zapovijedi trebale imati na nas?

Trebale bi nas natjerati na shvaćanje vlastite grešnosti i prouzročiti da pristupimo k milosti Isusa Krista (Rimljanima 3,19).

Izgleda li razumno da se spašavamo vjerom, a ne vjerom i dobrim djelima?

Biblija kaže: "On nas spasi, ne po djelima što ih u pravednosti mi učinismo, nego po svojem milosrđu" (Titu 3,5).

Ne piše li negdje u Bibliji da je vjera bez djela mrtva?

Da, u Jakovu 2,20.

Ne pokazuje li to da je spasenje moguće po vjeri i dobrim djelima?

Ne, taj stih kaže da čovjek koji tvrdi da ima vjeru a nema dobrih djela pokazuje kako nikada nije bio uistinu spašen. Takva vrst vjere nikada nije nikoga spasila.

Koja vrst vjere spašava?

Ona koja nije samo na našim usnama već u srcu, a očituje se novim životu punim dobrih djela.

To znači da dobra djela slijede spasenje ali mu nisu uzrokom?

Da, to je točno. Nismo spašeni dobrim djelima, nego za dobra djela (Efežanima 2,8-10).

Nije li potrebno pridružiti se nekoj crkvi da bismo bili spašeni?

Pridruživanje svim crkvama u gradu neće vam donijeti spasenje. "Valja vam se nanovo roditi."

Ne očekuje li Bog od nas pridruživanje nekoj crkvi?

Kad god se netko spasi on postaje članom istinske Crkve koja je sačinjena od pravih vjernika u Gospodina Isusa Krista. Potom taj potraži zajedništvo u nekoj mjesnoj crkvi u kojoj se Isusa priznaje kao Glavu crkve i gdje se Biblija prihvaća kao jedina nadahnuta (inspirirana) Božja riječ, tj. kao vodič dostatan u svim područjima vjere i čudoređa.

Ne znači li to što sam kršten kao malo dijete da sam sada spašen?

Krštenje nije Spasitelj. Samo Isus može spasiti (Ivan 14,6).

Ne bi li ljudi trebali biti kršteni?

Oni koji su nanovo rođeni trebaju se krstiti. U Novom zavjetu ne postoji zapis o krštenju nespasenih ili male djece.

Nisam li spašen sudjelovanjem u Gospodnjoj Večeri, euharistiji?

Ne, Gospodnja Večera namijenjena je onima koji su nanovo rođeni u Isusu Kristu.

Hoćete reći da članstvo u crkvi, dobrovoljni prilozi, sudjelovanje u odlučivanju i slično neće pomoći mojem spasenju?

Nipošto. Jedino što može pomoći jest da dođete Isusu kao grešnik, pokajete se za svoje grijehе i vjerujete kako je on jedina nada za ulazak u nebo (Djela 4,12).

GLAVNE POTEŠKOĆE

Kako mogu znati da će me Isus primiti ako vjerujem u Njega?

Obećao je da će to učiniti, a on ne može lagati. "Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga koji dođe k meni neću izbaciti" (Ivan 6,37).

Ne izgleda li to s vjerovanjem kao korak u nepoznato?

Ne, to je najsigurnija stvar na svijetu. Banke mogu bankrotirati, posao može propasti, vlada pasti a čovjek prekršiti svoja obećanja – ali Bog ne može pogaziti svoju riječ. Obećao je spasenje svima koji vjerom prihvate Isusa (Ivan 3,18).

Mogu li biti spašen ako nisam jedan od izabranih?

Evangelje nije za izabrane, već za cijeli svijet. Bog nudi predivno spasenje svakome tko prihvati Isusa kao Gospodara. Možeš biti spašen ako činiš ono što Bog želi od tebe (Ivan 3,36).

Htio bih biti spašen ali se bojim da neću moći izdržati.

Nitko nema u sebi snagu da bi se održao. No kad te Bog spasi, daje ti snagu kakvu dotad nikad nisi imao. Svaki vjernik posjeduje Božjeg

Svetog Duha koji živi u njemu. Od Duha Svetoga Božje dijete prima moć za življenje kršćanskog života (Rimljanima 8,14).

Pretpostavimo da sam počinio neoprostiv grijeh?

Neoprostiv grijeh je, prema Isusu, bilo reći da su čuda koja on čini učinjena snagom đavla. Jeste li to ikada rekli? Ako niste, tada niste počinili neoprostiv grijeh (Matej 12,31-32). Ali umrete li odbacujući Isusa, učinit ćete podjednako ozbiljan grijeh za koji nema oprostjenja (Marko 8,36-7).

Ne znači li to da ću se zbog vjere u Isusa Krista morati odreći mnogih stvari?

Isus nije došao krasti, ubijati ili uništavati, već dati život i to život obilja (Ivan 10,10). Jedan nespaseni mornar reče svom prijatelju:

"Jednostavno se ne mogu suočiti s cijenom postajanja kršćaninom." Prijatelj mu odgovori: "Jesi li se ikada suočio s cijenom nepostajanja kršćaninom?"

"Ali u crkvi je toliko licemjera!"

Ne preziri one koji su ispravni samo zbog toga što među njima ima i licemjera. Radije odluči da ćeš ti biti pravi kršćanin.

Ponekad mislim da sam povjerovao u Gospodina Isusa, ali ne znam jesam li to učinio na pravi način?

Ako nemaš nikakve druge nade za ulazak u Nebo osim po imenu Isusa Krista, ako si priznao svoje grijeha i u potpunosti se predao Isusu, tada vjeruješ na pravi način.

Nije li u redu da odluku o svom spasenju odgodim do pred kraj svoga života?

Odgovor na to pitanje nalazi se u četiri stiha:

1. "Ne hvali se danom sutrašnjim, jer ne znaš što danas može donijeti" (Izreke 27,1).
2. "Čovjek koji po opomeni ostaje tvrdoglav, u tren će se slomiti i neće mu biti spasa" (Izreke 29,1).
3. "I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti prije nego dođu zli dani i prispiju godine, kada ćeš reći: "Ne mile mi se" (Propovjednik 12,1).
4. "Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa" (2 Korinćanima 6,2).

Ne postoji li, osim kroz Isusa Krista, neki drugi način dolaska Bogu?

Drugi način ne postoji (1 Timoteju 2,5-6).

ODNOS I ZAJEDNIŠTVO

Griješe li kršćani?

Da, kršćani griješe svakodnevno mislima, riječima i djelom. Krivi su za grijeh propusta.

Smiju li kršćani griješiti?

Božja je volja da kršćani ne griješe (1 Ivanova 2,1).

Gube li kršćani, kad griješe, svoje spasenje?

Ne, jer je spasenje Božji dar, kad je jednom darovan, ne može više biti oduzet (Rimljanima 6,23).

Ne mora li biti plaćena i kazna za te grijehe?

Isus je ponio kaznu i za te grijehe kad je umro na golgotskom križu. Bog ne zahtijeva da kazna bude naplaćena dva puta.

Mislite li da kršćanin ostaje Božje dijete iako još uvijek griješi?

Da, njegova pripadnost Božjoj obitelji je zauvijek. Kad se ljudskoj obitelji rodi sin on zauvijek ostaje sinom svojih roditelja. Kasnije ih može osramotiti svojim ponašanjem, ali još uvijek ostaje njihovim sinom. Tako je i u Božjoj obitelji: odnosi se uspostavljaju novim rođenjem i ništa ih ne može promijeniti (Ivan 1,12).

Što se događa kad kršćanin griješi?

Prekida se prisno zajedništvo s Gospodinom (1 Ivanova 1,6).

Što je zajedništvo?

Zajedništvo je duh sretne obitelji koji proizlazi iz toga što svi članovi imaju isti interes i sve dijele. Pogledajte to na ovom primjeru. Sudac osudi nekog lopova na dvanaest mjeseci zatvora. Kad se te večeri vrati doma saznaje da je njegov sinčić bio neposlušan. Hoće li i njega osuditi na dvanaest mjeseci zatvora? Ne, jer se više ne ponaša kao sudac, nego kao otac obitelji. To je još uvijek njegov sin, premda je bio neposlušan. Zbog grijeha je duh sretne obitelji pomućen i ostaje takvim sve dok se grijeh ne ispovijedi i bude oprošten. Dijete je na neki način odvojeno sve dok ne prizna svoju pogrešku. Stvar je u tome što to nije bio utjecaj na odnos, već na zajedništvo.

Kad je netko grešnik, tada je Bog njegov Sudac. Ali kada biva spašen, Bog postaje njegovim Ocem.

Hoćete reći da se spašena osoba više ne nemože izgubiti?

To tvrdi Biblija. "Neće nikada propasti..." (Ivan 10,28). "Ne dolazi nikada na sud, već je prešao iz smrti u život..." (Ivan 5,24; Rimljanima 8,38-39; 2 Timoteju 1,12; 1 Petrova1,5; Judina 24-25).

Ne bi li čovjek mogao odlučiti da bude spašen, a kasnije se predomisлити?

Kada netko svoj život preda Isusu Kristu, tada njegovo vječno spašenje postaje Spasiteljovom odgovornošću (Ivan 6,39). Gospodin je vezan svojom čašću da tu osobu dovede u Nebo. Zbog toga što Duh Sveti prebiva u svakom pravom vjerniku, on nikada neće promijeniti svoje mišljenje.

Znači li to da kršćanin može griješiti koliko hoće i još uvijek biti spašen?

Pravi kršćanin ne želi griješiti, jer ima novu narav koja mrzi grijeh (2 Korinćanima 5,17).

Ali pretpostavimo da kršćanin nastavi s namjernim i uobičajenim grijesima?

Ako živi takvim životom, to je siguran dokaz da se nikad nije istinski nanovo rodio (1 Ivanova 3,9-10).

Može li kršćanin griješiti i izvući se bez kazne?

Ne može. Istina, zakonska kazna za sve grijehe bila je naplaćena na Golgoti, ali je također istinito da Bog očinski disciplinira svoju grešnu djecu (Galaćanima 6,7-8).

Kako Bog disciplinira svoju djecu?

Ponekad bolešću ili nesrećom, a u krajnjim slučajevima i smrću (1 Korinćanima 11,30).

Ima li grijeh u životu vjernika neke druge posljedica na ovome svijetu?

Ima. Vjernik gubi radost i neuslišene su mu molitve. Postaje бесплодан. Vodstvo Božje u životu postaje mu nejasno. Muče ga sram i grižnja savjesti. Gubi povlastice duhovnog života, a na koncu mu je uništeno svjedočanstvo.

Ima li grijeh u životu vjernika neke trajne posljedice?

Da, postaje gubitak pred sudištem Kristovim (1 Korinćanima 3,15; 2 Korinćanima 5,10).

Pretpostavimo da kršćanin umre s nekim neispovijedenim grijehom?

Kao što smo naveli ranije, kaznu za sve grijehе platio je Gospodin Isus. Kad je on umro tek su trebali uslijediti grijesi svih kršćana. Budući da je podnio potpunu kaznu, možemo reći da je Isus umro za prošle, sadašnje i buduće grijehе vjernika.

No neispovijedeni grijesi biti će razlogom gubitku nagrade pred sudištem Kristovim.

Je li moguće da kršćanin zapadne u stare grijehе?

Da, svako Božje djete može odlutati od Gospodina.

Kako možemo biti na oprezu da ne bismo zapali u stare grijehе?

Čitajući Božju riječ, provodeći vrijeme u molitvi i održavajući zajedništvo s Božjim ljudima.

Što je lijek protiv upadanja u stare grijehе?

Lijek je u ispovijedanju i ostavljanju grijehа i, ako je moguće, ispravljanju zla koje smo učinili.

KAKO ZNATI ZASIGURNO?

Što će se zbiti u meni i pokazati mi da sam spašen pouzdam li se u Krista kao svog Gospodina i Spasitelja?

Ako pod time podrazumijevaš neki tajanstveni osjet ili osjetilno iskustvo, sasvim je sigurno da se neće dogoditi ništa.

Kako ću znati da sam spašen?

Jednostavno. Bog je rekao da spašava one koji vjeruju u Gospodina Isusa. Kad povjeruješ u Krista možeš znati da si spašen jer je to Bog rekao (1 Ivanova 5,10-12).

Znači li da to neću osjetiti u svome tijelu?

To je točno. Istinsko djelo spasenja događa se u Nebu. Ondje je zabilježena ta činjenica. Bog te opravdava kad vidi tvoju vjeru.

Ali ne osjeća li se čovjek drugačije kad je spašen?

Naravno, trebao bi, no osjećaji nisu dokaz nečijeg spasenja. Neće se osjećati uistinu radosnim sve dok ne sazna da je spašen. Poredak je slijedeći:

1. Spasenje po vjeri u Krista.
2. Sigurnost po Božjem obećanju.
3. Radost kao ishod te sigurnosti.

Dakle netko može znati da je spašen na temelju Božjih obećanja danih u Bibliji?

Da, to je prvi i najvažniji način na koji može znati da je spašen (1 Ivanova 5,13).

Želite li reći da se ne možemo puzdati u osjećaje?

Problem s osjećajima je to što su tako promjenljivi. Jedan dan čovjek se može osjećati spašenim, drugi dan više ne.

Božja riječ se nikad ne mijenja. Koliko li je onda bolje zasnivati svoju sigurnost spasenja na Božjoj riječi!

Je li Biblija jedini način po kojem možemo znati da smo spašeni?

Ne, postoji još nekoliko načina.

1. Ljubav prema drugim kršćanima (1 Ivanova 3,14).
2. Nova ljubav prema svetosti (Rimljanima 7,22).
3. Nova mržnja na grijeh (Rimljanima 7,24).
4. Čvrsta ustrajnost u vjeri (1 Ivanova 2,19).
5. Svjedočanstvo Duha Svetoga koji boravi u vjerniku (Rimljanima 8,14-16).

Može li osoba biti spašena a da to ne zna?

Moguće je da netko uistinu bude nanovo rođen a da to ne zna, bilo zbog nedovoljne poduke ili pak sumnji koje mu je Sotona stavio u um.

Može li osoba misliti da je spašena a ustvari nije?

Svakako, mnogi misle da su spašeni zbog svog karaktera ili djela, a uopće nisu spašeni (Matej 7,22-23).

Je li nužno znati dan i sat svog obraćenja?

Ne, nije. Mnogi su ljudi imali osobito iskustvo da mogu navesti točno vrijeme i mjesto. Drugi se ne sjećaju kada su se prvi put pouzdali u Spasitelja. Najvažnije je da možeš reći: "Znam da sam spašen upravo sada jer vjerujem i pouzdajem se samo u Gospodina Isusa Krista."

Sumnjaju li mnogi kršćani ponekad u svoje spasenje?

Većina kršćana je najvjerojatnije izložena sotonskim sumnjama ubrzo nakon obraćenja.

Što učiniti kad nas obuzmu sumnje?

Najbolji način je odgovarati na sumnje navodima Pisma. Kad Sotona uvjerava vjernika da nije spašen, ovaj bi trebao navesti Božja obećanja kao što je u Ivanu 5,24, koja uvjeravaju u spasenja sve koji prihvaćaju Gospodina Isusa. Isto kao što je Gospodin u pustinji koristio riječ Božju

da bi se odupro Sotoninim napadima, i mi trebamo koristiti Bibliju kako bismo odbili njegove laži (Matej 4,4, 7 i 10).

Što da učinim ako nisam siguran da sam uistinu prihvatio Krista?

Riješi to ovog trenutka tako da od srca kažeš: "Gospodine, ako se dosad još nisam pouzdao u tebe, sada i ovdje primam te za svog jedinog Gospodina i Spasitelja."

SVETOST

Ne treba li onaj tko želi postati kršćaninom prethodno živjeti svetim životom?

Ne, grešnik ne može živjeti svetim životom prije no što je spašen.

Očekuje li Bog od kršćana da žive svetim životom?

Naravno da očekuje (1 Solunjanima 4,3; Titu 2,11-13).

Živi li ikogi kršćanin savršeno bezgrešnim životom?

Nijedan kršćanin ne živi bezgrešno (1 Ivanova 1,8 i 10). Gospodin Isus je jedini živio savršenim životom.

Kako to da kršćani još uvijek mogu griješiti nakon spasenja?

Razlog je tome što kršćanin još uvijek posjeduje staru, zlu, iskvarenu narav s kojom je rođen. Ona mu nije oduzeta u doba obraćenja (Rimljanima 7,17).

Po čemu se onda vjernik razlikuje od nespasenih?

Vjernik ima novu narav koju prima prigodom obraćenja. Biblija je nazivlje: "božanska narav" (2 Petrova 1,4).

Kakva je razlika između te dvije naravi?

Stara je narav nepopravljivo loša i neprestance pokušava odvući vjernika u grijeh (Rimljanima 7,21).

Nova je narav sposobna jedino za dobro i pokušava odvesti vjernika na put svetosti (Rimljanima 7,22).

Zbog čega je Bog dozvolio da stara narav ostane nakon obraćenja?

Stara narav pokazuje nam kako smo ništavni i slabi te nas neprestance upućuje na ovisnost o Gospodinu za snagu i odupiranje kušnjama (Rimljanima 7,24).

Jesu li svi kršćani izloženi kušnjama?

Da, svi su kršćani izloženi kušnjama (1 Korinćanima 10,13).

Treba li kršćanin uvijek pokleknuti u kušnjama?

Ne, kršćanin griješi jedino kad to odabere. U sebi on posjeduje silu Svetoga Duha, ta je sila dovoljna da ga izbavi od svih iskušenja (Galaćanima 5,17).

Kakav je Božji stav spram stare naravi?

Bog je uvidio da je zaslužila smrt stoga ju je prokleo na golgotskom križu. On je ne pokušava obnoviti, poboljšati ili pročistiti. To je beznadno, stoga ju Bog smatra usmrćenom Kristovom smrću (Rimljanima 6,6).

Kako se vjernik treba odnositi spram stare naravi?

Trebao bi je držati mrtvom, tj. kad god stara narav pokušava reći kršćaninu što da čini, on treba odbiti poslušati on što je Bog prokleo (Rimljanima 6,11-12).

Kakav odnos treba imati vjernik spram nove naravi?

Treba je hraniti, njegovati i ohrabrivati čitanjem Biblije; provoditi vrijeme u štovanju Boga i molitvi; služiti Gospodinu i činiti sve što je njemu ugodno (Galaćanima 5,22-23).

Što je, ukratko, tajna življenja svetog života?

Tajna je biti zaokupljen štovanjem Gospodina Isusa. Mi se suočujemo onome što štujemo. Ne postoji način da se svetost dobije jednom zauvijek – to je doživotni proces (2 Korinćanima 3,18).

Možete li mi dati neke praktične naputke glede svetog življenja?

1. Čuvaj svoje misli. Misli se mogu kontrolirati. (Filipljanima 4,8).
2. Ne ugadaj tijelu (Rimljanima 13,14).
3. Sjeti se da Krist boravi u tvome tijelu (Kološanima 1,27).
4. U kušnjama vapi Gospodinu da te izbavi (Matej 14,30).
5. Radi za Gospodina (Propovjednik 9,10).
6. Bavi se nekom tjelesnom aktivnošću (1 Timoteju 4,8).

Ne mora li kršćanin obdržavati Deset zapovijedi kako bi živio svetim životom?

Biblija naučava da Deset zapovijedi nisu životno mjerilo za vjernika (Rimljanima 6,14).

1. Svrha Zakona nije ljude učiniti svetima već da uvide da su grešnici.
2. Zakon osuđuje na smrt sve koji ga ne izvrše u potpunosti. Tko živi pod Zakonom, taj je pod prokletstvom.
3. Krist je platio zakonsku kaznu za naše prekršaje, stoga Zakon više nema što zahtijevati od Božjeg djeteta (Rimljanima 10,34; Galaćanima 3,13).

Znači li to da sada kršćani mogu ubiti ili činiti preljub?

Nipošto! Kršćanin to ne želi činiti poradi svog novog života. Ljudi koji su pod Zakonom žive u strahu od kazne. Oni pod milošću, ljubavlju su pripojeni Kristu. Ljubav je mnogo snažniji motiv od straha. Poradi ljubavi ljudi će uraditi ono što zbog straha ne bi uradili nikada.

Što su onda Deset zapovijedi ako ne pravilo za život vjernika?

Uzor i vodstvo u životu kršćanina su Isusov život i naučavanje (1 Ivanova 2,6).

Po čemu se naučavanje Isusa Krista razlikuje od Zakona?

Odgovor se nalazi u petom poglavlju Matejeva evanđelja. Zakon kaže: "Ne čini preljuba!" Isus pak govori: "...svaki koji s požudom pogleda ženu već je, u svom srcu, s njom učinio preljub" (stihovi 27 i 28).

Zakon reče: "Oko za oko, zub za zub!" a Isus je rekao: "Ne opirite se zlotvoru! Naprotiv, udari li te tko po desnom obrazu, okreni mu i lijevi" (stihovi 38-42).

Zakon kaže: "Ljubi svoga bližnjega i mrzi svoga neprijatelja". Isus na to kaže: "Ljubite svoje neprijatelje" (stihovi 43 i 44).

Može li čovjek živjeti kao što je Isus naučavao?

Ljudski gledano, nemoguće je. No Gospodin je dao Svetoga Duha svim vjernicima, te oni mogu živjeti na takav nadnaravni način (1 Korinćanima 6,19; Galaćanima 5,16-17).

POLOŽAJ I STANJE VJERNIKA

Kako može Bog u Nebo primiti vjernika koji još uvijek griješi?

Svi koji vjeruju u Krista u stanju su savršenosti pred Bogom, makar njihovo stanje može biti daleko od savršenog (Kološanima 2,10).

Što je to "položaj vjernika"?

To je potpuna naklonost Božja prema vjerniku zbog toga jer je u Isusu Kristu (Rimljanima 5,1-2).

Kršćanin nema prava ni zasluge stajati pred Bogom. Jedino njegovo pravo na Nebo je u Osobi i Djelu Gospodina Isusa. Bog nas ne prihvaća zbog onoga što jesmo već stoga što pripadamo Kristu (Efežanima 1,6).

Kako Bog može nepravednike smatrati pravednicima?

Može, jer je na križu Krist na svome tijelu ponio kaznu za njihove grijeha (Efežanima 2,13).

Naučava li to Biblija?

Da, ona nedvojbeno govori u 2 Korinćanima 5,21:

"Njega (Krista) koji je bio bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi U NJEMU postanemo pravednost Božja".

Jesam li dobro razumio da Bog prihvaća sve vjernike jer dolaze k njemu u osobi njegova Sina?

Da, tako je. Krist je jedini način da čovjek dođe u Nebo.

Kako dugo ostaje vjernik u tom savršenom položaju pred Bogom?

Isto kao i Krist. Budući da je u Kristu, prihvaćen je od Ljubljenog (Efežanima 1,13-14).

Što znači "stanje vjernika"?

To je njegovo svakodnevno duhovno stanje ovdje na Zemlji. Kao što je njegov položaj ono što on jest u Kristu, njegovo je stanje ono što je u sebi.

Je li vjernik u stanju bezgrešnosti?

Ne, vjernikovo stanje je često daleko od onoga što mora biti (Kološanima 3,8-9).

Što je Božja volja glede vjernikova stanja?

Božja je volja da to stanje postaje sve sličnije njegovu. To je proces koji treba trajati neprestano, kroz cijeli kršćanski život (Kološanima 3,1).

Hoće li stanje vjernika ikada biti u skladu s njegovim položajem?

Da, kad ga Krist povede u nebeski dom njegovo će stanje biti savršeno kao i njegov položaj (1 Ivanova 3,2).

Zbog čega bi kršćanin trebao željeti da njegovo stanje bude u skladu s njegovim položajem?

Na to bi ga trebala nukati ljubav prema Kristu (Ivan 14,15).

ŠTO NAKON SPASENJA?

Što prvo učiniti nakon spasenja?

Učtivost nam nalaže da se najprije zahvalimo Gospodinu za spasenje svoje duše (Luka 17,14-19).

Zar je nužno priznati se Kristovim?

Priznanje nije nužno za dobivanje spasenja, ali je nužno za napredak u kršćanskom životu. Nitko ne može očekivati napredak u Božjim stvarima ako se stidi svog Spasitelja (Matej 10,32; Rimljanima 10,9-10; 1 Petrova 3,15).

Kako se to priznaje Kristovim?

Jednostavno ispričaj drugima o velikim stvarima koje ti je učinio Gospodin (Marko 5,19).

Koliko dugo treba novoobraćenik čekati da bude kršten?

Poslušnost treba biti trenutna. Krštenje je divna mogućnost javnog poistovjećivanja s Kristom u njegovoj smrti, ukupu i uskrsnuću. Tim činom pokazujemo da smo zaslužili smrt ali je Krist umro za nas. Stoga smo, kad je on umro, umrli i mi, jer je on umro umjesto nas. Potvrđujemo da smo bili pokopani, i uskrsnuli na novi život s njime (Rimljanima 6,3-10).

Donosi li krštenje ikakvu zaslugu glede spasenja?

Ne, krštenje je čin poslušnosti naučavanju Gospodina Isusa. Vjernici koji umru nekršteni ostat će nekršteni i u vječnosti.

Kako novoobraćenik može znati kojoj se crkvi pridružiti?

Najprije treba shvatiti da je spasenjem postao dijelom istinske crkve, Tijela Kristova (1 Korinćanima 12,13).

Nadalje, treba pronaći mjesnu crkvu u kojoj se Krista prepoznaje kao "Glavu", gdje se Biblija prihvaća kao jedini vodič, i obdržavaju dvije odredbe dane crkvi (krštenje i Gospodnja Večera); gdje se poučava zdrav nauk i vjerno naviješta evanđelje.

U zajedništvu s drugim kršćanima trebao bi osjećati veliku odgovornost za pridonošenje dobrobiti zajednice dobrovoljnim služenjem, ustrajnom molitvom i požrtvornim davanjem.

Što smatrate najvažijim svakodnevnim kršćanskim djelatnostima?

Svakodnevno provoditi vrijeme u čitanju Božje riječi i molitvi; ispo- vijediti grijeh čim ga se otkrije (Psalam 119,9 i 11).

UČENIŠTVO

Što Gospodin očekuje od spašene osobe?

On očekuje potpuno predanje takve osobe. Očekuje da će ona ići kud je on vodi, činiti što on kaže i biti ono što on želi da bude; da se odreče svega što posjeduje, uzme svoj križ i slijedi Krista (Rimljanima 12,1-2).

Je li razumno da Bog očekuje sve to?

Da, to je jedini razumni odaziv Gospodinu.

Ne treba li osoba misliti na sebe?

Naša jedina odgovornost u životu je ugoditi Bogu. Ako tražimo kraljevstvo Božje i njegovu pravednost on će se pobrinuti da imamo sve što nam je potrebno za život (Matej 6,33).

Znači li to da ću možda morati na misijsko polje?

Možda da, možda ne. No to znači da trebaš biti voljan poći (Luka 9,23-26).

Ali nailazim na tolike kršćane što uživaju udobnosti i raskoš ovoga svijeta i ne izgledaju posve odlučeni za Krista.

Nikad se nemoj uspoređevati s drugim kršćanima. Tvoj uzor je Gospodin Isus i ti trebaš slijediti njega (Luka 14,25-35).

Očekuje li Isus uistinu da "mrzimo" svoje rođake?

On očekuje da naša ljubav prema njemu bude tolika da sve druge ljubavi uspoređene s njom izgledaju poput mržnje (Luka 14,26).

Mogu li prihvatiti Isusa samo kao Spasitelja, a ne i Gospodara?

Sveto pismo ne odobrava takav stav. Ako Gospodin Isus nije zavrijedio sve, tada nije zavrijedio ništa.

Znači da spasenje uključuje potpuno predanje Kristu?

To je savršeno točno. Sve što je manje od toga – ne koristi.

Most u Život

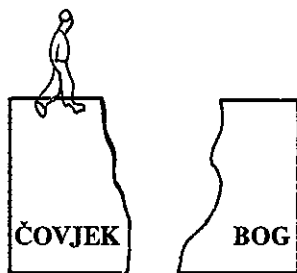
ŽIVOT i poslanje Isusa Krista jasno pokazuju svrhu njegova dolaska na ovaj svijet – da vrati grešnog čovjeka k Bogu. Praktična primjena ove velike istine za nekoga tko nikad nije vjerovao u Isusa Krista kao svog Spasitelja i Gospodina jest da primi Boga u svoj život.

Slijedi jednostavan prikaz Evanđelja, koristan i za kršćane, jer ga mogu prenijeti drugima. Također pokazuje put do Isusa Krista čiji ste život i poslanje proučavali na prethodnim stranicama, a dosad ga niste prihvatiti kao osobnog Spasitelja i Gospodina.

Biblija naučava da Bog ljubi sve ljude i želi da ga oni upoznaju.

Ali čovjek je odvojen od Boga i njegove ljubavi.

"Bog je na jednoj strani, a ljudi na drugoj"
(1 Tim 2,5 – *Living Bible*).

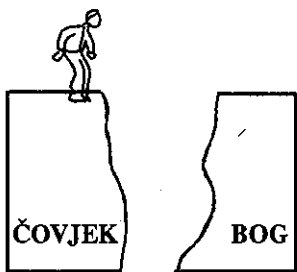

Zbog čega je čovjek odvojen od Boga i njegove ljubavi?

Zato jer je sagriješio protiv Boga.

"Nego su opačine vaše jaz otvorile između vas i Boga vašega" (Izaija 59,6).

"Jer su svi sagriješili i lišeni slave Božje"
(Rim 3,23).

MOST U ŽIVOT

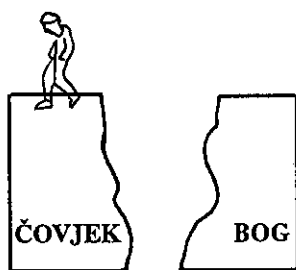
Kamo vodi to odvojenje?

To odvojenje vodi jedino u smrt i sigurnu osudu.

"Kao što je ljudima suđeno samo jedanput umrijeti – potom dolazi sud" (Heb 9,27).

"Koji će se osvetiti onima, koji neće priznati Boga... oni će biti kažnjeni vječnom propašću; udaljeni od Gospodnjega lica".

(2 Sol 1,8-9)

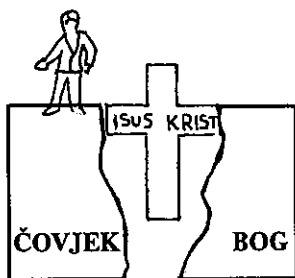

Ali, postoji rješenje

Isus Krist, koji umrije na križu za naše grijehе, put je do Boga.

"Jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovjek Isus Krist, koji dade samoga sebe kao otkupninu umjesto sviju" (1 Tim 2,5).

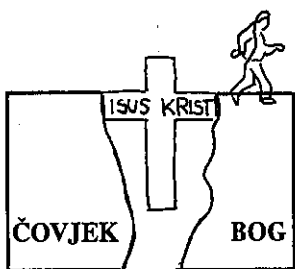
"Jer i Krist je jedanput umro zbog grijehа ...da nas privede k Bogu" (1 Pet 3,18).

Vrijedi li to za svakoga?

Ne! – samo za one koji osobno, vjerom da im je oprostio grijehе, prihvate Isusa Krista u svoj život.

"A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja" (Ivan 1,12)

Svatko mora sam odlučiti hoće li primiti Krista.

Isus govori: "Evo stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom" (Otk 3,23).

Kako čovjek može primiti Krista?

Isus reče: "Ma što me zamolili u moje ime, ja ću to učiniti" (Ivan 14,14).

Stoga, ako iskreno moliš, zaišti od njega:

"Gospodine Isuse, molim te dođi u moj život i budi moj Spasitelj i Gospodar. Molim te oprosti mi moje grijehе i daj mi dar vječnoga života" – on će to učiniti!

Ako si pozvao Isusa Krista u svoj život, Biblija kaže da imaš život vječni.

"A ovo je to svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni i taj je život u njegovu Sinu. Tko ima Sina, ima život; tko nema Sina Božjega, nema života"

(1 Iv 5,11-12)

